

மார்ச் 2014

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

166

விலை :
ரூபா 100/=

மணிவிழா நாயகர்

'செந்தமிழ்ச் செல்வர்'

பாடும்மீன் சு. ஸ்ரீகந்தராசா

ஒளி:14

சுடர்:10

166

பரிதவிக்கும் விடும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லை
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாஸ்சந்திரன்

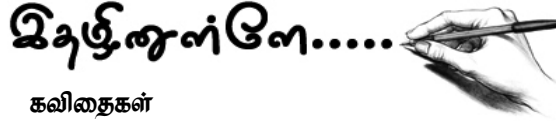
தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	50
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத் தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமை யுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

○ கவிதைகள்	
த. ஜெயசீலன்	05
கலைவாதி கலீல்	16
சித்திரா சின்னராஜன்	25
இணுவை சக்திதாசன்	31
ஷெல்லிதாசன்	45
தீபச்செல்வன்	50
வேற்கேணியன்	51
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்	51
வாகரைவாணன்	54
○ கட்டுரைகள்	
ஆவூரான்	03
பேரா. சபா ஜெயராசா	14
சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்	24
கலாநிதி அகள்ளங்கள்	41
○ சிறுகதைகள்	
வி. ஜீவகுமாரன்	08
கே. ஆர். டேவிட்	17
வீ. என். சந்திரகாந்தி	26
வேல் அமுதன்	50
○ பத்தி	
சி. விமலன்	20
நியாஸ் ஏ. ஸமத்	38
அந்தனி ஜீவா	44
பேரா. துரை மனோகரன்	48
கே. விஜயன்	52
கே. ஜி. மகாதேவா	56
○ நூல் முன்னுரை	46
○ நூல் அறிமுகம்	62
○ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கே. பொன்னுத்துரை	59
○ பயண இலக்கியக் கட்டுரை	
தி. ஞானசேகரன்	32
○ வாசகர் பேசுகிறார்	64

‘:பேஸ்புக்’ விபரீதங்கள்

இன்றைய உலகின் நவீன கண்டு பிடிப்புகளில் மனித குலத்திற்குப் பெரும் பயன்தரும் கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாகத் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் அமைந்துள்ளது. இத்தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தில் சமூக வலயத் தளங்களே அதிக ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

உலக நடப்புகள், வர்த்தகம், விளம்பரம், கல்வி, கலாசாரம், சுகாதாரம், ஆன்மீகம், விளையாட்டு, உடையலங்காரம், திருமணம் போன்ற இன்னும் பலதுறைகளில் தேவைப்படும் விடயங்களை அறிவதற்கும், ஆராய்வதற்கும், செய்தி, கடிதப்பரிமாற்றம் போன்றவற்றிற்கும் இந்த வலையத்தளங்கள் அதிகளவில் பாவிக்கப்படுகின்றன.

தமது எண்ணங்களை மக்களிடம் கொண்டுசேர்ப்பதற்கும், உலக நடப்புகளை நொடிப்பொழுதில் அறிந்து கொள்ளவும் இந்த வலையத்தளங்கள் அளப்பரிய சேவை புரிகின்றன.

கையடக்கத் தொலைபேசியில் நாள்முழுவதும் இணைய உதவியுடன் இந்த சமூக வலய அமைப்பைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வசதியும் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது.

தொடர்பாடல் யுகத்தின் அத்தீத வளர்ச்சியில் முகநூல் - ‘:பேஸ்புக்’ சமூக வலையமைப்பு ஒரு மைல்கல்லாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு முகநூலானது உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் விரிந்து வியாபித்திருக்கிறது.

:பேஸ்புக் ஸ்தாபகரான அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த மார்க் ஸுகர்பேர்க், சக மாணவர்களிடையே ஓர் இணைப்பை ஏற்படுத்தத் தனது நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ஹாவார்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு சிறிய அறையில் 2004ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 4ஆம் திகதி பேஸ்புக் இணையத் தளத்தைத் தொடங்கினார். அதுவே இந்தப் பத்து வருட காலத்தில் விஸ்வரூபமெடுத்து உலகெங்கும் வியாபித்திருக்கிறது.

ஒரு பொருள் எதற்காகப் பயன்படுத்த உருவாக்கப்பட்டதோ அதனைவிடுத்து வேறு ஒன்றுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது மனிதச் செயற்பாடுகளில் என்றும் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது வரலாறு.

இன்று :பேஸ்புக்கை சில இளைஞர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தி வழிதவறிப் போகிறார்கள். ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படவேண்டிய :பேஸ்புக் பெரும்பாலும் இளைஞர்களால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதனால் பெரும் விபரீதங்களும் நடந்தேறியிருக்கின்றன.

கடந்த பெப்ரவரி மாதத்தில் மாத்திரம் :பேஸ்புக்குடன் சம்பந்தப்பட்ட இரு பாடசாலை மாணவிகளின் தற்கொலைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. முறைகேடான :பேஸ்புக் பாவனையே இதற்குக் காரணமாகும். கடந்த வருடங்களிலும் பல்வேறு வெளிவந்த, வெளிவராத சம்பவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

13 வயது முதல் 25 வயது வரையிலான மாணவர்களே அதிகமான நேரத்தைப் :பேஸ்புக் பாவனையில் செலவழிப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இந்த வயதுப் பிரிவினர் சமூக ஊடகப் பாவனையில் இருக்கவேண்டிய அறிவு முதிர்ச்சியும் விவேகமும் இல்லாமல் இதனைப் பாவிப்பதாலேயே பல்வேறு அவமானங்கள், மனவுழைச்சல்கள், திருமண உறவுகள் முறிவடைதல், தற்கொலைகள் போன்ற விபரீதங்கள், இடம்பெறுகின்றன.

ஆரம்பக் கட்டிளமைப்பருவமும் ஆரம்ப இளமைப்பருவமும் மனிதவாழ்வில் மாற்றம் ஏற்படுத்தும் பருவமாகவும் மனப்புயல் ஏற்படுத்தும் பருவமாகவும் உளவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இந்தப் பருவ வயதினரிடையே பல்வேறு பருவவிருத்தித் தேவைகளும் பருவவிருத்திப் பிரச்சனைகளும் காணப்படும். அத்தேவைகளையும் பிரச்சனைகளையும் உரிய முறையில் அடையாளங் காண்பதும் அதற்கான பரிகாரங்களை வழங்குவதும் பெற்றோர்களினதும் பாதுகாவலர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் முக்கிய கடமையாகும். இதற்கான தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பும் வழிகாட்டலும் நெறிப்படுத்தலும் அவசியமாகும்.

:பேஸ்புக் தொடர்பான விழிப்புணர்வும் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான அறிவுட்டல்களும் இளைஞர்களுக்கு இன்று அவசியமாகின்றன.

பாடசாலை மாணவர்கள் தங்களது கல்வி நடவடிக்கைகள் முடியும்வரை :பேஸ்புக் போன்ற சமூக இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்தல் இவற்றிற்கான ஒரு மாற்றுவழியாகவும் கருதப்படுகிறது.

பிள்ளைகளின் கையடக்கத் தொலைப்பேசிப் பாவனை மற்றும் சமூக ஊடகப்பாவனை தொடர்பாக அவர்களைக் கண்காணித்தலும் விழிப்புடன் இருத்தலும் முக்கியமாகும். தனி அறைகளில் கணினிகளை வைக்காது தமது பார்வைக்குட்பட்ட இடத்தில் அவற்றை வைப்பதும் பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்க உதவும்.

மணிவிழா நாயகர் 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்' பாடும்மீன் சு.ஸ்ரீகந்தராசா

கடந்த பத்து வருடங்களாக மெல்பேர்ணில் நான் வசித்து வருகிறேன். சிறந்த தமிழில் தேர்ச்சி உள்ள ஒரு மனிதனை நான் முதலில் கண்டது என்றால் அது செந்தமிழ்ச் செல்வர் பாடும்மீன் சு.ஸ்ரீகந்தராசா அவர்களைத்தான். இவர் முதன் முதலில் எனது நண்பர் ஒருவருக்கு அகதி அந்தஸ்த்துக் கிடைக்க தன்னாலான உதவியைச் செய்து அவருடைய வாழ்வுக்கு அவுஸ்திரேலியாவில் இடம் பிடித்துக் கொடுத்தார். இது அவரின் தொழில் நிமித்தமாக இருந்தபோதும் அதை ஒரு சமூகக் கடப்பாடாக தனிமனித வாழ்வின் அக்கறையாளனாக அன்று நடந்து கொண்டதும் இவர்பால் என் கவனம் திரும்பியது.

இந்தக் கங்காரு தேசத்தில் ஆங்கில மொழியைத் தம் பிள்ளைகள் நுனி நாக்கினால் பேசி வெள்ளைக்காரனின் சொல்லாண்மையை பிரதி எடுக்கும் பிறப்பைக் கண்டு புளகாங்கிதமடைந்து நின்ற புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தில் தமிழை வளர்க்க வேண்டும் என்று பாரதியின் கனவோடு தூங்க முடியாமல் தவித்த ஈழத் திருநாட்டின் சான்றோர்களான அமரர் பேராசிரியர் சீ.ஜே.எலியேசர், திரு.சோமா.சோமசுந்தரம், அவர்களோடும் மாமனிதர்தில்லை ஜெயக்குமார் அவர்களோடும் கைகோர்த்து இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக ஈழத்தமிழ்ச் சங்கத்தில் இணைந்திருந்து முத்தமிழ் விழாவை ஆரம்பித்து ஒருங்கமைத்து தமிழ் மாணவர்களுக்குப் பேச்சுப் போட்டிகளையும் தமிழிசைப் போட்டிகளையும் நடாத்தி மாணவர்கள் நடுவே தமிழையும் இசையையும் வளர்ப்பதற்கு ஆக்கபூர்வமான நடைமுறைகளைத் தயாரித்ததோடு, தனித் தமிழ் இசைவிழாவையும் மெல்பேர்ணில் அரங்கேற்றிப் பெருமை சேர்த்து நின்றார்.

ஆரம்பகாலங்களில் மெல்பேர்ண் மேடைகளில் பட்டிமன்றங்களில் வாதாடிய மாணவர்கள் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதி அதனைப் பார்த்து வாசிப்பார்கள். ஆனால் இன்று தனித் தமிழில் எழுதுவதோடு சிறந்த பேச்சாற்றல் உள்ள மாணவர்கள் இங்கு உருவாகிக் கொண்டு வருவதற்கு ஸ்ரீகந்தராசாவின் பங்கும் இருப்பது உண்மை.

நான் அண்மையில் தென் அவுஸ்திரேலியா (அடிலெட்) சென்று இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கப்

பாடசாலை தலைமை நிருவாகியைச் சந்தித்து உரையாடியபோது அவருடைய உரையாடலின் நடுவே ஸ்ரீகந்தராசா அவர்களின் பெயரை ஒவ்வொரு தடவையும் உச்சரித்துக் கொண்டும் அவரின் பேச்சுக்களை மேற்கோள் காட்டிக் கொண்டும் உரையாடியதைக் கண்டபோது வியப்படைந்தேன். மெல்பேர்ணில் மட்டும் தமிழ்ப்பணி செய்யவேண்டும் என்று நினையாமல் அவுஸ்திரேலியா எங்கும் தமிழ்ப்பணி செய்ய முற்பட்ட அவரைப் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

பாடும்மீன் அவர்கள் இலங்கையிலே இருக்கும் போதே தமிழில் சிறந்த படைப்பாளியாக ஆக்கசிந்தனையுள்ள ஒரு வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை பட்டிபட்டி மத்திய மகாவித்தியாலயம், களுவாஞ்சிக் குடியிலும் அதன்பின்னர் மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரி (இந்துக்கல்லூரி)யிலும் பெற்றார். தனது உயர்கல்வியை கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார்.

தனது பதினெட்டாவது வயதில் அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சேவையில் இணைந்த அவர், மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் பதின்மூன்று வருடங்கள் பணியாற்றினார். அரசாங்க சேவையில் இருந்தபோதே கொழும்பு சட்டப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி மாணவனாகச் சட்டம் படித்து, சட்டப்பட்டதாரியாகி, உயர் நீதிமன்ற சட்டத்தரணியாக சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்தவுடன் எழுதுவினைஞர் பதவியைத் துறந்துவிட்டு, மட்டக்களப்பு, கல்முனை, அம்பாறை. கொழும்பு நீதிமன்றங்களில் சட்டத் தரணியாகத் திறம்படத் தொழில் புரிந்தார். களுவாஞ்சிக்குடியில் சுப்பையாபிள்ளை

- ஆவூரன்

சின்னம்மா தம்பதிகளின் மகனாக 1953 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் முதலாம் திகதி பிறந்த இவர், களுவாஞ்சிக்குடியின் முதலாவது சட்டப்பட்டதாரியாவார்.

1968 ஆம் ஆண்டு இவரது 14 ஆவது வயதில் கல்லூரியால் வெளியிடப்பட்ட 'உயிர்ப்பு' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இவரது எழுத்துப்பணி ஆரம்பித்தது. ஏற்கனவே கல்லச்சுப் பத்திரிகைகளில் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ள இவரது 'வயிற்றுக்கொடுமை' என்ற சிறுகதை 1970 ஆம் ஆண்டு தினபதி பத்திரிகையின் வார இதழான சிந்தாமணியில் முதன்முதலில் பிரசுரமானது.

1970 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையின் நிருபராக பத்திரிகை ஈடுபாடு ஆரம்பித்தது. இவரது உயிரியல் பாட ஆசிரியர் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அவர்களே தன்னை எழுத்துத் துறையில் ஊக்குவித்தவரும், சுதந்திரன் பத்திரிகையில் நிருபராகச் சேர்த்துவிட்டவரும் என்பதை நன்றியோடு நினைவுகூருகின்றார். ஆசிரியர் திரு.பி.நடராசன் அவர்களே 'திருமுருகிறை' என்ற புனைபெயரைத் தனக்கு வைத்ததாகக் கூறும் இவர், அரசியல் செய்திகள், கட்டுரைகளை எழுதும்போது 'திருமுருகிறை', 'திருமுருகரசன்', 'பாடும்மீன்' ஆகிய புனை பெயர்களில் எழுதிவருகிறார்.

இவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் பிரபல பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாடகங்களை மேடையேற்ற வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டபோது நாடகங்களையும், கவியரங்குகள், இசை நிகழ்ச்சிகள் என்று தேவையேற்பட்டபோதெல்லாம் கவிதைகளையும், பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

பாடசாலைக்காலத்தில் பல்வேறு பேச்சுப் போட்டிகளில் முதற் பரிசு பெற்றுள்ளார். பல நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறார். 15 ஆவது வயதில் சோக்கிரட்டீஸ் நாடகத் தினை இயக்கி மேடையேற்றியதுடன் அதில் சோக்கிரட்டீஸாக நடித்து மிகுந்த பாராட்டைப் பெற்றார். இதுவே அவரது கலைப்பயணத்தின் முதலாவது மேடையேற்றமாகும்.

இவரது சொந்த ஊரான, களுவாஞ்சிக்குடியில் நூல் நிலையம் ஒன்று இல்லாத குறையைப் போக்குவதற்காக நண்பர்களோடு சேர்ந்து, எம்.ஜி.ஆர். மன்றத்தினை அமைத்து அதன் சார்பில் நூல்நிலையம் ஒன்றை 1970 ஆம் ஆண்டு அமைத்தார். களுவாஞ்சிக்குடி பொதுமக்களின் உதவியால் வீடுவீடாகச் சென்று தென்னங்கிடுகுகளை அன்பளிப்பாகப் பெற்று அமைக்கப்பட்ட அந்த நூல் நிலையம் மிகவும் நல்ல முறையில் இயங்கியது.

இளம் நாடகமன்றம் என்ற பெயரில், 1971

ஆம் ஆண்டு தனது பள்ளித் தோழர்களை ஒருங்கிணைத்து இவரால் உருவாக்கப்பட்ட 'இளம் நாடக மன்றம்' என்ற அமைப்பு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில், நாடக உலகில் அந்தக்காலத்தில் மிகவும் பிரபலயத்துடன் விளங்கியது.

1973 ஆம் ஆண்டு, அவரது இளம் நாடக மன்றத்தின் சார்பில் அவரது தலைமையிலும், நெறிப்படுத்தலிலும் நாடாத்தப்பட்ட நாடகவிழா அவரது இளமைக்காலச் சாதனைகளில் ஒன்றாகும்.

திரு. சு.ஸ்ரீகந்தராசா வெறும் நாடகக் கலைஞராக மட்டுமல்லாமல் வில்லிசைக் கலைஞராகவும் விளங்கியிருக்கிறார். வில்லுப்பாட்டுக்களை எழுதி வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளை நாடாத்தியதுடன், மட்டக்களப்பு கலாசாரப் பேரவையின் வில்லுப்பாட்டுப் போட்டிகளிலும் சிறந்த வில்லிசைக் கலைஞராகப் பரிசுகள் பெற்றுள்ளார். மட்டக் களப்பு நாட்டுப்பாடல்களை நாடகம்போல அமைத்து மேடையேற்றியுள்ளார். நாட்டுப்பாடல் போட்டிகளில் பலமுறை அவர் தயாரித்த நிகழ்ச்சிகள் முதற்பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளன.

கிராமியக்கலைகளான, நாட்டுக்கூத்து, நாட்டுப்பாடல், வசந்தன் கும்மி, கோலாட்டம் ஆகியவற்றைப் பேணி வளர்க்கவும், அவற்றை யெல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தவும், அவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கவும், இளங்கலைஞர்களைப் பயிற்றுவிக்கவும், எதிர்காலத்தில் இக்கலைகள் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாக்கவும் 'பட்டிருப்புத்தொகுதி கலைஞர் ஒன்றியம்' என்ற அமைப்பை 1982 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கினார். அதன் சார்பில் 1983 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் பட்டிருப்பு மகாவித்தியாலயத்தின் திறந்தவெளி அரங்கில் நாடாத்தப்பட்ட முத்தமிழ் விழாவின் பிரதம விருந்தினராக அப்போதைய பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சரும், மட்டக்களப்பு முதலாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான, சொல்லின் செல்வர் செ. இராசதுரை அவர்கள் கலந்து பாராட்டிச் சிறப்பித்தார்.

களுவாஞ்சிக்குடி சைவமகா சபையின் செயலாளராக அவர் பதவிவகித்தபோது, 1987 ஆம் ஆண்டு பேச்சு, பண்ணிசை, திருக்குறள் போட்டிகளை மாவட்ட ரீதியில் நாடாத்தினார். இப்போது கிடைக்கப்பெறும் தொழில்நுட்ப மற்றும் தொலைபேசி வசதிகள் இல்லாத அந்தக்காலத்தில் 54 நடுவர்கள் அடங்கிய பதினெட்டு நடுவர்குழுக்களைக்கொண்டு ஒரே நாளில், ஒரே வேளையில் போட்டிகளை நாடாத்தியமை ஒரு சாதனையாகும். வடக்கில் வாழைச்சேனை முதல் தெற்கில் பாண்டிருப்பு வரையில் உள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பிரபலமான பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த

நூற்றுக்கணக்கான மாணவமாணவிகள் இந் தப்போட்டிகளில் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

இலங்கையில் சிறந்த நடிகர், சிறந்த நாடக இயக்குநர் விருதுகளையும் பலமுறை வென்றெடுத்த இவரது கலை இலக்கியப்பணி அவுஸ் திரேலியாவுக்கு வந்தபின்பும் தொடர்ந்தது.

1991 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் அவர் அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து, நான்கு மாதங்களில் 1992 தை மாதம் மெல்பேர்னில் நடைபெற்ற பொங்கல் விழாவில் 'மாவீரன் எல்லாளன்' என்ற வரலாற்று நாடகத்தையும், 'மெல்பேர்ன் கந்தையா' என்ற நகைச்சுவை நாடகத்தையும் எழுதி, இயக்கி, இரண்டிலும் பிரதான பாத்திரங்களில் நடித்து மெல்பேர்ன் தமிழ் மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர் பல நாடக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்.

அவுஸ்திரேலியா வந்தபின் மெல்பேர்ன் பல்கலைக்கழகத்திலும் தனது உயர்கல்வியை மேற்கொண்டு பட்டம் பெற்றார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் எனக்குத் தெரிந்த அளவில் தமிழ் சொல்லாடல், சந்தம் மிகுந்த இலக்கியநய வல்லமையை நான்

இவரிடம் கண்டே கற்றுக் கொண்டேன். ஒரு தலைப்புக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம், அந்தத் தலைப்பின் பாடுபொருளை நன்றாக ரசிக்கும் வண்ணம் அழகிய சொல்லாடலுடன் ஆலாபனை செய்து கேட்போர் காதுகளுக்கு இதுவல்லவோ கவிதை என்னும்படி பாடி வார்.

பட்டிமன்றங்கள் பலதில் நானும் பங்கு கொண்டுள்ளேன். பேச்சாற்றலில் மிகச் சிறந்தவர். அது அவருடைய கைவந்த கலையும் தொழில் தந்த அனுபவமுமாகவும் இருந்தாலும் பேசத் தொடங்கினால் அடுக்கு மொழி நடையை அவர் எப்போதும் கையாளுவார்.

பாடும்மீன் அவர்கள் சில சிறுகதைகளை மட்டும் எழுதியிருந்தாலும் அச் சிறுகதைகள் இன்றும் மனதில் நிற்கக் கூடியனவாக உள்ளன. இவர் சிறுகதை எழுதும்போது, கதை சொல்லும் முறையில் எப்போதும் ஒரே மாதிரியான நடையைக் கையாள்வதில்லை. ஒவ்வொரு கதைக்கும் இடையில் மாற்றங்கள் இருப்பதாக நான் உணர்கிறேன்.

நான் ரசித்த சங்க இலக்கியக் காட்சிகள்,

தோண்டத் தோண்ட தொடர்ந்து களம்ப்டும்
தொல்பொருட்களா... இம்மண்டை யோடுகள்?
நீண்டு கரையுது நேரம்... இதுவரை
நேரே கண்டவை எத்தனை? மென்மேலும்
தோண்ட வரவுள தெத்தனை? பொய்மையாய்
சூழ்நலை மாற்த் தோற்றுக் குளியுது.
தோண்டுங் கரங்கள் சவந்து வலக்குது!
துடக்குக் கழியாதன் றெம்மண் கிடக்குது!

கேத ஈஸ்வர நாதன்ன் காலடிக்
கீழ்.. புதைந்தவை எத்தனை உயர்லா?
பாடல் பெற்ற தருத்தல வாசலல்
பலபெருத்தது எவர்ன் கரமலா?
ஆண்கள் பெண்கள் குஞ்சு குருமான்கள்
அனைத்து வகைக்கும்அங் காதாரம் உண்டலா!
சேர்ந்த மண்டை ஒட்டில் துளையிட்ட
துவக்குகள் இன்றும் சீவனோடுள்ளதா?

துண்டு துண்டாய்க் கடைத்த கனவுகள்,
துடிதுடித்து மடிந்த கவதைகள்,
என்ன எதென எண்ணக் கணயன்ர்
இங்கு புதையலாய் மாறய செல்வங்கள்,
உண்மைகள், எவை? உலுக்குங்கேள் வகளை
ஊமை யாக்குமா காலத்தன் கோலங்கள்?
'நீன்று கொன்றும் தெய்வம்' "இதன்பொருள்
என்ன" கேதீஸ்வரத்தானே.. உரை பதல்!

- த. ஜெயசீலன்

பண்டையத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும், பண்பாட்டினையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் சான்றுகளாகத் திகழும் சங்க இலக்கியம் குறித்து இவர் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதுகிறார். இதை யாரும் தனியான படைப்பாகச் செய்வதாக நான் காணவில்லை. உதாரணத்துக்கு சிலப்பதி காரத்தின் பாடல்களின் விளக்கம் இன்றி நான் பல பாடல்களை வாசித்திருக்கிறேன்.

அந்தப் பாடல்களை இன்று காட்சியோடு படிக்கின்றபோது அதன் சுவையும் மனதில் பதியும் தெளிவும் மிக அருமை. இதை எனது பிள்ளைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இவரின் மற்றைய ஆக்கங்களையும் நான் வாசித்திருக்கிறேன். அவையாவன சந்ததிச் சுவடுகள், தமிழினமே தாயகமே, மனதைக் கவரும் மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள், ஓர் ஆஸ்திரேலிய ஈழத்தமிழரின் இந்தியப் பயணம், தமிழரின் பெருமையும் தமிழரின் உரிமையும், Sankam Period and Sankam Literatures போன்ற இலக் கியப் படைப்புக்களை இலக்கிய உலகிற் குத் தந்த செந்தமிழ் செல்வர் பாடும்மீன் சுழிகந்தராசா அவர்கள் இந்த ஆண்டு மணி நாயகனாக உலாவிக் கொண்டு இருக்கிறார்.

இவர் 1993 முதல் அவுஸ்திரேலிய அகதிகள் கழகத்தின் தலைவராகவும், 1992 முதல் நீண்டகாலம் விக்ரோறிய ஈழத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும், 1999 முதல் 2001 வரை தலைவராகவும் பணியாற்றியவர். இவர் தலைமையிலேயே விக்ரோறிய இலங்கை தமிழ்ச் சங்கம் விக்ரோறிய ஈழத்தமிழ்ச் சங்கம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் முத்தமிழ் விழாவையும் தமிழ் மாணவர்களுக்கான தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டி களையும், இசைப் போட்டிகளையும் சர்வதேச இலக்கியப் போட்டிகளையும், முதன் முதலாக ஆரம்பித்து தொடர்ந்து பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக நாடத்தியவர். அவுஸ்திரேலியாவில் முதன் முதலாக தனித் தமிழ் இசை விழாவையும், தமிழ் நடன விழாவையும் நாடத்தி தனி முத்திரை பதித்தவர். ஈழத்தமிழ் சங்கத்தினால் நாடத்தப்பட்டு வரும் தமிழ் பாடசாலைகளை நிர்வகிப்பதற்காக சங்கத்தின் கீழ் சுயாதீனமாக இயங்கக்கூடிய வகையில் இப்போதுள்ள பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பை உருவாக்கி அதற்கான அமைப்பு விதிகளை ஈழத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் யாப்பில் சட்ட ரீதியாக இடம் பெறச்செய்தார்.

கடந்த இரண்டு வருடங்களாக அவுஸ் திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.

வீற்றல்சீ தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் ஐந்து வருடங்கள் தொடர்ந்தும் சேவை யாற்றியவர். அச்சங்கத்தினால் நாடத்தப் படும் 'வானமுதம் தமிழ் வானொலியின்' அறிவிப்பாளராகவும் பணியாற்றி வருகிறார்.

தற்போது 'அனைத்துலக தமிழ் ஆய்வு மன்றம் அவுஸ்திரேலியா' என்ற அமைப்பின் பொதுச்செயலாளராக இருக்கும் இவர், அவுஸ்திரேலிய தமிழ் பட்டதாரிகள் சங்கத்தின் தமிழ் ஊக்குவிப்பு போட்டிகளின் தேசிய பரிட்சுர்களில் ஒருவராகவும் விக்ரோறிய மாநிலத்தின் நிர்வாக உறுப்பினராகவும் இருந்து சேவை செய்து வருகிறார். அவுஸ் திரேலியாவிலும் பல நாடகங்களை எழுதியும், இயக்கியும் சில நாடகங்களில் அவரே சில பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தும் உள்ளார்.

தமிழ் மொழிக்கு அவர் ஆற்றும் சேவையினைப் பாராட்டியும் செந்தமிழில் அவர் பேசுகின்ற திறமையைப் பாராட்டி அவர்க்கரித்தும் 2005ஆம் ஆண்டு அவருக்கு 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்' என்னும் பட்டத்தினை விக்ரோறிய தமிழ்க் கலாசாரக் கழகத்தின் பரிந்துரைப்புடன் பல்லின கலாசார அமைச்சர் மாண்புமிகு ஜோன் பண்டசபோலஸ் அவர்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

2007ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு தமிழ் ஆய்வு மகாநாட்டில் 'அயலக முத்தமிழ்ப் பணிக்காக' விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இவ்வளவு சேவையையும் செய்ய உறு துணையாக ஒரு சிறந்த இல்லாள் இல்லாது இருந்திருக்க முடியாது.

ஊரார் பிள்ளைக்கு தமிழ் ஊட்டி வளர்த்தார். தன் பிள்ளை தானே தமிழ் கற்றது என்பது தான் உண்மை. அதற்கு முழுப் பொறுப்பாகவும் இருந்தவர் இவரின் துணைவியார். விருந்தோம்பலுக்கு இவரின் துணைவியார் மிகச் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கிறார். 'வந்து சாப்பிடுங்கோ' என்று அழைக்கும் போதே அதன் தாற்பரியத்தை உணர்த்தும் பரிவு இழையோடும். சிறந்த துணையைப் பெற்றதனாலேதான் பாடும்மீன் அவர்களால் இவ்வளவு காலமும் தமிழுக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கும் சேவைசெய்ய முடிகிறது என நான் நினைக்கிறேன்.

அண்மையில் மணிவிழா கண்டிருக்கும் செந்தமிழ் செல்வர் பாடும்மீன் சுழிகந்தராசா அவர்களுக்கும், அவரின் புகழுக்கும் இந்த வளர்ச்சிக்கும் துணைநிற்கும் அவரின் துணை வியாருக்கும் நீண்ட ஆயுளையும் ஆசியையும் இறைவன் கொடுக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11, இலங்கை. தொ. பே.: 2422321. தொ. நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளைகள் :

340, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11
தொ.பே. : 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06
தொ. பே. : 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பதிரி வீதி,
பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வரவுகள்

புத்தகங்களின் பெயர்	பதிப்பாளர்	பதிப்பகம்	விலை
இவன் தான் மனிதன்	சூசை எட்வேட்	இந்திரா எட்வேட்	290.00
அனுராதா கதைகள்	அனுராதா பாக்கியராஜா	புரவலர் புத்தகப்பதிப்பகம்	280.00
சந்தன மரம்	அ.மு. பாறூக்	புரவலர் புத்தகப்பதிப்பகம்	270.00
கிராமத்து உள்ளங்கள்	மு. அருளம்பலம்	புரவலர் புத்தகப்பதிப்பகம்	250.00
தமிழோடு அவாவதல்	பா. துவாரகன்	சுகர்யா வெளியீட்டகம்	300.00
உற்பத்தித் திறன் ஊடாக உயரிய செல்வம்	சி. கோணேஸ்வரன்		450.00
சமூகவியல் சிந்தனைகள்	சி. கோணேஸ்வரன்		400.00
பல நாடுகளில் வசிக்கும் வாசகர் களுக்கு பயனுள்ள குறிப்புகள்.	கே. எஸ் சிவகுமாரன்	மணிமேகலைப்பிரசுரம்	180.00
கலை இலக்கியப் பார்வைகள்	கே.எஸ். சிவகுமாரன்	மீரா பதிப்பகம்	250.00
வாசிப்பதும் வாசிக்கப் படுவதும்	மு.பொ.		150.00
சைவ நற்சிந்தனைகள்	இராஜேஸ்வரி ஜெகநாதகுரு	காயத்ரி பப்ளிகேஷன்ஸ்	500.00

அத்தியாயம் : 1

காலம் : 1984 இடம் : ஐரோப்பிய ஓன்றியம்

“எங்கள் பண்ணைகளில் பன்றிகளையும் மாடுகளையும் பராமரிக்கவும், கோடைகாலங்களில் பழங்கள் பறிக்கவும் போதியளவு வேலையாட்கள் இல்லை.” விவசாயத்துறை கவலைப்பட்டது.

“எங்கள் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து வந்த எங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு முதுகுவலிகள் அடிக்கடி வருவதால் சுகவீனலீவின் தொகை அதிகமாகிறது. உற்பத்தியின் அளவு குறைந்து கொண்டு போகின்றது. இளைய சந்ததியினர் கணனித் துறையை தெரிவு செய்வதால் இங்கு வேலை செய்ய போதியளவு ஆட்கள் இல்லை. பாரிய பிரச்சனை ஒன்றை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றோம்” தொழிற்சாறையினர் தங்கள் கவலையைத் தெரிவித்தார்கள்.

“ஏன் இதனைப்பற்றிக் கவலைப்படுவான்? 60களில் செய்தது போல துருக்கி நாட்டில் இருந்து மக்களை அழைத்து வந்தால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமே” தனது சுங்காணை நன்கு உறிஞ்சியபடி சமூக அமைச்சு தனது கருத்தை முன் வைத்தது.

“தயவு செய்து அப்படி ஒரு தவறை மீண்டும் செய்யாதீர்கள். கல்வி அறிவில்லாத அவர்களை இங்கு கொண்டுவந்ததால் பல பிரச்சனைகளை இங்கு சந்தித்து இருக்கின்றோம். இன்றும்

அந்த நாட்டுப் பெண்கள் கொளுத்தும் கோடை வெயிலும் கறுத்த அங்கியுடன் ஐந்தாவது ஆறாவது கர்ப்பத்தை தாங்கியபடி வீதிகளில் திரிகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதில்லை. வேலைக்கு செல்லாமல் சமூக உதவிநிதியைப் பெற்று வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள்” கல்வி அமைச்சு கூறியது.

விவசாய அமைச்சும் தொழில் அமைச்சும் அந்தக் கருத்தை ஆமோதித்தன.

“அப்பொழுது இதற்கு தீர்வுதான் என்ன?” சமூக அமைச்சின் கேள்விக்கு பதில் தெரியாமல் ஆளை ஆள் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

“உண்டு...”, குடிவரவுப் பிரதேச அமைச்சு தனது தொண்டையைச் செருமியது.

அனைவரும் அவரைப் பார்த்தார்கள்.

“தற்பொழுது இனக்கலவரம் ஏற்பட்டு மீண்டும் கொஞ்சம் அமைதி” கொஞ்சம் போர்.. என தத்தளிக்கும் நாடு இலங்கை. அங்குள்ள தமிழர்களின் கல்வி அறிவு மிக அதிகம். மேலாக அவர்கள் ஆங்கில கல்வித் திட்டத்துக்கும்... ஆங்கிலக் கலாச்சாரத்துக்கும் பழக்கப்பட்டவர்கள். எனவே அவர்களை அகதி என்ற பெயரில் இங்கு அழைத்தால் நிலைமை சமூகமாகும்”

“அதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் ஒத்துக் கொள்ளுமா?”

“83 கலவரத்தினால் ஏற்பட்ட சிதைவுகளுக்கு என இலங்கைக்கு நிதி ஒதுக்குவோம். உயர்மட்ட அதிகாரிகள் அதனைப் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டு அங்குள்ள விமானநிலையத்தின் கெடுபிடிகளைத் தளர்விப்பார்கள்”

“மிக்க நல்ல யோசனை”

அனைத்து அமைச்சும் தமது சந்தோசத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

• • •

அத்தியாயம் : 2

காலம் : 1984

இடம்: இலங்கையின் புகழ்பூத்த புத்த விகாரை

அரசு உயர் அதிகாரிகளும் மற்றும் பிரதானிகளும் புகழ்பூத்த அந்தப் புத்த விகாரையின் பிரதம தேரோவும் கூடத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

“இவ்வளவு மிகப் பாரிய அளவில் தமிழர்களை அகதிகளாக வெளியே செல்ல விட்டால் இங்கு அவர்களது எண்ணிக்கை குறையும் என்பதும் போராட்டத்திற்கு என போராடிகளாக மாறுபவர்களது எண்ணிக்கையும் குறையும் என்பது எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஆனால் அவர்களே எங்கள் நாட்டுக்கு எதிராக மிகப் பெரியளவில் மாறிவிடக்கூடியளவு அபாயம் உண்டாகும் என்றுதான் எனது மனது அச்சப்படுகிறது” என்றார் அரசு உயர் அதிகாரி.

– வி. ஜீவகுமாரன்
(டென்மார்க்)

“அது மாத்திரமில்ல... அவர்கள் அங்கு சென்று இங்கு நடைபெறும் போராட்டத்திற்கு பெரிய பண்பலம் அளிக்கும் வல்லமை பெறு வார்கள். அது எங்கள் நாட்டுக்கு தீமையாகாதா?” மந்திரிபிரதானிகளில் ஒருவர் தனது கவலையைத் தெரிவித்தார்.

“83 கலவரத்திற்கு பின்னர் விமான நிலையம் வரும் பல தமிழர்கள் முதன்முதலாக இப்பொழுதுதான் நீண்ட காற்சட்டை அணிகின்றார்கள் என்பதையும் சப்பாத்து போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவ தானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அதனை விடவும் அவர்கள் மலசலகூடத்தில் உள்ள கொமேட்டுகளில் சப்பாத்துக் கால்களுடன் ஏறிக் குந்தி இருப்பதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. இவர்களைப் போல பயணிக்கவிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை எவ்வாறு பிறநாட்டு விமான நிறுவனங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்?” உள்நாட்டு - பிறநாட்டு அமைச்சு தனது பங்குக்கு தனது வாதத்தையும் கேள்வியையும் ஆதங்கத்தையும் முன் வைத்தது.

அனைத்தையும் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பிரதான தேரோ தனது தொண்டையைச் செருமியவாறு, “உங்கள் அனைவரின் கவலைகள் அர்த்தமற்றது. முதலில் அவர்களை வெளியே செல்ல விடுங்கள். அதனால் தமிழர்களது விகிதாசாரம் நாட்டில் குறைவடையும். புதிய போராளிகளின் எண்ணிக்கையும் குறைவடையும். அதேவேளை எங்கள் நாட்டுக்கு அதிக அன்னிய செலவாணி வந்தடையும்.... எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முதல் 25 வருட காலங்களுக்கு அவர்கள் ஐரோப்பாவில் இலங்கையர்களாக இருந்தாலும் பின் அவர்கள் முற்றாக ஐரோப்பியர்களாக மாறிவிடுவார்கள். தொடர்ந்தும் இலங்கைத் தமிழர்களாய் இருப்பவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குள் அடிபட்டுப் பிரிந்துவிடுவார்கள். பிரிவினைகள் அதிகரிக்கும்பொழுது பல வீனம் அதிகரிக்கும். பலவீனம் அதிகரிக்கும் பொழுது எதிரியை அழிப்பது சுலபமானது என்பதனை நீங்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல” எனக் கூறிவிட்டு அனைவரின் முகங்களையும் நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

உயர் அதிகாரி எழுந்து சென்று மகா தேரரிவின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கினார்.

பக்கத்தில் இருந்த நீர்த்தடாகத்தில் மிதத்து கொண்டு இருந்த ஒரு அல்லிமலரை எடுத்து தனது கைகளால் தேரர் அந்த உயர் அதிகாரிக்கு வழங்கினார்.

அதனை இரு கைகளாலும் அவர் வாங்கிக் கொண்டார்.

அத்தியாயம்: 3

காலம் : 2009 இடம் : வடமேற்கு

இந்த 25 வருடத்தில் என்னென்னவோ நடந்து விட்டன.

இளமைக் காலக் கனவுகள்.. முதல் காதல்கள் எல்லாமே பனிக்குளிக்குள்ளும் பன்றி வளர்ப்பிலும் முடங்கி விட மாத முடிவில் கையில் கிடைக்கும் குறோன்களின் அளவிலும்.... அதனை ஆரம்பத்தில் 4 ரூபாயால் பெருக்கிய நாங்கள் இப்போ 22 ரூபாயால் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர இப்பவும் பன்றி அடைக்கும் கூடத்தின் முத்திர வாடையில்தான் காலை விடிகிறது.

இளைஞனாக டென்மார்க்கிற்கு வந்த நான் இங்குள்ள அகதி முகாமில் அகதி அந்தஸ்து கிடையாது இருந்த சிவமணியை திருமணம் பேசி வர அவளைக் கல்யாணம் செய்து.. பின் மூன்று பிள்ளைகளுக்கு அப்பாவாகி... போன மாதம் அப்பப்பாவாகி... வாழ்வு தொடர்கிறது.

அவ்வாறே என்னுடன் வந்த சக நண்பர்களின் வாழ்க்கையும் தொடர்கிறது.

எங்கள் பிள்ளைகள் மட்டும் யூனிவேசிறி அது இது என்று பெரிய படிப்பு படிக்கிறார்கள். ஆனால் அதுகள் எங்கள் பிள்ளைகளாக வளர்ந்திருக்கின்றார்களா என்ற எண்ணம் சில வேளை எனக்கு வருவதுண்டு. அவர்கள் கதைப்பதும் கூட சிலவேளை புரிவதில்லை. அவர்களின் பாசையை மட்டுமில்லை சிலவேளை அவர்களுையே புரியமுடியாமல் இருக்கும். இதே சந்தேகம் என்னுடன் இந்த நாட்டுக்கு வந்த பரமலிங்கம், யோசெப்பு, சிவசம்பு, கணேச லிங்கம், கணேசக்குருக்கள் எல்லாருக்குமே உண்டு.

அவர்கள் யாரை ஏன் விரும்புகிறார்கள்... பின் ஏன் விட்டுப் பிரிகிறார்கள் என்று எதுவுமே எனக்குப் புரிவதில்லை. அதனைப் புரிந்து கொள்ள, போட்டுக் கொள்ள என்னிடம் எந்த மூக்குக் கண்ணாடியும் இல்லை.

நாட்டிலை பிரச்சனை என்று நாங்கள் சொன்னால், “ஏன் உங்கடை நாட்டு ஆட்களுக்கு சந்தோசமாக இருக்கத் தெரியாது” என்று பிள்ளைகள் கேட்பார்கள். “உங்கள் நாட்டு ஆட்கள்” என்று எங்கள் பிள்ளைகள் விழிக்கும் பொழுது நெஞ்சில் சின்னதோர் வலி எடுக்கும்.

எல்லாப் படித்த ஆட்களும் தான் சொல்லுகிறார்கள், “அதுகள் டெனிஸ்காரர்கள். அதுகளிடை மட்டுவிலானையும் அளவெட்டி யானையும் நீ எதிர்பார்க்காதே எண்டு”.

ஆனால் அவர்களின் அறிவு சொல்வதை இந்த பட்டிக்காட்டானின் மனம் ஏற்குதில்லை.

பிள்ளை பிறந்த அடுத்த மணித்தியாலமே வைன் குடித்து விட்டுப் பால் குடுத்து வளர்த்த பிள்ளைகள் அல்லவே எங்களது. 30 நாளும்

சரக்கு கறியும்... பிஞ்சுக் கோழியும்... கரைய விட்டுக் காச்சிய கைக்குத்தல் புழுங்கல் சாப் பிட்டு... பால் குடுத்து வளர்த்த பிள்ளைகள் அதுகள். அதுகளிடம் நான் என்னைத்தானே எதிர்பார்ப்பேன். அது பிழை என்கிறார்கள். எனக்குப் புரியவில்லை. அது முன்பே புரிந்திருந்தால் நிச்சயம் இந்த நாட்டுக்கு வந்திருக்கமாட்டேன்.

30 வருசத்துக்கு முதல் இங்கு நாங்கள் வாழ்ந்த வாழ்வும் இப்போது இல்லை.

வீட்டுக்கு வீடு அகலத்திரையில் அத்தனை இந்தியத் தொலைக்காட்சிகளினதும் சின்னத் திரைகள்... வீட்டுக்கு வெளியில் அக்கம் பக்கத்து டெனிஸ்காரன்களை விடவும் பெரிதானதும் அழகானதுமான சொகுசு கார்கள்... சொந்த வீடு ஒன்று.. கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் விடுமுறை யைக் கழிப்பதற்கான இன்னொரு வீடு.. ஒவ்வோர் வீட்டு வரவேற்புக் கூடத்திலும் குடிக்கிறமோ இல்லையோ ஒரு அலுமாரி முழுக்க விதம் விதமான குடிவகைகள்... அதன் முன்னால் உயரமான ஒரு வட்ட மேசையும் இரண்டு கதிரைகளும்... பிரமாண்டம் என்ற ஒன்றையே குறி வைத்து நடாத்தப்படும் திருமணவிழாக்கள்.. சாமத்திய வீடுகள்.. பிறந்தநாள் விழாக்கள்.. சூழன்று சூழன்று படம் பிடிக்கும் கமராக்கள்... எக்ஸ்செற்றா எக்ஸ்ஸா என்பவற்றுடன் சனி ஞாயிறுகள் ஓடிவிடும். ஒரு குடும்பத்தின் குறைந்த பட்ச பரிசு இலங்கை நாணயத்துக்கு பத்தாயிரத்து நூறு ரூபாயில் தொடங்கி ஐம்பதினாயிரம் வரை வளர்ந்து கொண்டு போகும். அது அவர்கள் முதல் விழாவில் எழுதிய மொய்ப் பணத்தைப் பொறுத்தது.

கனகதாரா ஸ்தோத்திர மந்திரத்தை உச்சரித்தால் கூரையைப் பிய்த்துக் கொண்டு பணம் கொட்டும் என்பது போல புலம் பெயர்ந்த தமிழருக்கு பல விதத்தில் பலவிதமான இஷ்ட தெய்வங்கள் கதவைத் தட்டிக் கொடுத்தன. அவை சமூக உதவிகளாயும் இருக்கலாம்.. வரிப்பணம் கட்டாமல் செய்யும் வேலையாகவும் இருக்கலாம்.. அல்லது நாற்பது வயதுக்குள்ளேயே தங்கள் நாரியையும் முழுங்கால் மூட்டுகளையும் சேதப்படுத்தும் துப்புரவு செய்யும் வேலையாகவும் இருக்கலாம்.

பட்டுக் கம்பளத்தை வாங்கி விரித்திருக்கின்றோம். ஆனால் அதில் தூங்குவதற்குத்தான் நேரம் இல்லை.

இந்த உழைப்புகளில் ஒரு சிறிய பகுதியும் சேர்ந்துதான் எங்கள் நாட்டுப் போராட்டத்துக்கு ஆயுதங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தது... கடல் கப்பல்கள் வாங்கியது... ஆகாயக் கப்பல்கள் வாங்கியது.

மணஜாடியினைப் பிளந்து கொண்டு எழுந்து வரும் பூதம் போல எங்களின் வளர்ச்சியும்

எங்களின் ஆதரவில் வளர்ந்து சென்ற போராட்டத்தையும் உலகமே தலைநிமிர்ந்து பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்க கோபுரங்கள் தகர்ந்தபோது உலகம் முழுக்க ஏற்பட்ட நடுக்கம் போல சில சமயங்களில் அடிமனது கிலி கொண்டது!

அடிக்கடி நான் வேலை செய்யும் பன்றிப் பண்ணையின் முதலாளி கேட்டார், “எப்பொழுது உங்கள் போராட்டம் முடியும்?... எப்போ நீங்கள் உங்கள் நாட்டுக்கு திரும்பிப் போவீர்கள்?” என்று.

முதலாவது கேள்விக்கு எப்போதுமே என்னிடம் பதில் இருக்கவில்லை. ஆனால் இரண்டாவது கேள்விக்கு பதில் எப்போதுமோ நாங்கள் திரும்பிப் போகப் போவதில்லை என என் மனம் சொல்லும். ஆனாலும் தலையைச் சற்றும் தாழ்த்தாமல் “எங்கள் நாட்டில் அமைதி வந்ததும் திரும்பிப் போவோம்” என மனமறிந்த பொய்யைச் சொல்லிக் கொண்டே வந்தேன்.

இலங்கையில் அமைதி என்பதும் போராட்டம் முடிவுக்கு வரும் என்பதும் எனது ஆயுட் காலத்திலும் நடக்கப் போவதில்லை என்பதே எனது மூளைக்கணினியின் கணிப்பாக இருந்தது.

எதிர்பாராமல் வந்து உலகத்தையே சுளாமி புரட்டிப் போட்ட பொழுதுதான் எனக்கு ஒரு உண்மையே தெரிந்தது. என்னதான் பையர்வோல் போட்டு வைத்திருந்தாலும் அதனைத் தாண்டி வரும் வைரசுகள் போல சிலதுகள் நடந்தே விடுகிறது என்று. இல்லாவிட்டால் கடற்கரையில் கிளித்தட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்த அத்தனை கிராமத்து இளசுகளையுமா கடல்தாய் ஒரு விநாடியில் அள்ளிக் கொண்டு போவாள். அவ்வாறே ஆடு.. மாடு.. கோழி.. இனபேதம் நிறபேதம் சாதி பேதம் பேசிய அத்தனை வெள்ளைத் தோல்களும் கறுப்புத் தோல்களும்.. உடல் உப்பிய வெள்ளாளரும்.. கரையாரும்.. பள்ளாரும்.. பறையாரும்.. நளவாரும்.. இத்தியாதி.. இத்தியாதி சாதியும் கடற்கரையில் நிம்மதியாய் தூங்கிக் கொண்டு கிடந்ததை தொலைக்காட்சியில் பார்த்த அன்றுதான் நினைத்தேன் - எதுவும் எப்போதும் நடக்கலாம் என!

அடுத்த ஒன்பது ஆண்டுகளுள் அது ஒப்புவிக்கப்பட்டது.

முல்லைத்தீவுக்கும் முள்ளிவாய்க்காலுக்கும் மேலாக போர் விமானங்கள் அதிகமாகப் பறக்கத் தொடங்கின.

இடப் பெயர்வுகள்.. கந்தக மருந்துகளின் வாடைகள்.. மயக்க மருந்து கொடுக்காது செய்யப்பட்ட சத்திர சிகிச்சைகள்.. கொள்ளிக் குடம் உடைக்காத மரண வீதிகள்.

இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களை ஆகாயத்தில் நிமிர்ந்து பார்த்தார்கள்.

சமாதானத்தைக் கைப்பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் இறங்குவார்கள் என நம்பினார்கள்.

எங்கள் நகரத்தில் உள்ள அனைவரும் தினம் தினம் வீதியில் நின்று கோஷம் போட்டோம்.

எங்களை நாங்கள் வீடியோவில் படம் பிடித்துக் கொண்டோம். “யாருக்கு இதனை அனுப்பவதற்கு?” என பக்கத்தில் நிற்போரைக் கேட்பேன். “பேசாமல் வந்த வேலையை மட்டும் பாருங்கோ” என மனைவி என் கையில் கிள்ளுவாள். நானும் அமைதியாகி விடுவேன்.

அவ்வாறே ஊர்வலங்கள் பக்கத்து பக்கத்து நகரங்களில்... பக்கத்து பக்கத்து நாடுகளில்... பக்கத்து பக்கத்து கண்டங்களில்.. அவுஸ்திரேலியா தொடங்கி அமெரிக்கா வரை போராட்டங்கள் ஊர்வலங்கள் உண்ணாவிரதங்கள் எழுச்சிப் பாடல்கள் நடனங்கள் எல்லாமே வாளைப் பிளக்கும் அளவுக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தன.

இலங்கையில் கொத்தனிக் குண்டுகளும் தாரைதாரையாக வந்து இறங்கிக் கொண்டு இருந்தன.

வெள்ளைக் கடற்கரை மண்ணில் கறுத்த கறுத்தப் புள்ளிகள். கிட்டப் போய்ப் பார்த்தால் பொன்னுக் கிழவனும் வள்ளி ஆச்சிக் கிழவியும் சிவதம்புவின் பேரனும் இன்னும் இத்தியாதி இத்தியாதி ஆயிரம் பேரும்.

போராளிகளை அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என ரூபவாஹினி அறிவித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் மதியம்போல ஆயுதங்கள் மௌனமாக்கப்படுகிறது என்ற தமிழ் வானொலியின் அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து உலக நாடுகளில் எங்கள் வீதிப் போராட்டங்களும் மௌனமாகின.

உலகமே உறைந்ததுபோல ஒரு இன அவலம் நடந்து முடிந்து போன போது நாங்கள் மௌனமாய் இருந்தோம்.

ஏன் என எனக்குப் புரியவில்லை.

சுனாமி வந்த போது வீதி வீதியாய் பணம் சேர்த்த தொண்டர்கள் எவரையும் டென்மார்க் வீதிகளில் காணவில்லை.

மாதாமாதம் கொப்பியுடன் வாசல் கதவைத் தட்டும் யாரையும் காணவில்லை.

எனக்கு வியப்பு... வியப்புக்கு மேல் வியப்பு..

அக்கம் பக்கத்தில் கேட்டேன்.

“உனக்கு அரசியல் தெரியாது அமைதியாய் இரு” என்ற பதில் மட்டும் வந்தது.

என்னால் முடியவில்லை.

என்வசதிக்கு என்னால் முடிந்ததை தங்கச்சியின் புருஷனுக்கு அனுப்பி வைத்தேன் - யாருக் காவது ஏதாவது செய்யுங்கள் என்று.

முல்லைத்தீவில் ஒரு அகதி முகாமுக்கு பெரிய ஒரு தண்ணித் தொட்டியும் அங்கிருப்போருக்கு

பாட்டா செருப்பும் வேண்டிக் கொடுத்ததாக ரசீதும் அனுப்பியிருந்தார்.

தெரிந்தவர்களுக்கு மட்டும் சொன்னேன் - அவர்களும் என்னைப் போல் செய்யட்டும் என்ற நப்பாசையில்!

“இவ்வளவு நாளும் குடுத்தனாங்கள் தானே” என்று விரக்தியான பதில் மட்டும் வந்தது.

அது நெஞ்சினுள் வலித்தது.

ஆனால் எனக்குள் ஒரு சுவாலை எரியத் தொடங்கியிருந்தது.

அத்தியாயம் : 4

காலம் : 2013 இடம் : வடன்மரீக்

போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த பொழுது வெளிநாட்டில் எவரும் கொண்டாட்டங்கள் பெரிதாக செய்யக் கூடாது என எழுதப்படாத ஒரு சட்டம் நிலவிக் கொண்டிருந்தது. அனைத்தும் எளிமையாகவே நடந்தன.

திருமணங்கள் என்றால் பொதுவாக கோயில்களிலும்... பிறந்தநாள்கள் என்றால் வீட்டினுள்ளும்.

ஆனால் எல்லாம் 2009 கடைசி வரைதான்.

அதன் பின்பு ஓட்டுக்குள் தலையையும் கால்களையும் இழுத்துக் கொண்ட அத்தனை ஆமைகளும் குதூகலமாக வெளியே வந்தன.

பின்பென்ன ஒவ்வொரு விழாக்களுக்கு முன்பும் இந்தியாவில் பொத்தீசும், சிங்கப்பூரில் சிறங்குன் வீதியும் எங்கள் மக்களால் நிரம்பத் தொடங்கின.

அப்போதுதான் எங்கள் நகரசபைத் தேர்தல் 2013 வந்தது.

இதில் நான் போட்டியிட்டு வென்றால், பன்றிப் பண்ணையின் வருமானத்தைத் தவிர்த்து மேலதிகமாக குறைந்தது ஆண்டுக்கு சுமார் 10 இலட்சம் இலங்கை ரூபாய் வரும் என ஒரு கணக்காளர் சொன்னார்.

அதனை எங்கள் நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுத்தால் என்ன என ஏழை மனம் சொன்னது.

ஒரு பட்டிக்காட்டு கிராமத்தானின் மனம் வேறு எப்படிச் சிந்திக்கும்.

ஒரு நாட்டுக்கு 5 அரசியல்வாதிகள் என்றால் ஆண்டுக்கு அந்த நாட்டில் இருந்து 50 இலட்சம் எங்கள் மக்களுக்குப் போகும். எத்தனை நாடுகளில் நாங்கள் இருக்கின்றோம். அத்தனை அரசியல் வாதிகளும் இதனைச் செய்தால் அது கோடிகளைத் தாண்டும்.

அப்பாவி மனம் கணக்குப் போட்டது.

எங்கள் நகரசபையில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மட்டும் வாக்களித்தால் வெற்றி நிச்சயம் எனக் கணிப்பீடு சொன்னது.

தேர்தலில் குதித்தேன்.

எல்லோரும் கை தட்டுவார்கள் என எதிர்பார்த்தேன்.

எதுவுமே நடக்கவில்லை.

மௌனம்!
முள்ளிவாய்க்கால் மௌனம்!!
எனக்கு எதுவுமே புரியவில்லை.
தேர்தல் தினமும் வந்தது.
அடுத்தநாள் அதிகாலை 2 மணிக்கு தேர்தல் முடிவும் வந்திருந்தது.
நான் தோற்று இருந்தேன்.
முன்றில் இரண்டு தமிழின் வாக்குகள் மட்டும் கிடைத்திருந்தன.

தினமும் உலக அரசியலும் ஊர் விடுப்பும் கதைக்கும் என் நண்பன் கூட வேறு ஒருவருக்கு வாக்களித்திருந்தான்.

“உனக்கு உலக அரசியலும் தெரியாது ஊர் அரசியலும் தெரியாது” என பக்கத்து நகரத்து நண்பன் சொன்னான்.

“நீ முதலில் இங்குள்ள அமைப்புகளிடம் அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும் யார் தேர்தலில் நிற்பது” என்று.

“அநாதையாய் நிக்கிற சனங்களுக்கு உதவுவாருக்குக்கூட இங்கு அனுமதி கேட்க வேண்டுமா?” எனக்கு எதுவும் புரியாமல் கேட்டேன்.

“ஆம்” என அவன் தலையாட்டினான்.

அப்பொழுதுதான் புரிந்தது - ஆயுதங்கள் மட்டும் தான் மௌனமாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று.

இப்பொழுது மற்றும்படி மாவீரர் தினங்களும்... மகளிர் தின விழாக்களும்... முள்ளிவாய்க்கால் கவிதைகளும்... ஆழிப் பேரலை அவலங்களும்... கறுப்பு யூலை அஞ்சலிகளும்... வீர வணக்கங்களும் பேஸ் பூக்கில் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. பேஸ் பூக்கில் ‘லைக்’ போட்டால் தமிழ் இனவாளர்கள். போடாவிட்டால் தமிழ் தேசியத்துக்கு எதிரானவர்கள். இது ஒரு புதிய ஆத்திசூடி இங்கு!

அவ்வாறுதான் எல்லாமே இங்கு நடக்கின்றன. கல்யாண எழுத்துப் படங்களுக்கு ‘லைக்’ போடுவார்களுக்கு மட்டும் தான் கலியாண வீடுகளுக்கு சொல்லப்படுகிறது. மரணவீட்டுச் செய்திக்கு லைக் போடுவார்களுக்குத்தான் அந்தியேட்டிக்கு சொல்லப்படுகிறது.

சென்ற கிழமை ஜில்லாவும் வீரமும் பார்த்து விட்டு பிறந்தநாள் விழா ஒன்றின் பின் மண்டபத்தில் இருந்து விஜயக்காகவும் அஜித்துக்காகவும் எல்லோரும் வாக்கு வாதப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஐஸ் கட்டிகள் மிதந்த விஸ்கிக்கு கோழிக்காலும் இறால் பொரியலும் மேலும் சுவை சேர்த்துக் கொண்டிருந்தன.

மேசையில் தலைகுத்தியிருந்த மனோகரனின் மனைவி சியாமளா வந்து அவனை உலுக்கி எழுப்பினாள்.

கதை சொல்லும் உட்பு - உட்பூர் வீர சொக்கன் வெளியீடு: இளம் தாரகை வட்டம், உட்பூர் (மார்ச் 2012)

உட்பூருக்கே சிறப்பாகவரிய நாட்டார் மரபுகளையும், மானிடவியற் கோலங்களையும் கொண்டுள்ள இந்நூலில் உட்பூர் கிராமத்தின் அமைப்பு, தொழிற்பாட்டு நிலைகள், விருந்தோம்பல் பண்பு, முதலியவை சிறப்பாகப் பதியப்பட்டுள்ளன. உட்பூர் கிராமத்து சூழல் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் உட்பூரின் பூர்வீக மகிமைகளை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறது போன்ற தகவல்கள் இந்நூலில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

இக்கிராமத்தின் காட்சிகளையும் உள்ளடக்கங்களையும் இந்நூல் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்குமபூமி என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பயனுள்ள வரலாற்று நூல்.

“இனிப்போதும். வாங்கோ வீட்டை போவம்” தலை நிமிர்ந்தவன் “தமிழ் ஈழம் கட்டாயம் கிடைக்கும்” என்று விட்டு மேசையில் மீண்டும் தலையைக் குத்தினான்.

சியாமளா என்னைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தாள்.

“நீங்கள் வீட்டை போங்கோ... நான் கொண்டு வந்து விடுகிறேன்” என உறுதி அளித்தேன்.

அத்தியாயம் : 5

காலம் : 2014 இடம் : மாதகல்

மாதகலில் எழுந்திருந்த புத்தர் சிலையின் காலடியில், கண்டி மகாபீடத்தேரோவிடம் ஆசி பெற்ற அல்லி மலர்களை வைத்து ஜனாதிபதி வணங்கினார்.

பின்னால் மற்றைய மந்திரிகள், பிரதானிகள்.

அதன் பின் வரிசையாக மாதகலையும் அதனை அண்டிய தமிழ் மக்களும்.

“சக்தி மிக்க புத்தராம்”

ஆளுக்கால் பேசிக் கொண்டார்கள்.

சுற்றிவர நின்ற தேமாமரங்களில் வெண்மையும் செந்நிறமுமான பூக்கள் அழகாகப் பூத்திருந்தன.

அரசமரத்தின் கிளைகள் நன்கு நீண்டு பசிய இலைகள் துளிர்ந்திருந்தன.

அத்தியாயம் : 6

காலம் : 2014 இடம் : விடநீமரீக்.

இன்று ஐ. நா. முன்றலில் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் செல்ல ஊருடன் ஒத்து பஸ்க்காக காத்திருக்கின்றேன்.

முன்பு ஊர்வலங்களுக்கு சென்ற தொகையை விட மிகக் குறைவாகவே மக்கள் கூடிநின்றார்கள்.

“செஞ்சாம்பலில் இருந்து பீனிக்ஸ் பறவையாக எழுவோம்” என்ற வாசகங்கள் பதாகைகளில் எழுதப்பட்டு இருக்கின்றன.

அங்கு இவர்களுடன் போகாவிட்டால் இந்த முறை கிடைத்த வாக்குகளும் அடுத்த முறை கிடைக்காது போய்விடும்.

இவர்களை அனுசரித்தால்தான் எங்களைத் தேவதூதர்கள் என நம்பிக் கொண்டிருக்கும் என் அப்பாவிச் சனங்களுக்கு உதவ முடியும்.

நாலு வருசத்துக்கு அப்பால் ஆவது ஆண்டுக்கு ஒரு பத்து இலட்சம் கிடைக்கட்டும் என்ற ஒரு நப்பாசை தான்.

கை விரல் நகங்கள் இடையே மீண்டும் ஒரு பேனாக நசுக்கப்படாமல் இருக்க இந்த பீனிக்ஸ் பறவைகளுடன் இந்த சமரசங்களை செய்யத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

அல்லது தலையைக் குனிந்து போக வேண்டி இருக்கின்றது.

இன்று இரண்டாயும் மூன்றாயும் பிரிந்திருக்கும் இவர்கள் அடுத்த நாலு வருடத்தில் இன்னும் நாலாய் பிரிந்துவிடக் கூடாது என மனத்துள் ஒரு பிரார்த்தனை.

ஊர்வலத்திற்கு போவதற்காக பன்றிப் பண்ணை முதலாளியிடம் ஒரு நாள் பிரத்தியேக லீவு பெற்று இருக்கின்றேன்.

எங்கள் ஊர் மக்கள் தான் பாவங்கள் - செவ்வாயில் அந்தோனியார் கோயிலுக்கும், வெள்ளியில் நல்லூருக்கும், ஞாயிறுகளில் புத்த விகாரைக்கும் சென்றபடி... வானத்தில் இருந்து வந்திறங்க இருக்கின்ற தேவதூதர்களை இன்னமும் நம்பியபடி.... இன்னமும் அதிகாலையில் கிணற்றில் தண்ணி அள்ளி கீரைக்கன்றுகளுக்கு ஊற்றியபடி....

(முற்றும்)

பீரேம்ஜி ஞானசுந்தரனுக்கு ‘ஞானத்’தன் கண்ணீர் அஞ்சல்

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மூத்த உறுப்பினரும் நீண்டகாலமாக அந்த அமைப்பின் செயலாளராகவும் பணியாற்றிய எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரன் அவர்கள் சமீபத்தில் கனடாவில் காலமானார் என்ற செய்தி இலக்கிய உலகை கவலையில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

தனது இளமைக் காலத்தில் தமிழகம் சென்று மூத்த அறிஞர்கள் தொடர்பினால் இடதுசாரிக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி இடதுசாரியாகவும் முற்போக்கு எழுத்தாளராகவும் இயங்கிய ஞானசுந்தரன் அங்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னணி இதுறிலும் பணியாற்றினார். தாயகம் திரும்பிய பின்னார் கே.கணேஷ் மற்றும் கே. ராமநாதன் ஆகியோரின் தொடர்புகளினால் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசாபிமானி - மற்றும் சுதந்திரன் முதலான இதழ்களிலும் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்தார்.

1954இல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இணைந்து அதன் வளர்ச்சிக்குக் கடுமையாக உழைத்தார்.

சோவியத் தூதரகத்தின் சோவியத் நாடு சோஷலிஸ்டும் தத்துவமும் - சக்தி - முதலான இதழ்களிலும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் புதுமை இலக்கியம் இதழிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான சோவியத்தின் லெனின் விருதும் அவருக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இவரது பிரேம்ஜி கட்டுரைகள் நூல் 2008 இல் வெளியாகியது.

அவரது எழுத்துலகப்பிரவேச பொன்னாண்டை முன்னிட்டு அவரது இலக்கிய நண்பர்கள் 1998இல் கனதியான தொகுப்பு நூலையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

அன்னாரின் பிரிவினால் வாடும் அவரது மனைவி, பிள்ளைகள், உறவினர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ஆகியோரின் ஆழ்ந்த கவலையில் ஞானம் பங்குகொண்டு கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

நவீன தொடர்பாடற் சூழலில் வாசிப்புக் கோலங்கள் மற்றும் வாசிப்பு எழுநடை (Reading Style) பற்றிய ஆய்வுகள் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன.

சாதாரண மனிதர் அனைவரும் வாசிக்கும் ஆற்றல் உடையவர்கள் - வாசிக்கத் தகுதி உடையவர்கள் - வாசிப்பு ஒரு வரது ஆளுமையிலும் கல்வி மற்றும் தொழில் முன்னேற்றங்களிலும் நேரடியான செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்துதல் நிரூபணமாயுள்ள நிலையில் வாசிப்பின் மீது மனிதரின் கவனம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. ஒவ்வொருவருக்கும் வாசிப்பு ஆற்றல் உண்டு. ஆனால் ஆளுமையின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு வேறுபாடு உண்டு. வாசிப்பு மேலோங்கிய சமூகம் வளர்ச்சியடைந்த சமூகமாகக் கருதப்படுகின்றது. அவ்வாறே வாசிப்பு மேலோங்கிய சமூகம் பொருளாதார நிலையிலும், வாழ்க்கைப் பண்பிலும் உச்சங்களை ஈட்டும் சமூகமாகக் கருதப்படுகின்றது.

வாசிப்புக் கோலங்களும் எழுநடையும் பின்வருவனவற்றை அடியொற்றி விளக்கப் படுகின்றன.

அ. சூழலின் தூண்டிகள் சார்ந்தவை.

ஆ. சமூகக் காரணிகளுடன்

தொடர்புடையவை.

இ. உடலியல் மற்றும் உடலியக்கங்களுடன்

தொடர்புடையவை.

ஈ. உளவியல் சார்ந்தவை.

உ. மனவெழுச்சிகளுடன் தொடர்புடையவை.

ஊ. முன்னுரிமைகளுடன் தொடர்புடையவை.

சூழலின் பெளதிகவியல்புகளை அடியொற்றி வாசிப்புக் கோலங்கள் உருவாக்கம் பெறுகின்றன. வெப்பம், வெளிச்சம், இருக்கை,

ஒலிகளின் குறுக்கீடு முதலியவை சூழல் தூண்டிகளாக அமைந்து வாசிப்பிலே செல்வாக்குச் செலுத்தும்.

சூழலின் இயல்பு, சூழல் விசைகள் கல்விக்குக் கொடுக்கும் பெறுமானங்கள், சகபாடிகளின் குணவியல்புகள், நிறுவனங்களின் செல்வாக்குகள் என்றவாறு சமூகக்காரணிகள் வாசிப்புக் கோலங்களிலே நேரடியான செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஒருவருக்குரிய உடல் நிலையும் வாசிப்புக் கோலங்களை உருவாக்குவதிலே செல்வாக்கு விளைவிக்கின்றது. புலன் உணர்வு, புலக்காட்சி, கண் வழியாகத் தகவல்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல், கவனக்குவிப்பு ஆற்றல் உடலின் சமநிலை முதலியவை செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்துகின்றன. உடலின் வலு மட்டங்களும் (Energy Levels) வாசிப்பிலே அதிக செல்வாக்கினை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஒருவருக்குரிய பகுத்தாராயும் திறன், எண்ணக்கருவாக்கத்திறன், தெறித்துச் செயற்படும் ஆற்றல், அறிகைக் கோலங்கள், உளச்சார்பு, ஊக்கல் முதலியனவும் இத்துறையில் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றன.

மனவெழுச்சிகள் என்ற நிலையில் குறித்த நேரத்தின் நேர்மற்றும் மனவெழுச்சிகளின் இயல்பு, மனவெழுச்சிகளுடன் அத்தீமமாக இழுபட்டுச் செல்லாது சாந்தமாக இருக்கும் நிலை, மனத்தின் நெறிப்பாடு முதலியவை வாசிப்பை நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாகின்றன.

வாசிப்போர் எத்தகைய உள்ளடக்கங்களில் நாட்டம் கொள்கின்றனர் என்பது ஆழ்ந்து நோக்கப்படுகின்றது. முன்னுரிமைகளை அறிந்து கொள்வதற்குரிய வினாக்கொத்துக்களையும், நேர்காணல்களையும் வாசிப்பு ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவோர் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

வாசிப்பைத் தகவல் நிரற்படுத்தும் செயல்முறையாகவும் (Information Processing) ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். தகவல்

பேராசிரியர்

சபா ஜெயராசா

துணிக்கைகளை வேகமாக உள் வாங்கி முறையிலே நிரற்படுத்துதல் வாசிப்பின்போது நிகழ்ந்த வண்ணமிருக்கும். அதில் இடர்களை எதிர்கொள்வோர் தாமதித்த வாசகர்களாக இருப்பர். வாசிப்பை வேறொரு கண்ணோட்டத்திலும் விளக்குவர். வாசிப்பு என்பது எண்ணக்கரு ஆக்கத்தினோடும் எண்ணக்கருத்திரட்டலோடும் இணைந்த செயல் முறையாகக் கருதி விளக்கங்களை மேற்கொள்கின்றனர்.

சொற்களை எண்ணக்கருக்களைத்தாங்கி நிற்கும் வடிவங்களாகின்றன. வாசிப்பின் போது எண்ணக்கருக்கள் உள்வாங்கப்பட்டு உள்படிமங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அந்நிலையில் வாசிப்பு என்பது உள்படிமங்களை உருவாக்கும் ஓர் அறிகை நடவடிக்கையாகவும் இடம்பெறுகின்றது. உள்படிமங்களின் ஆக்கத்தோடும் செப்பனிடலோடும், வினைத்திறனுடன் அவற்றைப் பயன்படுத்துதலோடும் ஒருவரின் ஆளுமைக் கோலம் தங்கியிருக்கும்.

வாசிப்பானது பின்வரும் வடிவங்களில் நிகழ்த்தப்படும்.

அ. எழுத்தை / சத்தத்தை இணைத்து வாசித்தல்.

ஆ. சொற்களை முழுமை நிலையிற் காட்சி கொண்டு வாசித்தல்.

இ. தமக்குரிய கற்பனையோடு இணைத்து வாசித்தல்.

ஈ. சிந்தனையோடு தொடர்புபடுத்தி வாசித்தல்.

உ. உடலசைவுகளோடு இணைத்து வாசித்தல்.

ஊ. உரத்து வாசித்தல்.

எ. எதிர்பார்ப்புக்களுடன் வாசித்தல்.

ஏ. விரைந்து வாசித்தல்

ஐ. ஆழ்ந்து வாசித்தல்

ஓ. தேடலுடன் வாசித்தல்.

வாசித்தல் என்பது உலகளாவிய முறையிலே பெரும் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று வருகின்றது. 'கற்பதற்காகக் கற்றல்', 'வாசிப்பதற்காகக் கற்றல்' முதலாம் செயற்பாடுகள் சமகாலக்கல்வி நிலையங்களிலே முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஏறிச்செல்லும் அடுக்குநிரல் கொண்ட அறிகைச் செயற்பாடாக வாசித்தல் அமைகின்றது. ஆரம்பநிலை வாசிப்பிலிருந்து உயர்நிலை வாசிப்புவரை அது வளர்ந்து

செல்லும். கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து எழுத்தறிவு விரிவாக்கம் உலகளாவிய முறையிலே வளர்ச்சியுற்று வருகின்றது. எழுத்தறிவின் வளர்ச்சி உயர்நிலையை நோக்கி வளர வாசிப்பு மட்டமும் உயர்நிலையை நோக்கி நீட்சிகொள்ளும்.

தமிழ்ச் சூழலிலே உயர் நிலை வாசிப்புக்குரிய தேவை வளர்ச்சியுற்று வருகின்றது. அந்த வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய எழுத்தாக்கங்களும், வெளியீடுகளும் இன்றைய தேவைகளாக மேலெழுக்கின்றன.

மேலும் 'மாற்றத்துக்கான வாசிப்பு' என்ற கருத்தாக்கம் அண்மைக்காலத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. பொருண்மிய மாற்றங்களும் தொழில் நுட்பமாற்றங்களும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த வண்ணமுள்ளன. அறிவும் மாற்றமும் உயர்ச்சி நோக்கி நகர்ந்த வண்ணமுள்ளன. அந்நிலையில் வாசகரது செயற்பாடுகள் இருநிலைகளில் மேலெழுந்து வருகின்றன.

அ. ஒன்று புதிய மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப வாசகர் தம்மை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது. அதாவது அறிவு பூர்வமாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் தரநிலையிலே தம்மை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

ஆ. எதிர் மறையான சமூக இயல்புகளுக்கெதிரான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதில் வாசிப்பைப் பலம் மிக்க அரணாகப் பயன்படுத்தலும் மாற்றத்துக்கான வாசிப்பாக வளர்கின்றது.

மேலாதிக்க ஓடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான கருத்தியற்பலத்தையும், உளவலிமையையும் உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான வாசிப்பு மாற்றத்துக்கான வாசிப்பாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

வளர்ந்து வரும் சமூக நிலவரங்கள் எதிர்பாராத தாக்கங்களையும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளையும் உருவாக்கிவருவதால், அவற்றை எதிர் கொள்வதற்கு வாசிப்பு வழியாகக் கூடுதலான அறிவைப் பெற வேண்டியுள்ளது.

வாசிப்புத் தொடர்பான மெய்யியலானது கருத்தியலுக்கும் (Ideology) வாசிப்புக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்புகளை ஆழ்ந்து நோக்குகின்றது.

மனித உணர்வுகள் சமூகநிலவரங்களால் உருவாக்கப்படுதல் போன்று வாசிப்புக்கும் சமூக நிலவரங்களுக்கும் நேரடியான இணைப்புக்கள் இருத்தலைக் காணலாம்.

சமூக மேலாதிக்கம் தன்னைப்பலப்படுத்திக் கொள்வதற்குரிய வாசிப்புப்பொருட்களைத் (Reading Materials) தொடர்ந்து உருவாக்கிய வண்ணமிருக்கும்.

அதே வேளை மேலாதிக்கத்துக்கு எதிரான விசைகளும் வாசிப்புப் பொருட்களை உருவாக்கிய வண்ணமிருக்கும். வினைத்திறன் மிக்க வாசிப்பு அந்த முரண்பாடுகளை இனம் காணும் வாசிப்பாக அமையும்.

புறவுலகினை மாற்றவேண்டிய வாசிப்பை முன்னெடுக்கும் பொழுது மனிதர் தமது இயல்புகளை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு உட்படுகின்றனர். அத்தகைய ஒருநிலையிலே வாசிப்பின் பங்கு அதிக முக்கியத்துவம் பெறுவதாக அமைகின்றது.

வாசிப்பை ஒரு தெறித்தியற்றும் (Reelection) செயற்பாடாகக் கருதுதல் உளவியலிலே முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. தெறித்தியற்றும் செயற்பாடு நடப்பியலுக்கும் நிலை மாற்றங்களுக்கும் வலுவூட்டுவதாக உள்ளது.

சிக்கலான சமூகப் பின்புலத்தை அடி யொற்றி வாசிப்புப் பொருட்களும், வாசகரும் மேலெழுந்து வரும் நிலையில் 'பன்மைத்துவம்' மேலோங்கத் தொடங்கியுள்ளது. அதாவது, வாசிப்புப் பொருட்களும் பன்மைநிலையிற் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியுள்ளன. வாசிப் போரும் பன்மைநிலையிற் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அந்நிலையில் வாசகர் அனைவரையும் ஒரே தரத்திலும் ஒரே பிரி விலும் உள்ளடக்கி விடமுடியாது.

வாசிப்பை முதன்மைப்படுத்தியே வாசகர் துலங்கல் திறனாய்வும், 'வாசகரின் பிறப்பும்' என்ற கோட்பாடுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியருக்குக் கொடுக்கப்படுதல் போன்ற முக்கியத்துவம் வாசகருக்கும் கொடுக்கப்படுதல் ஒரு முக்கியமான தோற்றப்பாடாக மேலெழுந் துள்ளது.

வாசிப்பைப்பற்றிய பகுப்பாய்வுகளும் திறனாய்வுகளும் அறிவார்ந்த சமூகத்திலும் அறிவுப்பொருண்மியப் பின்புலத்திலும் அதிக முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. நவீன இலக்கியத்திறனாய்வு முறைகள் வாசிப்புப் பொருட்களை மட்டுமன்றி வாசகரையும் குவிமையப்படுத்தி வருகின்றன.

சூ மந்திரக்காளி... மாயாக்காளி...

எலும்புக் கூடுகளே எழுந்து நில்லுங்கள் எலும்பே.. எழும்பு...

புராதனப் பெருமையும் வரலாற்றுச் செழுமையும் மிகு மன்னார் மாதலத்தில் இன்று - புதைந்து கிடப்பது பொன்னும் மணியும்ல்ல.. எலும்புக்கூடுகள்...

சும்மா வேடிக்கையாய் பேசுகிற விடயமல்ல இது. வேதனையின் விளிம்பிற்கே கொண்டு செல்லும் கொடுமை இது...

ஒன்றிரண்டு மூன்றாகி அறுபது மண்டையோடுகள்... ஆறு வயதுப் பாலகன் உட்பட...

சச்சின் விளாசும் "ரன்கள்" போல சங்கா குவிக்கும் ஓட்டங்கள்போல மண்டையோடுகளின் தொகையும் கூடிக்கொண்டே போகிறது "செஞ்சுரி" போடுமா முச்சதம் தாண்டுமா? கூற முடியாது! காத்திருப்போம்

மன்னாரில் தண்ணீர் குழாய் பொருத்த தோண்டப்பட்ட நிலத்தில் தண்ணீர் கீல்லை ஆனால்- எலும்புக்கூடுகள் நிச்சயமாய்...

"சூ மந்திரக்காளி.. எலும்புக் கூடே..எழும்பு" எனக்கூறும் மந்திரவாதியால் யாரின் எலும்புக் கூடுகள் கிவையென கண்டு பிடிக்க முடியாதமதான் இப்போது- மந்திரம்.. மூடுமந்திரம்!

மற்றொரு ஹரப்பா

— கலைவாதி கலீல் பாணந்துறை

பரலோகத்தை நிர்வகிக்கின்ற பரலோக சபையில் பிரச்சினைகள் இருப்பதில்லை, அதனால், பரலோகசபை கூட்டப்படுவதில்லை.

'பிதா' - இவர்தான் பரலோக இராச்சியத்தைப் பல நூற்றாண்டு காலமாகப் பரிபாலித்து வருபவர். இதுவரை காலத்தில் இவரைப்பற்றி எந்த முறைப்பாடுகளும் எழுந்ததில்லை.

இன்று அந்தப் பரலோக சபை கூட்டப்பட்டுள்ளது. பரலோக இராச்சியத்தின் பிதாதனது ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். அவருக்கு முன்னால் வலது பக்கமாகவும், இடது பக்கமாகவும் நீளத்துக்குப் போடப்பட்டுள்ள ஆசனங்களில் மந்திரி, பிரதானிகள் அமர்ந்திருக்கின்றனர். எல்லோருடைய முகங்களிலும் கேள்விக்குறி... இதுவரை காலமும் கூட்டப்படாத பரலோக இராச்சியம் இன்று கூட்டப்படுவதற்கான காரணமென்ன என்ற கேள்வி... எல்லோரும் பிதாவின் முகத்தையே பார்க்கின்றனர்... பிதாவின் முகத்திலும் திருப்தி இல்லை..!

சபையில் பெரும்அமைதி..!

பூலோகத்தில் பிறந்து வாழ்ந்து, மரணிப்பவர்களின் உயிர்கள் மட்டும் இப்பரலோகத்தை வந்தடைகின்றன. இந்த உயிர்கள் பூலோகத்தில் வாழ்ந்தபோது கட்டிக்கொண்ட பாவங்களை

விசாரித்து அவைகளை வகைப்படுத்தி, தண்டனைகள் வழங்கப்படுகின்றன.. பூலோகத்திலிருந்து இங்கு வருபவர்கள் திரும்பவும் பூலோகத்திற்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை, இவர்களுக்குப் பரலோகத்தில் சமதர்மம் நிறைந்த நித்திய வாழ்வுண்டு.

பரலோகத்தில் அதர்மங்கள் நிகழ்வதில்லை, அதனால் பரலோக சபை கூட்டப்படுவதற்கான அவசியம் ஏற்படுவதில்லை.

இன்று அந்தச்சபை கூட்டப்பட்டுள்ளது!

"பிதாவே... பரலோகத்தில் அதர்மங்கள் நடப்பதில்லை, அதனால் பரலோகசபை கூட்டப்படுவதில்லை. இன்று அவசரமாக இச்சபையைக் கூட்டியுள்ளீர்கள். பரலோகத்தில் என்றுமில்லாதவாறு இன்று ஏதோ அதர்மம் நடந்துவிட்டதாகவே நாங்கள் கருதுகிறோம்" மந்திரி பிரதானிகளுக்குப் பொறுப்பான பிரதமகுரு எழுந்து கூறுகிறார்.

இங்கு ஒலிபரப்புச்சாதனங்கள் எதுவும் பொருத்தப்படவில்லை, ஆனால் பிரதமகுருவின் பேச்சு மிகத்தெளிவாக ஒலிக்கிறது!

சபையில் இருக்கின்ற அனைவரது மனங்களிலும் பிதா என்ன கூறப்போகின்றார் என்ற ஆவலில் பிதாவின் முகத்தையே பார்க்கின்றனர்.

இங்கு மின்சார சாதனங்கள் எதுவும் பொருத்தப்படவில்லை, ஆனால் சபை நடக்கும் இடம் மிகப்பிரகாசமாகவே இருக்கின்றது!

"எங்களுடைய பரலோக இராச்சியம் வழமைபோல நீதியாகவும் அமைதியாகவுமே இருக்கின்றது... ஆனால், பூலோகத்திலிருந்து வருபவர்கள் கூறுகின்ற செய்திகள்... மனதுக்கு மிக வேதனையாக இருக்கின்றது..." பிதா கேள்விக்குறியோடு தனது பேச்சை முடிக்கிறார்.

"பிதாவே கூறுவதை விளக்கமாகக் கூறுங்கள்" பிரதம குரு மிகப்பணிவோடு

கே. சூர். டேவிட்

கேட்கின்றார்.

“பரலோகத்தில் இருக்கின்ற நரகலோகத்தை விட பூலோகம் நரகமாக மாறிவிட்டது. இதை நீடிக்க விடக்கூடாது பூலோகத்தில் நடக்கின்ற கொடுமைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்” பிதா மிகவும் வேதனையோடு கூறுகிறார்.

“பிதாவே.... நீங்கள் இப்படி என்றுமே வருத்தப்பட்டுக்கொண்டதில்லை... பூலோகத்தில் அதர்மம் கட்டுமீறிவிட்டதை உணர்கிறேன்... இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கருதுகிறீர்கள்” பிரதம குரு கேட்கிறார்.

“பூலோகத்து அதர்ம நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆலோசிக்கவும், அவ்விடயம் தொடர்பான முடிவுகளை எடுப்பதற்காகவுமே உங்கள் அனைவரையும் அழைத்துள்ளேன்... எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி நீங்கள்தான் முடிவெடுக்கவேண்டும்” பிதா மிகவும் பொறுப்புணர்வோடு பேசுகிறார்.

“பிதாவே..அடியேன் ஒரு கருத்தைக்கூற விரும்புகிறேன்” ஒரு பிரதானி எழுந்து கூறுகிறார்.

“நாங்கள் எல்லோருமே தர்மத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்பவர்கள்... உங்கள் ஆலோசனையைக் கூறுங்கள்” பிதா மனப்பூர்வமாக அனுமதி வழங்குகிறார்.

“முதலில் நம்மில் சிலர் பூலோகத்துக்குச் சென்று பூலோகத்தின் நடவடிக்கைகளைச் சேகரிக்க வேண்டும்... நமது நேரடியான அவதானத்தின் பின்னரே எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் தீர்மானிப்பதே சரியானதாக இருக்குமென எண்ணுகிறேன்” அந்தப் பிரதானி மிக நிதானமாகத் தன் அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

“மிகவும் அருமையான திட்டம்... உங்களுடைய ஆலோசனையை நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன்... பூலோகத்தின் அதர்ம நடவடிக்கைகளை நேரடியாகத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர் அதைப்பற்றி முடிவெடுப்பதுதான் மிகச்சரியானது” அந்தப் பிரதானியின் அபிப்பிராயத்தை பிதா வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசுகின்றார்.

“பிதாவே..... பரலோகத்திலிருந்து ஒரு குழுவை பூலோகத்துக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதில் எனக்கு எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை... ஆனால் குழுவை அனுப்புவதற்கு முதல் ஒரு விடயத்தைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்... பரலோக வாசிகள் சூதுவாது தெரியாதவர்கள்

அவர்கள் எதையும் நல்லமனத்துடனேயே பார்ப்பார்கள்... இவர்களால் பூலோகத்தில் உள்ள சூதுவாதுகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது.... முள்ளை முள்ளால்தான் எடுக்கவேண்டும். அதனால் அரசியல் சூதுவாதில் கைதேர்ந்தவர்களைத் தெரிவு செய்து பூலோகத்துக்கு அனுப்பினால்தான் பூலோகத்திலிருந்து சரியான தகவல்களைப் பெறமுடியும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்” பிரதம குரு தனது அபிப்பிராயத்தை அடக்கத்தோடு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“நீங்கள் சொல்வதில் நிறைய நியாயங்கள் உண்டு... ஆனால், பரலோக வாசிகள் அனைவருமே சூதுவாது தெரியாதவர்கள்... அப்படியென்றால் பூலோகத்துக்கு யாரை அனுப்புவது” ஒரு குழுவைப் பரலோகத்திலிருந்து பூலோகத்துக்கு அனுப்புவதிலுள்ள நெருக்கடியைப் பிதா விளக்குகிறார்.

“பிதாவே... பரலோகத்திலிருந்து ஒரு குழுவை அனுப்புவதில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு என்னிடம் ஒரு ஆலோசனையுண்டு... பூலோகத்திலிருந்து வந்த இலட்சக்கணக்கான உயிர்கள் பரலோகத்தில் உள்ளனர்... இவர்களில் சிலரைத்தெரிவு செய்து அனுப்புவது பற்றி ஆலோசித்துப்பாருங்கள்” இன்னொரு பிரதானி கூறுகிறார்.

“இதுதான் சரியான வழி” பிதாவின் முகத்தில் திருப்தி தென்படுகின்றது.

“பிதாவே... பூலோகத்திலிருந்து வந்த இருவர் நமது பாதுகாப்பில் இருக்கின்றனர். இவர்கள் இருவரும் பூலோகத்தில் ‘குள்ளநரிகள்’ என்று பெயரெடுத்தவர்கள்... பூலோகத்தில் நடக்கின்ற அதர்மங்களை அறிந்துவருவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானவர்கள்” பிரதம குரு நிதானமாகக் கூறுகின்றார்.

“நீங்கள் தெரிவுசெய்தால் அது சரியாகவே இருக்கும்... யார் அவர்கள்” பிதா நிதானமாகக் கேட்கிறார்.

“முதலாவது நபர்... சகுனி... இவன் பஞ்சபாண்டவரின் காலத்தில் வாழ்ந்தவன்... இவன் தனது சூழ்ச்சியினால் பஞ்சபாண்டவரைச் சூதாடவைத்து அவர்களின் அரசரிமையைப் பறித்தவன். அதுமட்டுமல்ல... திரௌபதியை துரியோதனனின் அரசசபையில் நிர்வாணமாக்க முயற்சித்தவன். இரண்டாவது நபர் ஒரு பெண்.. பெயர் ‘கூனி’ இராமாயண காலத்தில் வாழ்ந்தவள். இவள் தனது சூழ்ச்சியினால் இராமனுக்குக் கிடைக்க

வேண்டிய அரசரிமையை பரதனுக்கு வழங்கி...
இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தவள்”.

“சகுனி, கூனி... இவர்கள் இருவரையும்
‘பெரும் குள்ளநரிகளென்று’ பூலோகத்தில்
இப்போதும் பேசிக்கொள்கிறார்கள்...நமது
திட்டத்திற்கு இவர்களைவிடப் பொருத்த
மானவர்களைத் தேடிமுடியாது பிதாவே”
பிரதமகுரு மிகநிதானமாகக் கூறுகின்றார்.

“உங்களுடைய முடிவு சரியானதாகவே
இருக்கும்... சகுனியையும், கூனியையும்
அழைத்துவர ஏற்பாடு செய்யுங்கள்” பிதா
அனுமதி வழங்குகின்றார்.

சில நிமிடங்களில் சகுனியும், கூனியும்
அழைத்துவரப்படுகின்றனர்.

பூலோகத்தில் இவர்கள் இருவரும்
எப்படி இருந்தார்களோ உடற்தோற்றத்தில்
எந்த மாற்றங்களும்இன்றி அப்படியே இருக்
கின்றார்கள்.

பரலோகத்தில் உடல்கள் வளர்வதுமில்லை
தேய்வதுமில்லை.

கூனியும், சகுனியும் கைகட்டி அடக்கமாக
நிற்கின்றனர்.

சகுனி - கம்பி போன்ற தாடி மீசை..
சதைக்குழிக்குள் புதைந்துகிடக்கும் நெருப்
புக்கண்கள், உருகி உறைந்த இரும்புக்கம்பி
போன்ற மெல்லிய உடல்.. பன்றியின் முட்கள்
போன்று குத்திட்டு நிற்கும் கண்புருவ
மயிரிகள்...

கூனி - முதுகு வளைந்து கேள்விக்குறியின்
வடிவில் நிற்கிறாள்... சலாகை வைரம் போன்ற
மெல்லிய பலமான உடல், இரத்தக்குழம்பு
போன்ற கண்கள், வரண்ட முகம்...

“வணக்கம் பிதாவே... எங்களை ஏன்
அழைத்தீர்கள்” இருவரின் சார்பிலும் சகுனி
கேட்கிறார். சகுனியின் கண்கள் சபையைத்
துளாவி வருகின்றன....!

“பூலோகத்தில் பொதுமக்கள் பெரும்
அவலங்களை அனுபவிப்பதாக அறிகிறோம்.
அதன் உண்மை நிலைகளை அறியாமல்
நாங்கள் எந்த முடிவுகளையும் எடுக்கக்கூடாது...
மிகப்பெரும் இரண்டு அரசுகளைத் திணைவைத்த
உங்கள் இருவரையும் பூலோகத்துக்கு
அனுப்பி அங்குள்ள உண்மை நிலபரங்களை
அறியமுடியுமென எங்கள்சபை தீர்மானித்
துள்ளது” பரலோகசபையின் முடிவை பிதா
விளக்குகிறார்.

சபையில் அமைதி... அமைதி தொடர்
கிறது... சபையில் உள்ளவர்களுக்குப் பெரும்
குழப்பம்...

“பிதாவே... எங்களை மன்னியுங்கள்...
பூலோகத்துக்குச்சென்று உளவு பார்த்துவரும்
வல்லமை இப்போது எங்களுக்கில்லை” சகுனி
மிகுந்த வேதனையோடு கூறுகிறார்.

“சூது வாதுக்கென்று பெயரெடுத்த நீங்களே
இப்படிக்கூறலாமா?” பிதா ஆச்சரியத்தோடு
கேட்கிறார்.

“பிதாவே... நாங்கள் அரசியல் சூது
செய்த காலத்தில் அரண்மனைக்குள் இருந்த
அனைவருமே மிகவும் நீதியானவர்களாக
இருந்தார்கள்... நாங்கள் மட்டுமே சூட்சிக்
காரர்களாக இருந்தோம்.. ஆனால் இன்று..
பூலோகத்தில் உள்ள தலைவர்கள் அனை
வருமே கைதேர்ந்த சூட்சிக்காரர்களாக
இருக்கின்றனர்... இவர்களிடம் எங்களுடைய
குள்ளத்தனம் பலிக்காது

பிதாவே... நாங்கள் பூலோகத்துத்
தலைவர்களிடம் தோற்றுப் பல ஆண்டு
களாகிவிட்டன... நாங்கள் அவர்களிடம் கற்றுக்
கொள்ளவேண்டியவர்களாகவே இருக்கிறோம்
பிதாவே” சகுனி மிகவும் வேதனையோடு
கூறுகிறார்.

பரலோகத்தின் பிதாவும், மந்திரி பிரதானி
களும் திகைத்துப்போய் இருக்கின்றனர்.

“மண்ணகம் உள்ள வரை
நும் மனசுக்குள் வாழும்”

உன்னகிருஸ்ணன்
பாடல்கள் குறிந்த சுகானுபவம் பகிர்வு

— சி. நிமலன்

சங்கீத நிகழ்வில் உன்னகிருஸ்ணனின் கச்சேரியை நேரில் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. நிகழ்ச்சி

முடிவில் என் கைவசம் இருந்த பாம்பே ஜெயஸ்ரீயும் டி.எம்.கிருஸ்ணாவும் இணைந்து வெளியிட்ட ‘ஏழு ஸ்வரங்களுக்குள் எத்தனை ராகம்’ எனும் நூலில் அவரிடம் கையொப்பம் வாங்கியதும் நினைவுக்கு வருகின்றது.

கர்நாடக இசை விமர்சகர் சுப்புடு அவர்கள் உன்னி கிருஸ்ணன் குறித்து தான் வெளியிட்ட ‘சுப்புடு தர்பார்’ நூலில்

‘இசை என்பது இறைவனின் வரப்பிரசாதம். அது சொல்லிக் கொடுத்து வராது. குரு ஒரு வழிகாட்டி தான். உன்னியின் இசை இறைவனின் வரப்பிரசாதம். அவனுடைய குரு டாக்டர் எஸ்.ராமநாதன் வாரிவாரித் தான் வழங்கினார். ஆனால் அதை வாங்கிக்கொள்ளத் தகுதி வேண்டாமா? அந்தத் தகுதி உன்னிக்கு இருந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் அவனால் இளம் வயதில் அதி விரைவாக முன்னேற முடிந்திருக்கிறது.

ஜேசுதாஸ், எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி, பாலமுரளி, சேஷகோபாலன் இவர்களுக்கெல்லாம் நினைத்தது பேசும். அப்படி ஒரு வரப்பிரசாதம். உன்னி இந்தவகை. அவன் மேல் சஞ்சாரங்கள் புரியும் போது அவையோர் தான் நாற்காலியின் நுனியில் உட்காருவார்கள். அவையோர் கண் முடித் திறப்பதற்குள் அவன் வானுலகம் சென்று திரும்பி வருவான். அப்படி ஒரு வாகு’

என்று குறிப்பிடுகின்றார். அப்படிப்பட்ட உன்னி கிருஸ்ணனை தமிழ்த்திரை இசை உலகில் ‘காதலன்’ திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற ‘என்னவளே அடி என்னவளே’ பாடல் மூலம் ஏ.ஆர். ரஹ்மான் அறிமுகப்படுத்தி இருந்தமை நாம் அறிந்ததுதான். அந்த ஒரு பாட்டின்

தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் கர்நாடக சங்கீதத்தில் கோலோச்சி திரையிசையிலும் ஜொலித்தவர்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி, ஜி.என்.பாலசுப்ரமணியம், எம்.எல்.வசந்தகுமாரி, பாலமுரளி கிருஸ்ணா தொடங்கி இன்றைய உன்னிகிருஸ்ணன், நித்தியஸ்ரீ, சுதா ரகுநாதன் வரை சிலரை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

‘ஜெயா’ தொலைக்காட்சியில் ‘மார்கழி மஹா உற்சவம்’ எனும் பெயரில் கடந்த மார்கழி மாதம் நடைபெற்ற கர்நாடக இசைக்கச்சேரியில் உன்னி கிருஸ்ணனின் கச்சேரியைக் கண்டு களிக்கும்போது அவர் குறித்து ஒரு பத்தி எழுத வேண்டுமென நினைத்திருந்தாலும் தற்போது தான் அதற்கான சந்தர்ப்பம் அமைந்திருக்கிறது. அன்றைய கச்சேரியில் குறிப்பாக இறுதிப்பாடலாக ‘சந்தனமும் செவ்வாதும் சேர்ந்து மணம் கமழ’ என்று பாடத் தொடங்கியதும் ‘முருகனைக் காண ஆயிரம் கண் வேண்டும்’ என்று பாடுவார் என நினைத்த பொழுது ‘முருகா என்றால் உருகாதோ நெஞ்சம்’ என்று வேறொரு பாடலைப் பாடி முடித்தது கச்சேரியின் முத்தாய்ப்பாக எனக்குத் தோன்றியது.

அவரது கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளை தொலைக்காட்சிகளிலும் இறுவெட்டுகளிலும் பார்த்தும் கேட்டும் வந்த எனக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இந்தியத் துணைத்தா தரகமும் இந்திய - இலங்கை நட்புறவு அமைப்பும் இணைந்து 17.08.2012ந் திகதியன்று சங்கிலியன் தோப்பில் ‘தெய்வீக சுக அனுபவம்’ என்ற பெயரில் நடத்திய கர்நாடக

மூலமே உன்னி பட்டிதொட்டி எல்லாம் பிரபலமானது உண்மைதான். ஆனால் தமிழ்த் திரையிசை உலகில் Semi Classical பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்ட 'கண்ணோடு காண்பதெல்லாம் தலைவர்' (ஜீன்ஸ்) பாடல் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நித்தியஸ்ரீயின் வருகை போலவோ அல்லது 'என்னை என்ன செய்வாய்' (இவன்) பாடல் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சுதா ரகுநாதனின் வருகை போலவோ அவரது அறிமுகம் அமையவில்லை என்பது துரதிஸ்ட்வசமானது.

குரல் வளம் என்பது இயற்கை தந்த வரம். ஒவ்வொரு குரலுக்கும் ஒரு ஆதார சுருதி உண்டு. அந்த ஆதார சுருதியினாலேயே எப்போதும் பாட வேண்டும். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் Voice is a matter of habit என்பார்கள். கர்நாடக சங்கீதத்தில் பல வித்து வான்கள் தமக்கு இயல்பாய் அமைந்த சுருதியிலேயே கச்சேரியை நிகழ்த்துகின்றார்கள்.

ஆனால் திரைப்படத்தில் பாடும் பொழுது வெவ்வேறு சுருதிகளில் பாடவேண்டியிருக்கும். டியட் பாடல்கள் பாடும் பொழுது இரண்டு பேருக்கும் பொதுவான ஒரு சுருதியிலேயே பாட வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் உண்டு. இதனால் ஒரு பாடகரின் இயல்பான சுருதிக்கு பங்கம் வருவதற்கான வாய்ப்புகளும் உண்டு. இது குறித்து உன்னிக்கு பலரும் எச்சரித்திருந்தும் அதையும் மீறி அவர் தமிழ்த்திரை இசை உலகில் தற்போது தனக்கென்று ஒரு இடத்தைப் பிடித்ததோடு மாத்திரமல்லாமல் அதற்குச் சமாந்தரமாக கர்நாடக இசைக்கச்சேரிகளையும் நிகழ்த்தி வருகின்றார்.

உன்னி என்றாலே மெலடிப்பாடல்கள் தான் எனும் அளவுக்கு அவரது கணிசமான பாடல்கள் அமைந்து விட்டன. அதுவே எனக்கு அலாதியான பிரியத்தை அவர் மீது ஏற்படுத்தி இருந்தது. தமிழ்த்திரை இசை உலகில் ஒலித்த சில வெண்கலக்குரல்களுக்கு மத்தியில் மென்மையின் சாயலோடு அவர் பாடும் பாடல்கள் ரசிகர்களைக் கவர்ந்து மதிமயங்கச் செய்ததில் வியப்பொன்றும் இல்லை. எனக்கு அவரது குரலை பழம்பெரும் பின்னணிப் பாடகர் மறைந்த பி.வி.ஸ்ரீநிவாஸ் அவர்களின் குரலோடு ஒப்பிடவே தோன்றும்.

உன்னி பாடிய பாடல்களில்
கீன்னிசை பாடி வரும் (துள்ளாத மனமும் துள்ளும்)
ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒவ்வொரு (என்னவளே)
அல்லா உன் ஆணைப்படி (சந்திரலேகா)
அசைந்தாரும் காற்றுக்கும் அழகான
(பார்வை ஒன்றே போதுமே)

பல்லாங்குழியில் வட்டம் பார்த்தேன் (ஆனந்தம்)
மனம் விரும்புதே உன்னை (நேருக்கு நேர்)
ஓ தேவதையே தேருகிறேன் (தடயம்)
நதியோரம் வீசும் தென்றல் (அலெக்ஸாண்டர்)
றோசாவே றோசாவே (குபிரன்)
முதன்முதலா உன்னைப் பார்த்தேன்

(குங்குமப் பொட்டுக் கவுண்டர்)

பூவும் காற்றும் சேரும்போது (குங்குமப் பொட்டுக் கவுண்டர்)
யார் வந்து பூவுக்குள் கிச்சுகிச்சு மூட்டியதோ
(கண்டேன் சீதையை)

காலமெல்லாம் காதல் வாழ்க (காதல் கோட்டை)
நீ மலரா மலரா மலரானால் (அற்புதம்)
உன்னைக் கொடு என்னைத் தருவேன்

(உன்னைக் கொடு என்னைத் தருவேன்)

றோஜா பூந்தோட்டம் காதல் வாசம் (கண்ணுக்குள் நிலவு)
போன்ற பாடல்களையும் கீழே நான் குறித்துரைக்கும் பாடல்களையும் தெரிவு செய்து அடிக்கடி கேட்பதனால் அவற்றை ஒரே இறுவட்டில் பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறேன்.

இவை தவிர யுவனின் இசையில் 'பூவெல்லாம் கேட்டுப் பார்' திரைப்படத்தில் 'ஓ சென்ஜொ ரீட்டா பேசும் மெழுகு பொம்மையே', 'நந்தா' திரைப்படத்தில் உச்சஸ்தாயியில் அவர் பாடிய 'ஓராயிரம் யானை கொன்றால் பரணி' போன்ற பாடல்கள் உன்னிக்குப் பிறிதொரு பரிணாமத்தை கொடுத்திருந்தன.

'எங்கே எனது கவிதை' திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற 'இருமனம் சேர்ந்து ஒரு மனமாகும் திருமணம் இன்று' என்ற பாடல் திருமண வீடுகளில் ஒலிக்கும் தேசியப் பாடலாக அமைந்து மங்கள நிகழ்வின் நாயகனாக உன்னியை உயர்த்தி விட்டிருந்தது.

'பார்த்தேன் ரசித்தேன்' திரைப்படத்தில் பரத்வாஜ இசையில் உன்னியும் ஹரினியும் இணைந்து பாடிய 'எனக்கென ஏற்கனவே

பிறந்தவள் இவளோ' பாடல் எனக்குள் ஏற படுத்திய பரவச உணர்வு அலாதியானது. ஆனாலும் படத்தில் இந்தப்பாடல் துண்டு துண்டாகவே இடம்பெற்றிருந்தமையைப் பார்த்த பொழுது எரிச்சலையே ஏற்படுத்தி இருந்தது.

உன்னி பாடிய மனதை வருடிச் செல்லும், சோக உணர்வு வியாபித்திருக்கும் பாடல்களில்

ஆனந்தம் ஆனந்தம் பாடும் (பூவே உனக்காக)

சாருமதி நீதான் சந்தமழ

விடைகொடு விடைகொடு பெண்ணே

(பிரியாத வரம் வேண்டும்)

அன்பே அன்பே என் கண்ணே

(உள்ளம் கொள்ளை போகுதே)

சந்தியா சந்தியா சம்மதம் சொல்வாயா

(நினைவிருக்கும் வரை)

பெண்களியே பெண்களியே பாடுகிறேன்

(சந்தித்த வேளையில்)

போன்றவை அவை வெளிவந்த காலத்தில் இளைஞர்களின் குறிப்பாக காதலால் காயப்பட்ட இளைஞர்களின் மனதோடு ஐக்கியமாகி அவர்களை அலைக்களிக்க வைத்ததோடு இன்றும் அலைக்களிக்கச் செய்கின்றன என்பது தான் உண்மை.

'பிரியமுடன்' படத்தில் 'பாரதிக்கு கண்ணம்மா நீயெனக்கு உயிரம்மா' பாடலை எஸ்.பி.பாலு தனியாகவும் உன்னி தனியாகவும் பாடிய பாடல்கள் இசைத்தட்டில் பதிவாகியுள்ளன. ஆனாலும் எஸ்.பி.பாலு பாடும் பாடல்களில் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அதில் உள்ள பொடி சங்கதிகளையும் அனுபவித்துக் கேட்டுப் பழகிய எனக்கு உன்னியின் பாடலை அந்தளவுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவோ ரசிக்கவோ முடியவில்லை.

ஆனாலும் 'லவ்ரூடே' திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற 'ஏன் பெண்ணென்று பிறந்தாய்' பாடலை முகமட் அஸ்லாமும் உன்னியும் தனித்தனியாகப் பாடியிருந்த பொழுதிலும் முகமட் அஸ்லாமை விட உன்னி பாடிய பாட்டின் Feel என்னை அந்தப்பாடலுக்கு அடிமையாக்கிவிட்டது.

அம்மா குறித்து வெளிவந்த தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்களில் ரி.எம். சௌந்தர்ராஜனுக்கு ஒரு 'அன்னையைப் போல் ஒரு தெய்வம் இல்லை' (அன்னையின் ஆணை) ஜேசுதாசுக்கு ஒரு 'அம்மா என்றழைக்காத உயிரில்லையே' (மன்னன்) எஸ்.பி. பாலசுப்ரமணியத்திற்கு ஒரு 'அம்மா

அம்மா எந்தன் ஆருயிரே' (உழைப்பாளி) என்றால் உன்னிக்கு 'பவித்ரா' திரைப்படத்தில் அவர் பாடிய 'உயிரும் நீயே உடலும் நீயே' பாடல் ரசிகர்களின் மனதில் பசுமரத்தாணி போல் பதிந்து விட்டது. அவ்வாறே 'நியூ' திரைப்படத்தில் அவர் பாடிய 'காலையில் தினமும் கண் விழித்தால்' பாடலும் 'பூ மகள் ஊர்வலம்' திரைப்படத்தில் பெற்றோர்கள் குறித்து அவர் பாடிய 'அந்த வானுக்கு ரெண்டு தீபங்கள்' பாடலும் சென்ரிமென்ற நிறைந்த தமிழ்ச்சூழலில் உன்னியின் பெயரை நினைவுபடுத்திக் கொண்டே இருக்கும்.

ஏ.ஆர்.ரஹ்மான் அறிமுகப்படுத்திய பாடல்களில் அதிக வாய்ப்புக்களைப் பெற்ற பாடகராக உன்னிதான் இருப்பார் போல் தோன்றுகிறது.

மார்கழித் திங்கள் அல்லவா (சங்கமம்)

சொன்னாலும் கேட்பதில்லை கன்னி மனசு

(காதல் தவறல்)

காற்றே என் வாசல் வந்தாய் (நிதம்)

குளிர்நது குளிர்நது இரு உயிர் (தாஜ்மகால்)

ரோஜா ரோஜா ரோஜா (காதல் திணம்)

நானை உலகம் இல்லை என்றால் (லவ் பீட்டன்)

நறுமுகையே நறுமுகையே நீயொரு (இருவர்)

ஓ வெண்ணிலா இரு வானிலா (காதல் தேசம்)

தென்றலை தென்றலை மெல்ல நீ (காதல் தேசம்)

எனக்கே எனக்கா நீ எனக்கே (ஜீன்ஸ்)

பூவுக்குள் ஒளிந்திருக்கும் கனிக்கூட்டம் (ஜீன்ஸ்)

சோனியா சோனியா சொக்க வைக்கும் (ரட்சகன்)

தென்மேற்குப் பருவக்காற்று (கருத்தம்மா)

திறக்காத காட்டுக்குள்ளே பிறக்காத (என் சுவாசக்காற்றே)

காலையில் தினமும் கண் விழித்தால் (நியூ)

உயிரும் நீயே உடலும் நீயே (பவித்ரா)

(இது முழுமையான பட்டியல் அல்ல)

போன்ற பாடல்கள் எனக்கு உடனடியாக நினைவுக்கு வருகின்றன.

இயக்குநர் பி.வாசுவின் இயக்கத்தில் கார்த்திக், மாளவிகா நடத்த 'சீனு' திரைப்படம் கர்நாடக இசைப் பாடகர் ஒருவரது வாழ்க்கையை பிரதிபலிப்பதாக வெளி வந்திருந்தாலும் இசையைப் பொறுத்த வரையில் அத்திரைப்படப் பாடல்கள் Semi Classical தரத்துக்குக் கூட நெருங்க முடியவில்லை. அதைவிடக் கொடுமை அந்தக் கதாபாத்திரத்தில் ஒருவராக பி.வாசுவே தோன்றியது தான். தமிழ்த் திரைப்பட ரசிகர்களின் சகிப்புத் தன்மைக்கு அக்கதாபாத்திரம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதில் 'டேய் நந்தகுமாரா' பாடலையும் 'பாடுகிறேன் ஒரு பாட்டு' என்ற

என்ற ஆதங்கமே மனதில் தோன்றுவதுண்டு. 'காதல் தேசம்' திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற 'ஹலோ டாக்டர்' பாடலை முதலில் பாடுவதற்கு ஏ.ஆர்.ரஹ்மான் உன்னியையே தெரிவு செய்திருந்தார். ஆனாலும் அந்தப் பாடல் மேற்கத்தேயப் பாணியில் அமைந்ததனால் தனக்குப் பொருந்தாது எனக்கூறி அதனை உன்னி நிராகரித்திருந்தார். இவ்வாறு தன்னையும் தனது பாடல்களையும் சுயவிமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கிய உன்னி பாடிய தியாகராஜ சுவாமிகளின் கீர்த்தனைகளைக் கேட்டுவிட்டு அவர் பாடிய 'நிலவைக் கொண்டு வா' பாடலை கேட்கும் போது ஏற்படும் கொடுமை தாங்க முடியாத ஒன்றே.

பாடலையும் உன்னி பாடியிருந்தாலும் அவரது கர்நாடக சங்கீதத்திறமையை இன்னமும் வெளிக்கொணர்வதற்கான வாய்ப்பிருந்தும் இசையமைப்பாளர் தேவா அவர்கள் அதனைச் செய்யத் தவறிவிட்டார். ஆனாலும் அதில் ஹரிகரன் பாடிய 'வணக்கம் வணக்கம் வணக்கம் என் அம்மாவுக்கு', 'மாதவா சேது மாதவா உன் கையில்' ஆகிய பாடல்கள் உட்பட அனைத்துப் பாடல்களும் ஓரளவுக்கு ஐனராஞ்சுக ரீதியாக வெற்றி பெற்றிருந்தன.

உன்னியின் கர்நாடக இசைத் திறமையை ஓரளவுக்காவது வெளிக்கொண்டு வந்த Semi Classical பாடல்களாக நான் கருதுவது :

'ஐயண்ணின் மனதைத் தொட்டு' திரைப் படத்தில் நித்தியஸ்ரீயுடன் அவர் இணைந்து பாடிய 'தியாகராஜரின் தெய்வ கீர்த்தனம்'

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தம் வந்ததே (முறைமாமன்)
மார்கழித் திங்கள் அல்லவா (சங்கமம்)
சொன்னாலும் கேட்பதில்லை கன்னி மனசு
(காதல் வைரஸ்)

உனை தினம் எதிர்பார்த்தேன் (காதலுடன்)
காற்றிலே பாட்டு வரும் (புன்னகை தேசம்)
நறுமுகையே நறுமுகையே நீயொரு (இருவர்)

'வாலி' திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற 'நிலவைக் கொண்டு வா கட்டிலில் கட்டிவை' பாடலை உன்னி, அனுராதா ஸ்ரீராமோடு இணைந்து பாடியிருந்தார். அப்பாடலின் கருப்பொருள் குறித்தும் ஒரு பெண் அவ்வாறு வெளிப்படையாகப் பாடலாமா என்பது குறித்தும் லியோனியின் பட்டிமன்றங்களில் விமர்சிக்கப்படும் போதெல்லாம் ஜேசுதாஸ் ஆபாசமான பாடல்களைப் பாட மாட்டேன் என்று முடிவு செய்தது மாதிரி உன்னியும் ஏன் பாடல்களை தெரிந்தெடுத்துப் பாடக்கூடாது

இன்றைய தமிழ்த் திரைப்படச் சூழலில் கர்நாடக இசையை மையமாக வைத்தோ அல்லது கர்நாடக இசைப் பாடகர் ஒருவரது வாழ்க்கையைத் தழுவி யதாகவோ எடுக்கப்பட்ட 'சங்கராபரணம்', 'சிந்துபைரவி' திரைப்படங்கள் போல படங்கள் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவே உள்ளநிலையில் உன்னியின் கர்நாடக சங்கீதத் திறமைக்குத் தீனி போடும் படியான பாடல்களை எதிர்பார்க்க முடியாது என்ற யதார்த்தத்தையும் உணர முடிகிறது.

ஆனாலும் கர்நாடக சங்கீதக் கருவைக் கொண்ட படமாக அமையாவிட்டாலும் ஒரு காட்சியிலாவது அதனைப் பிரதிபலிக்கும் விதத்திலான சில Semi Classical பாடல்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. இயக்குநர் பாசில் இயக்கிய 'ஒருநாள் ஒரு கனவு' திரைப்படத்தில் இசைஞானி இசையமைத்த 'காற்றில் வரும் கீதமே', 'படையப்பா' திரைப்படத்தில் ஏ.ஆர்.ரஹ்மான் இசையில் 'மின்சாரப்புவே பெண் பூவே', 'சந்திரமுகி' திரைப்படத்தில் வித்தியாசாகர் இசையில் 'ராரா சரசுக்கு ராரா', 'பாரதி' படத்தில் இசைஞானி இசையில் பாம்பே ஜெயஸ்ரீ பாடிய 'நின்னை சரணடைந்தேன் கண்ணம்மா' போன்ற பாடல்கள் அத்தி பூத்தாற் போல் மலர்ந்தே வருகின்றன.

எனவே இவ்வாறான சில சந்தர்ப்பங்கள் எதிர்காலத்திலும் வரும் வேளையில் இசையமைப்பாளர்களின் முதற்தெரிவாக உன்னியின் பெயர் இருக்க வேண்டும் என்பது எனது அவா.

பெண்ணியச் சிந்தனைகளை எழுப்புகிறது அதன் மூலம் பெண்ணிக்குகை திசுக்குகளை ஏட்டமுடியும்.

சமூக இருப்புக்களுக்கும் சிந்தனைக் கோலங்களுக்கும் இடையே இறுக்கமான தொடர்பைக் காண முடியும். ஒடுக்குபவரின் சிந்தனை ஒடுக்கப்படுபவரது சிந்தனையில் இருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. ஆணாதிக்க சிந்தனைகள் பெண்ணை அடக்கியாள்தலிலேயே முனைப்புப் பெற்றதாக இருக்கிறது. இதற்கு எதிராக அடிமைப்பட்டிருந்த பெண்களின் சிந்தனைகள் விரிவாக்கம் பெறுவதை அசாத்தியமாக்கும் வகையில் பெண்களின் சிந்தனைத்திறன் மழுங்கடிக்கப்பட்டிருந்தமையினால் பெண்கள் காலம் காலமாக ஆண்களைவிட கீழ்மையான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். எனினும் உலக மாந்தர் வாழ்வின் அசைவியக்கத்தில் மாற்றத்தை நோக்கிய சிந்தனைகள் வளர்ச்சியுற்றபோது பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் வலுப்பெற ஆரம்பித்தன. சமூக இருப்பும் அதன் நிரலமைப்பும் புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கிய வண்ணம் மேலேழுந்தபோது பெண்களும் விழித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். இதனால் ஏற்பட்ட சிந்தனை மாற்றம் பெண்ணியத்தை ஏறுமுகமாக்கியது. பெண்ணியச் சிந்தனைகளின் பெண்களின் பிரச்சினைகளை இனங்காணவும் வரையறுக்கவும் சமத்துவத்தை அடையும் உபாயங்களைக் கண்டறியவும் அவற்றைச் செயற்படுத்தவும் வழிசமைத்தன. தொடர்ந்து அவற்றை ஆய்வு செய்து உரிய முறையில் இலக்குகளை அடைவதற்கான செயற்பாடுகளை அவர்கள் மதிப்பீடு செய்தனர். காலத்திற்குக் காலம் இதன் பெறுபேறுகள் மீளாய்வு செய்யப்படுகின்றன.

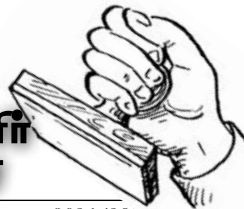
சமூக இருப்பிலிருந்து மேலேழுந்து வரும் சிந்தனையானது காரணங்களை நியாயித்தல் பிரச்சினைகளை விடுவித்தல் என வினைப்படுமபோது விடுதலை என்ற இலக்கை நோக்கிய பயணத்திற்கான பாதை செப்பனிடப்படுகிறது. பெண்ணியவாதிகள் சிக்கல் மிகுந்திருந்த இந்த சமூகத்தில் தமது பால் சமத்துவ எண்ணக் கருவை அகவயப்பாங்கு, புறவயப்பாங்கு மற்றும் இரண்டினதும் இணைந்த நிலை ஆகிய தளங்களிலேயே சிந்தனைக் கருவூலமாக்கி எண்ணக்கருக்கள் படிமங்கள் குறியீடுகள் முதலாம் கருவிகளுடாகத் தம் சிந்தனைகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்தனர். வாழ்வியல் அனுபவங்களை அடியொற்றி உருவாக்கப்பட்ட இப்படிமங்களை வைத்து பெண்ணியச் சிந்தனைகள் மிக உயர்ந்த ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கருவூலங்களாயின.

பெண்ணிய மேம்பாட்டு சிந்தனைகளின் இயக்கத்தில் மொழி பல நிலைகளிலேயே சமூகத்தில் ஊடுருவி துணை செய்கிறது. பெண்ணியக் கருத்துக்களை மொழி வழியாக கேட்டாலும், வாசித்தாலும் அறிகை அடைந்து மேம்பாடு கொள்கின்றன. மொழியாலே வெளிப்படுத்தப்படும் சிந்தனைகள் சமூகத்தில் தூண்டிவிடப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன. சிந்தனைகள் எவ்வகையில் ஒருவரைச் சென்றடைந்தாலும் பட்டறிவிலிருந்து ஒருவர் தம்மிடத்தில் உருவாக்கிக் கொள்கின்ற முற்காலங்களும் தொடுகைகளும் சிந்தனைகளை நெறிப்படுத்திக் கொள்கின்றன. புலன்கள் விழிப்பு நிலையில் இடம்பெறும் நளவு நிலைச்சிந்தனைகள் சமூகத்தில் நகர்த்தப்படும்போது அவை எண்ணக் கருக்கள் ஊடாகவும் பொதுமையாக்கப்பட்ட எண்ணங்களின் அடிப்படையிலும் அருவ நிலைச் சிந்தனையாக சமூகத்தில் காவு கொள்ளப்படுகின்றன. பெண்ணியம் பற்றிய சிந்தனைகள் முதலில் பெண்கள் மத்தியிலேயே விதைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஊட்டப்பட்டன. அருவ நிலையான இச்சிந்தனைப் பரிமாற்றம் மூலமே பெண்ணியம் பற்றி நியாயித்தலும் அதன் அடுத்த கட்டமான பிரச்சினைக்கான தீர்வும் அத்திவாரமிடப்பட்டன. இதையடுத்து ஓர் உயர்நிலைச் சிந்தனையான தெறித்தல் சிந்தனை, சிக்கலான பிரச்சினைகளை அணுகி புதிதான மாற்றத்தை நோக்கி தடைகளைத் தாண்டி பெண்ணியத்திற்கு சவாலானவற்றை முறியடிப்பதற்கான எதிர்வினைப்பாடுகளை மோலோங்க வைத்தது. இதன் பெறுபேறாக உருவான ஆக்க மலர்ச்சிச் சிந்தனை வழமையை மீறியதாகவும், புதிதாகவும் மாற்று வகையாகவும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் புதிய வியாக்கியானங்களைக் கொண்டதாகவும் உருப்பெற்றது. இதனால் மரபு பாரம்பரியம் சார்ந்த

- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

சர்வதேச மகளிர்
தனக் கட்டுரை

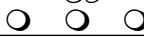

நம்பிக்கைகளை விட்டு நீங்கி புறவயமாக தர்க்க முறையில் ஆராய்ந்து செயற்படு நிலையை உருவாக்கியது. இந்த ஆக்க மலர்ச்சிச் சிந்தனையைத் தூண்டி வழமையான பாதகமான வழிகளுக்குக் கட்டுப்படாமல் முன்னகரும் சிந்தனையாக பிரிசிந்தனை பெண்களை எழுச்சியுற வைக்கிறது. பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளை முன்னெடுக்கும் பெண்ணிய நகர்வுகளில் நெறிப்படுத்திய சிந்தனைகள் பங்காற்றுகின்றன. இதன் மூலம் வன்முறையான தகவல்களைப் பெற்று அவற்றை நிரற்படுத்தி கருதுகோளாக்கி நகர்த்த முடிகிறது. நேர்க்கருத்து, எதிர்க்கருத்து ஆகியவற்றின் இயல்புகளை ஆராய்ந்து தொகுப்பாக முடிவு செய்யப்படுவதனால் குறித்த திசையில் குவியப்படுத்தி இயங்க வழிபிறக்கிறது .அண்மைய ஆண்டுகளில் பெண்ணியவாதிகள் தலைமட்டத்தில் மேற்கொண்ட கருத்தரங்குகளும், கருத்தாடல்களும் கருத்துப்பகிர்தலும் பயனுள்ளவை. அத்தோடு வாசித்தலுக்கான பெண்ணிய எழுத்துருவாக்கங்களும் உரைகளும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளில் வினைத்திறன்களை மேம்படுத்தின. சிந்தனை மாற்றங்கள் ஊக்கத்துடன் தொடர்புடையன என்பதால் இப்பணிகள் மூலம் உள்ளத்தின் அறிக்கைத் திறனை அதிகரிக்க வைத்து பெண்ணிய சிந்தனைகளை சமூகமயமாக்க முடிந்தது.

தொடர்ந்து ஆணாதிக்கம் கொடுத்துவந்த அழுத்த நெருக்கீடுகளால் புதிய சிந்தனைகளின் வினையாற்றல் அவ்வப்போது தடங்கலுக்குள்ளான போதிலும் நேர் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுக்கும் சிந்தனை மூலம் பொருத்தமான தீர்வுகளை எட்டி தடைகளைத் தாண்டுகின்றன.

சமூகமே சிந்தனைக்குரிய தளமாகவும், வளமாகவும் அமைந்திருப்பதால் பெண்ணியம் உட்பட சகல சமூக மாற்றங்கள் நிகழும் பொழுதும் சிந்தனைக் கோலங்களிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் எதிரான தாக்கம் ஒன்று இருக்குமென்ற விஞ்ஞான கூற்றுக்கமைய சிந்தனை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமேயிருக்கும். பெண்ணியம் சார்ந்த புதிய வினைப்பாடுகளில் வருகைக்கும் செயற்பாட்டுக்கும் இது வழிவகுக்கிறது.

தொடர்ச்சியான நெருக்குதலைச் சந்திக்கின்ற போதிலும் பெண் விடுதலைப் பயணமானது பால் சமத்துவத்தை நோக்கிய திசையில் பயணிப்பதானது பெண் விடுதலையை எட்டமுடியும் என்பதற்கு கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. எனவேதான் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் பெண் விடுதலை இலக்குகளை எட்ட முடியும் என்று பெண்ணியவாதிகள் கருதுகின்றனர்.

எங்கள் தலை நகரம் உறங்கத் தொடங்கும் வேளை 'கரத்தை' வண்டிகளுக்கும் ஓய்வு வழங்கப்படுகிறது. இது உண்மையான ஓய்வு அல்ல பார ஊர்திகளின் படை எடுப்புகள் விடிகாலை வேளையில் நகரை முற்றுக்கையிடமுன் இடம்பெறும் சிறிய இடைவேளைதான்.

நகர வீதியெல்லாம் மூடைகளைச் சமந்து ஓடும் இந்தக் கை வண்டிகளுக்கு எரிபொருள் எங்கள் நாட்டாண்மைகளின் வியர்வைத் துளிகளே இதில் கலந்திருப்பது தொழிலாளி வர்க்கத்தின் செங்குருதிகளே!

கைவண்டிகள் உருவத்தில் சின்னஞ் சிறியவைதான் இதுவரை இவை சமந்து சென்ற பொதிகளை திறந்த வெளிக்கிடங்குகளில் அடுக்கிப்பாருங்கள் இமயம்சூட வெட்கத்தால் தலை குனியும்

கொழும்பு நகர வீதிகளில் மாடுகளைக் காண முடிவதில்லை ஆனால் பொதிகளைச் சமக்கும் கை வண்டிகளை இழுத்துச் செல்வதற்கு நாட்டாண்மை என்னும் மனித மாடுகளை குபேரனின் வர்க்கத்தினர் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ளனர்.

களனி கங்கை பூமித் தாயின் மடியில் முத்தமிட்டுப் பாய்கிறது இங்கே

மூலை முடுக்கெல்லாம் உற்பத்தியாகும் சாராய ஆறுகளோ இந்தத் தொழிலாளிகளின் ஈரலைக் கருவறுக்க அவர்களின் உடலுக்குள் பாய்கிறதே...!

மாக்ஸிய விஞ்ஞானத்தின் தந்தையே உன்னை அழைக்கிறேன் கல்லறையில் இருந்து மீண்டும் எழுந்து வா...! இந்தத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வாழ்வு மலர்ந்திட 'புதிய மூலதனம்' ஒன்றை எழுதித் தா...!

மகள் நிலாந்தியிடம் சிவலிங்கத்தார் அப்படி ஒரு செய்தியை தொலைபேசியாயிலாக எதிர்பார்க்கவில்லைத்தான்.....

“அப்பா.... என்னை இவர் இரவு குடிச்சுப் போட்டு தாறுமாறாய் அடித்துப்போட்டார்... பிள்ளைகள் இரண்டும் பயத்தில நடுங்கி அழுகுதுகள்.... என்னை சவரோடை தள்ளியதாலை என்றை பிடரியிலை வெடிப்பு ஏற்பட்டு இரத்தம் வருகுது. நான் இப்ப அயல் வீடொன்றில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கிறேன். தயவு செய்து என்னை வந்து கூட்டிக்கொண்டு போங்கோ”

மகளின் விம்மலை தகப்பனால்தான் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

ஒரு பொம்பிளைப் பிள்ளையை பெத்து... வளத்து... ஆளாக்கி.. பாதுகாத்து அதை ஒரு கரையிலை சேர்க்கும் மட்டிலை இருக்கிற பொறுப்பை ஒரு தந்தை தவிர ஆராதலதான் உய்த்துணர முடியும்.

சிவலிங்கத்தார் அந்த ஊரிலை ஒரு பிரமுகர் ஸ்தானத்தில் இருப்பவர், மனைவி இளவயதில் இறந்து போக தனது மூத்த பிள்ளையான மகளையும் இரண்டு புதல்வர்களையும் படிப்பித்து ஆளாக்குவதற்காக அவர் தியாக சிந்தையுடன் செயற்பட்டார். எத்தனையோ உறவினர்கள் “உனக்கென்ன இப்போ நாற்பது வயது தானே ஆகுது... மறுமணம் ஒன்றை செய்” என்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் அவர் விவாகம் செய்வதில்லை என்ற தனது முடிவில் உறுதியாக இருந்தார். அவருடைய குணத்தையும் உடல் வாகுவையும் விரும்பி மையல் கொண்ட பல பெண்கள் அவரை முந்தானையில் முடிச்சு போட முயற்சி எடுத்தார்கள்.

அவருடைய திடகாத்திரமானதும் வைரம் பாய்ந்ததுமான உடம்பு பெண் வாசனைக்காக ஏக்கம் கொண்ட போதெல்லாம் அவர் தனது பிள்ளைகள் மூவரையும் மனதில் நிறுத்தி ஆசா பாசங்களை தூக்கி எறிந்தார். அவர் ஒரு பிடிவாதக்காரன். இல்லாவிட்டால் துறவிகளாலும் சில சமயங்களில் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போய்விடக்கூடிய மனத்தை தனது வாழ்நாள் பூராகவும் எப்படிக்கட்டி ஆண்டார்? ஊரார் சிவலிங்கத்தார் பற்றி பேசும் நேரங்களில் அவரை ஒரு ‘விண்ணன்’ என்று குறிப்பிட்டுக் கதைப்பார்கள்...

அவர்களுக்கு எல்லாம் அவர் இறுக்கும் பதில்....

“என்றை பெடியன்கள் இரண்டு பேரையும் விட்டுத்தள்ளினாலும் என்றை மகளுக்காக எனது சுகபோகங்களை இந்த பிறவியில் மட்டுமில்லை தொடரும் பிறவிகளிலும் துறந்து விடத்தயார்.. நான் ஒருத்தியை பெண்சாதியாக கொண்டு வந்து... அவள் சித்தி எண்ட பேரிலை என்றை மகளை துன்புறுத்துகிறதை என்னாலை ஏற்க முடியாது”

அவருக்கு ஒரு கல்வீடு கொக்குவிலில் இருந்தது. பலாலி வீதியில் ஐயாயிரம் கன்று செம்பாட்டு தறை ஒன்று கொழிச்சுக் கொட்டிக்கொண்டு இருந்தது.

மகன்மார் இருவரும் அரசாங்கத் தொழிலைப் பெற்றுக்கொண்டமை பெரிய வெற்றியாய் போய்விட்டது..

இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரியில், ‘ஏ.எல்’ நல்லமுறையில் படித்துக்கொண்டிருந்த மகளுக்கு உத்தியோகத்தை விட விவாக வாழ்கைதான் உயர்ந்தது என அவர் நினைத்தார். “நிலாந்தி படிக்கக்கூடிய மட்டும் படிக்கட்டும் ஆனால் நல்ல வரன் வந்தால் முடித்துக்கொடுத்துவிடுவேன்” என்று வாயோரியாய் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்தார் நீர்வேலியில் அவருடைய நண்பன் ஒருவன் இருந்தான். மாதவன் என்றால் நாலுபேருக்கும் தெரியும். புகையிலை நாற்று

திருமலை வீன். என். சந்திரகாந்தி

மிளகாய் நாற்று தேவைப்படும் காலத்தில் சிவலிங்கத்தாரும் மாதவனும் இணைந்து வடமராட்சிக்கு போய் நாய்க் கடகங்களில் நாற்றுக்களை வாங்கி வருவார்கள். அந்த வகையில் நெருக்கம் அதிகம்.

பேச்சோடு பேச்சாக சிவலிங்கத்தார் தனது மகளைப் பற்றி மாதவனுக்கு கூறியிருந்தார்.

மாதவன் ஒரு நாள் விதை வெங்காயம் வாங்குவதற்கு வடமராட்சி போவது சம்மந்தமாக பேசுவதற்கென சாட்டுக் கூறிக்கொண்டு சிவலிங்கத்தார் வீட்டுக்கு வந்தார்.

நீர்வேலியோடு ஒப்பிடும் போது கொக்கு வில் மிகவும் முன்னேறிய இடம்... யாழ்ப்பாணம் நகர் கூட ஒரு நடை தூரத்தில் இருந்தது.

சிவலிங்கத்தாருடைய வீடு மாடிவீடு அல்லாவிட்டாலும் 'கிறில்கல்' வேலைப்பாடு களால் அப்படி ஒரு தோற்றத்தை கொடுத்தது. அந்த வீட்டை எப்படியும் தனதாக்கி கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் மாதவனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

மாதவனுக்கு ஒரு மகனும் ஒரு மகளும். மகன் விவாகம்செய்து விட்டதாலும் மகன் யாதவன் தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தராக நீர்பாசன திணைக்களத்தில் பணிபுரிவதாலும் தனது ஆசையை இலகுவாக நிறைவேற்றிக்கொள்ள லாம் என திட்டம் தீட்டினார்.

சிவலிங்கத்தாருக்கு விசயத்தை போட்டார்...

நிலாந்தினி வகுப்பில் கெட்டிக்காரி.. அவளை பாடசாலையால் நிற்பாட்டி கல்வீட்டையும் தோட்டக்காணியில் மகன்மாருக்கு என சிறுபங்கு போக மீதி இரண்டாயிரம் கன்றையும் சீதனமாக கொடுத்ததோடு நாற்பது பவுண் நகையும் இரண்டு லட்சம் காசும் கொடுக்கப்பட்டது.

விவாகம் நல்லபடிதான் நடந்தது.

ஆனால் மாப்பிள்ளையின் சுபாவம் குண நலன் பற்றி விசாரிக்காதபடியால் நிலாந்தி சிறு சிறு பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டாள்...

மாப்பிள்ளைக்கு தோட்டக்காணி சீதனமாக கொடுத்திருந்தாலும் அவர் அதை விற்று காசாக்கினால் நல்லது என நிலாந்தியுடன் தர்க்கிக்க தொடங்கினார்.

நிரந்தர வைப்பில் போடப்பட்டிருந்த இரண்டு லட்சத்தையும் தனது பெயரில் சேமிப்பு புத்தகத்தில் வைத்திருந்தால் பணத்தட்டுப்பாடு ஏற்படாது என கருதினார்.

நிலாந்தியின் அப்பாவிடம் பாதுகாப்பாக இருந்த பதக்கம் சங்கிலி, அட்டியல்,

வளையல்கள் போன்ற பெரிய நகைகள் தனது பாதுகாப்பில் இருப்பது மேல் என நினைத்தார்....

மேலும் உடம்பு அலுப்புக்கு இரவில் சிறிதளவு மதுசாரம் பருகலாம் என்றும் மனை வியும் அவ்வப்போது பருகுவதில் தப்பில்லை என்றும் கூறினார்....

அவையாவற்றையும் விட மற்றவர்களுடைய சொத்துக்களை அபகரிப்பதில் கைதேர்ந்திருந்ததுடன்.. தான் அப்படி செய்வது நியாயத்தின் பாற்பட்டது என்றும் நிலாந்திக்கு அடித்து கூறிவந்தார். நிலாந்தி தொடக்கத்தில் நியாயம் புரியாதவளாக அவரது அப்படியான செயல்களை மறுத்துரைத்து வந்தாலும் நாளாக நாளாக அவளுக்கு சோர்வு ஏற்பட்டதேயன்றி அவளால் அவனை சரியான பாதையில் இட்டுச் செல்ல முடியவில்லை.

நிலாந்தி கணவனுடன் நீர்வேலியில் வசித்து வந்தாலும் வாரம் ஒரு முறையாவது தந்தையையும் தம்பி மாரையும் பார்ப்பதற்காக கொக்குவிலுக்கு வரத் தவறமாட்டார்.

அவளுக்கு இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள் கிடைத்த நிலையிலும் அவள் தனது கணவனை ஒரு போதும் குறைசொல்லி தூற்றியதில்லை.

முதன் முதலாக சிவலிங்கத்தாருக்கு மாப்பிள்ளை பற்றி கிடைத்த செய்தி அவர் நிலாந்தியின் பெரிய தாயார் வழியிலான ஒரு மலட்டாதனத்தை அவளது சகோதரர்களுக்கு போகவிடாமல் தடுத்து அவளது பெரிய தகப்பனாரின் கையொப்பத்துடன் தனக்கு உறுதி முடித்து தரும்படி மனைவியுடன் சண்டை பிடித்து அவளை தகப்பனிடம் திருப்பி அனுப்பியையால் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுதான்.

சிவலிங்கத்தாருக்கு பெரும் கவலையாகவும் அவமானதாகவும் போய்விட்டது.

அடுத்தடுத்த வாரங்களில் நிலாந்தி வந்த போது அவருக்கு பேரிடியான பல செய்திகள் யாதவன் பற்றி தெரியவந்தது.

“அப்பா... யாதவன் குடிப்பதால்தான் பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. அதை தடுப்பதற்கு முயற்சிக்கும் சமயங்களில் என்னை கடுமையாக அடிப்பதையும் என்னால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்... ஆனால் அச் சமயங்களில் பிள்ளைகளை தூக்கி சுவரில் மண்டை நொருங்க அடித்து விடுவேன்.. என என்னை அவர் மிரட்டுவதனை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை!” என்று கூறி நிலாந்தி விம்மி விம்மி அழுதாள்.

சிவலிங்கத்தாருக்கு பேரப்பிள்ளைகள் என்றால் உயிர். அவர்களை மடியிலும் தோளிலும் தூக்கி வைத்து கொண்டாடுவார்.

“ஏன் பிள்ளை... குடிக்கிறதாலை மட்டும் ஒரு கணவன் மனைவியோடே சண்டை பிடிப்ப தெண்டு இல்லையே... ஏன் யாதவன் அப்படி செய்கின்றார்?” சிவலிங்கத்தார் மகளிடம் வினாவினார்.

“அப்பா.... நீங்கள் தெரிவு செய்த மாப்பிள்ளைக்கு பெண்ணியம் என்றொரு விவகாரம் இந்நாட்களில் பேசப்படுவது பற்றியெல்லாம் தெரியாது. அவரை மனைவி கொண்டு நாடத்துறதை காட்டிலும்.. குடிதான்.. கூட கொண்டு நடத்துது... உங்களுக்கு சில விசயங்களைச் சொன்னால் அதிசயமாக இருக்கும்.... நீங்கள் எனக்கு வங்கி யில் நிரந்தரவைப்பில் போட்டுத்தந்த இரண்டு இலட்சம் பணத்தை குடிச்ச முடிச்சுட்டார். அவ்வளவு நாளும் எனக்கு அடிவிழேல்லை... ஆனால் ஒரு கட்டத்திலை பணம் முடிஞ்சு என்றை நகைகளை விற்றுக்குடிக்க தொடங்கினார். நான் நகைகளை கொடுக்க மறுக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் அடிதான். என்ற பல்லுகளும் ஈடாடிப்போச்சு...”

நிலாந்தி தலையில் அடித்து அடித்து ஓவென்று அழுதாள்.

சிவலிங்கத்தாருக்கு இரத்தம் உறைந்து போனது போல் ஆயிற்று... அவர் மகள் மேல் வைத்திருந்த பாசம் அப்படியானது.

“ஏன் பிள்ளை... நீ நகையை மொத்தமாய் அவனிடடை கொடு... அதுவும் முடிஞ்சு பிறகு என்ன செய்கிறான் என்று பாப்பம்”

“அப்பா... கழுத்து சங்கிலி தவிர நகையெல்லாம் முடிஞ்சது பழைய கதை”

சிவலிங்கத்தாருக்கு கோபம் சிரசுக்கு ஏறியது...

“அப்ப இவன் உன்னை என்ன செய்ய சொல்லுறான்?”

அந்த உரையாடல் போய்க் கொண்டிருந்த நேரம் அவளது தம்பிமார் இருவரும் வந்தார்கள்.. நிலாந்தி அவர்களை கண்டதும் ஓவென்று சத்தமிட்டு அழத்தொடங்கினாள்.... அதன் பின்னர் அவள் மறைத்த யாதவன் பற்றிய சில உண்மைகளை அவளால் அவர்களுக்கு கூறாமல் தடைசெய்ய முடியவில்லை....

“அவருக்கு இப்ப வேலையில்லை. பண மோசடி செய்ததாக குற்றம் சாட்டி

அலுவலகத்தாலை வேலை நீக்கம் செய்து போட்டாங்கள். இப்ப எனக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் சாப்பாடு கூட போடமுடியாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு விட்டார். ஆனால் குடியை விட்டபாடில்லை. சினேகிதரிட்டை கடன் வாங்குறது. சொந்தகாரரிட்டை தனக்கு குடும்ப கஸ்டம் என்று சொல்லி பணம் கேட்டு வாங்கிறது... சில சனம் இவரை நம்பி நகைகளை அடவு வைத்து பணம் எடுக்கசொல்லி கொடுத்திட்டு அதை அவர் திருப்பாத பட்சத்தில் வீட்டுக்கு வந்து அலையுதுகள்.”

அவளது தந்தையும் தம்பிமார் இருவரும் அதிர்ந்தே விட்டார்கள்.. என்ன செய்வது? குடும்பம் என்றால் முள்ளில் சேலையை போட்டால் எப்படி கவனமாக எடுக்க வேண்டுமோ அப்படியான கவனத்துடன் தான் பிரச்சனைகளை தீர்க்க வேண்டும்...

நிலாந்திக்கு சிறிதளவு பணமும் கொடுத்து ஆறுதல் கூறி தாங்கள் நேரில் வந்து யாதவனுடன் கதைத்து அவரது பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணுவதாகவும் கூறி அனுப்பினார்..

அவளும் ஆறுதலடைந்து பிள்ளைகள் இருவருடனும் வீடு திரும்பினாள்..

அவள் வீடு சென்று சேர்ந்ததுமே யாதவன் அவளிடம் கேட்ட முதல் கேள்வி, “தோட்ட காணியை விற்க அப்பா சம்மதித்துவிட்டாரா?” என்பதுதான்.

சில ஆண்களுக்கு குடும்பத்தை நல்லபடியாக நாடத்த காச இல்லை... ஆனால் குடிப்பதற்கு எப்படியும் காச புரளும்...

அன்றிரவு யாதவன் குடித்துவிட்டு அவளுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் நல்ல அடி...

மறுநாள் காலையில் சிவலிங்கத்தாரும் மகன்மார் இருவரும் ‘ஆட்டோ’ ஒன்றின் மூலம் யாதவன் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

யாதவன் ஒன்பது மணியாகியும் தூக்கம் கலைந்து எழும்பவில்லை.

நிலாந்தியின் முகம் வீங்கியிருந்தது.. கண்டல் காயங்கள் வேறு...

சிவலிங்கத்தார் வந்திருப்பதாக அறிந்து மாதவனும் மனைவியும் பக்கத்து வீட்டில் இருந்து வந்திருந்தார்கள்.

மாதவன் சிவலிங்கத்தாருடன் மனம் விட்டு பேசினார். தனது மகனின் சினேகிதங்கள்தான் அவனை இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்து

விட்டது என்று கூறிக் கவலைப்பட்டார். அவரது மனைவி கண்ணீர் விட்டு அழுதாள். பல விடயங்களையும் அனைவரும் நட்புடன் ஆராய்ந்தனர்.

சிறுது நேரத்தில் யாதவன் குளித்து திருநீறு பூசி மனிதனாக அவர்கள் முன் வந்து அமர்ந்தான்.

சிவலிங்கத்தார், தான் எப்படி மகளை செல்லமாக போற்றி வளர்த்தேன் என்பதையும்.. படிக்கக் கூடிய பிள்ளையை மாதவனை நம்பியே யாதவனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்ததாகவும் குடும்பத்தின் இன்றைய நிலைக்கு நிலாந்தி எந்த வகையில் காரணம் என்பதையும் யாதவன் கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

யாதவன் குளிந்த தலை நிமிரவில்லை. அவனது தந்தை வாய் திறந்து பேசும் படி எவ்வளவு வற்புறுத்தியும் அவன் மூச்சும் விடவில்லை.

பல ஆண்கள், மனைவி தங்களை தட்டிக்கேட்க யார் என்ற அதிகாரத்தில்தான் வன்முறையிலும் அடாவடித்தனத்திலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். தட்டிக்கேட்க உரிமை உள்ள சொந்தங்களுக்கு முன்னர் கூனிக் குறுகி கைகட்டி வாய் பொத்தி அடங்கி விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பெண்ணும் கணவனை தட்டிக்கேட்கும் அதிகார மட்டத்துக்கு தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு விடுவாளேயானால் குடும்பம் என்ன சமுதாயமே திருந்தி விடும்!

யாதவன் அனைவரதும் புத்திமதிகளையும் செவிமடுத்து கேட்டான்...

யாதவனுக்கு ஒரு வருமானத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் அவர் பொறுப்பாக குடும்பம் நடாத்துவாரா என்பதே இப்போ பிரதான பேசும் பொருளாக இருந்தது.

நிலாந்தியிடமும் ஆலோசனை பெறப்பட்டது. முடிவில் யாதவனுக்கு ஒரு 'ஆட்டோ' வாங்கி கொடுப்பதற்கு சிவலிங்கத்தார் சம்மதித்தார்.

பணக்கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் சிவலிங்கத்தாரின் பிள்ளைகள் முன் வந்து 'லீசிங்' முறையில் 'ஆட்டோ' ஒன்றைக் கொள்வனவு செய்து கொடுத்தார்கள். யாதவனுக்கு உந்துருளிக்கு மட்டுமே சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் இருந்தது. 'ஆட்டோ' வுக்கு பிரத்தியேகமாக சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் தேவை. கையில் காசு இருந்தால் தான் 'சைற் ஸ்கிரின்' அடிப்பது 'சீற்கவர்' அடிப்பது 'சேர்விஸ்' செய்வது போன்ற

வேலைகளை செய்விக்கமுடியும். தவிர எரி பொருளுக்காக கையில் காசு ஆயத்தமாக இருக்கவேண்டும். அதற்கெல்லாமாக சேர்த்து நிலாந்தியிடம் எஞ்சியிருந்த கழுத்துச்சங்கிலியும் விலைபோனது.

யாதவன் புதிய ஆட்டோவில் கம்பீரமாக போவதும் வருவதும் இருந்தார். வாடிக்கையாளர்கள் கைதொலைபேசியில் அழைப்பதன் மூலம் 'ஹயர்' வந்தது. கணவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு தனியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பெண்களுக்கு யாதவனது ஓட்டோவில் போவது பாதுகாப்பாக இருந்தது. அரச தொழில்புரியும் ஒரு பெண்ணுக்கு அவளது மூன்று வயது பெண்குழந்தையை பகல் நேரங்களில் பாதுகாத்துவந்த இடத்தில் ஏதோ தடங்கல் வந்ததாகக் கூறி யாதவன் அப்பொறுப்பை நிலாந்தியிடம் ஒப்படைத்தான்.

நிலாந்திக்கு சமையல் வேலைகளுடன் தனது பிள்ளைகளின் கருமங்களையும் பூர்த்தி செய்வதே பெரும் கஷ்டம்...

இதனால் சிணுங்கத் தொடங்கினாள். மறுபக்கம் யாதவனதும் அப்பெண்ணினதும் நெருக்கம் வீடு வரை வந்துவிட்டது. யாதவனது பேச்சுக்கள் நிலாந்திக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தின.

'பெண் என்றால் அவள் போல் இருக்கவேண்டும்... அவளது முகத்தைப் பார்... எந்தநேரமும் சிரிப்பு... ந்யோ அழுமுஞ்சி.. அழுமுஞ்சி.. ஒரு ஆண் உன்னை விரும்புவானா? என்றை தலைவிதி... தலைவிதி' என்று கூறி தலையில் அடித்துக்கொள்வான்...

நாளாவட்டத்தில் 'ஓட்டோ' அவளுக்கு வேண்டிய இடங்களுக்கெல்லாம் இலவசமாக ஓடியது.

பதிலுக்கு அப்பெண் அவனுடன் தாராளமாக நடந்து கொள்வது நிலாந்திக்கு பெரும் கோபத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஒரு நாள் பொழுது சாய்ந்தநேரம் முற்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஓட்டோவில் யாதவனும் அப் பெண்ணும் நீண்ட நேரம் நெருக்கமாக பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்...

நிலாந்தி குறுக்கிட்டாள்...

அதனால் நிலைமை மோசமாகியது..

அடியும் உதையும் தான் எஞ்சியது...

இன்று தீவிரன நிலாந்தியிடம் இருந்து வந்த தொலைபேசிச் செய்தி அனைத்து நம்பிக்கைகளையும் தலைகீழாக மாற்றி விட்டது...

சிவலிங்கத்தாரின் மனம் மகளின் வாழ்கையை எண்ணி கண்ணீர்வடித்தது. நிலாந்தியின் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்ப்பது. அவளை நல்ல விதத்தில் படிப்பித்திருந்தாலும் அவள் ஒரு பட்டதாரியாகி இன்று உயர் பதவியில் இருந்திருப்பாளே. நான் ஒரு பழமைவாதியாக இருந்து அவளுக்கு துரோகம் செய்துவிட்டேனே... அவளது கலியாணமே அவளது சுதந்திரமானதும் சுபீட்சமானதுமான வாழ்கையை அழித்து விட்டதே...

தனது மகளின் வாழ்கைக்காகவே மறுமணம் செய்யாமல் பிரம்மச்சரிய விரதம் பூண்டவர் அவர்.. அவளது இன்றைய நிலையை எண்ணி எண்ணி அழுதார்...

மறுகணம் தன்னை அழைத்துச் செல்லு

மாலையில் சகோதரர்க்கள் இருவரும் வீடு வந்தபோதும் வேல் அங்கேயே இருந்தான்.

யாதவனுக்கு இம்முறை ஒருபாடம் புகட்ட வேண்டும் என சகோதரர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். சிவலிங்கத்தார் நிலாந்தியை யாதவனிடம் இருந்து நிரந்தரமாக பிரித்துவிடவேண்டும்... அவள் எங்கள் பராமரிப்பில் வாழட்டும் என எண்ணினார்.

அவர்கள் மூவரும் ஒரு 'ஆட்டோ'வில் புறப்பட்டபோது வேலுவும் இணைந்து கொண்டான்.

அவர்களது நோக்கம் நிலாந்தியை யாதவனிடம் இருந்து பிரித்துக்கூட்டிவருவதுதான்.

ஆனால் அவர்கள் நீர்வேலியை நெருங்க நெருங்க அவர்களது கோபம் உக்கிரமாகிக்

பல ஆண்கள், மனைவி தங்களை தட்டிக்கேட்க யார் என்ற அதிகாரத்தில்தான் வன்முறையிவும் அடாவடித்தனத்திவும் ஈடுபடுகின்றார்கள். தட்டிக்கேட்க உரிமை உள்ள சொந்தங்களுக்கு முன்னர் கூனிக் குறுகி கைகட்டி வாய் வொத்தி அடங்கி விடுகிறார்கள். இவ்வொரு வயண்மும் கணவனை தட்டிக்கேட்கும் அதிகார மட்டத்துக்கு தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு விடுவாளேயானால் குடும்பம் என்ன சமுதாயமே திருந்தி விடும்!

மாறு மகள் தொலைபேசி வாயிலாக கேட்டுக் கொண்டமையையிட்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி சிந்தித்தார்.

மகன்மார் இருவரும் அலுவலகம் சென்றுவிட்டிருந்தனர்... அவர்களுக்கு தொலைபேசி அழைப்பினை ஏற்படுத்தி நிலாந்தியின் செய்தி பற்றி கூறினார்.

அவர்கள் இருவருமே அவரை அமைதியாக இருக்கும் படியும் மாலையில் தாம் வந்த பின்னர் மூவருமாக போகலாம் என்றும் கேட்டுக்கொண்டனர்.

அத்துடன் விட்டு விடாது அவர்களது வீட்டிற்கு அண்மையில் வசிக்கும் அவர்களது நண்பனான வேலுவுக்கு தகவல் சொல்லி தந்தையைத் தேற்றி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டனர்.

வேல் தோட்ட வேலையில் சிவலிங்கத்தாருக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுப்பவன்...

எனவே உடனே சிவலிங்கத்தார் வீட்டுக்கு வந்து அவரை அமைதிப்படுத்தினான்.

ஆனாலும் யாதவன் பற்றி அவன் முன்னரே தெரிந்துகொண்டிருந்தான்.

முன்னர் அவனுக்கு நிலாந்தியின் மீது ஒரு அபிமானம் இருந்தது. அவனுக்கு உத்தியோகம் இல்லாததால் அந்த ஆசை நிறைவேறவில்லை என எண்ணி அவன் சமாதானமாகியிருந்தான்.

கொண்டிருந்தது.. பொழுதும் சரிந்து கொண்டிருந்தது.

ஒரு சகோதரன் வேலையும் கூட்டிக் கொண்டு நிலாந்தி தங்கியிருந்த அயல் வீட்டை தேடிப்போய்விட்டான்.

தந்தையும் மற்றொரு மகனும் யாதவனுடைய இல்லத்திற்கு சென்றார்கள். அங்கு அவன் குடிபோதையில் இருந்தான். அது சிவலிங்கத்தாருக்கு ஆத்திரத்தை உண்டாக்கியது. ஆனாலும் அவர் பொறுமையிலிருந்து விலகவில்லை... நிதானமாக பேசினார்.

“யாதவன்... கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக நீர் நிலாந்தியோடு வாழ்ந்த வாழ்க்கை உமக்கு திருப்தியளிக்கவில்லை என்று தெரியுது... எங்கடை சொத்தும் நிலாந்தியின் அமைதியும் பறிபோனதுதான் மிச்சம்.. இனியும் பிள்ளை உம்மோடை வாழ்ந்து அடியுதை படுகிறதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.. நீர் இனிமேல் உம்முடைய பாட்டை பார்த்துக்கொள்ளும்... நாங்கள் தாயையும் பிள்ளைகளையும் பாரம் எடுக்கிறம்”

அவர் அப்படிச் சொன்னபோது அவன் தலையை குனிந்த படிதான் இருந்தான்.

நிலாந்தியின் தம்பியாருக்கு அவளது மௌனம் கோபத்தை ஏற்படுத்தியது...

“அப்பா.. உவனை என்ன கேட்கிறது..”

வாங்கோ நாங்கள் அக்காவை கூட்டிக்கொண்டு போவம்” என்று கூறி திரும்பினான்.

யாதவனுக்கு மனைவியை இழப்பதென்பது ஏற்க முடியாத ஒன்றாக இருந்திருக்கலாம்...

அவன் மச்சான் மீது பாயந்து பெரும் சண்டையிட்டான். நிலாந்தியின் தம்பியால் ஈடுகொடுக்கமுடியவில்லை.. நிலத்தில் வீழ்ந்து விட்டான்... குறுக்கிட்ட சிவலிங்கத்தாரையும் கண்டபடி தாக்கினான். அவர் பொறுமையை இழந்தார். இடுப்பில் மறைத்து சொருகியிருந்த ‘கிறிஸ்’ கத்தியால் அவனது மார்பை குத்திப் பிளந்தார்..

கழுத்தறுபட்ட கோழி போல் யாதவன் அலறினான்...

அவனை அப்படியே விட்டு விட்டு மகளைத் தேடி தந்தையும் மகனும் சென்றார்கள்...

வேல், பாதையில் இடைமறித்து அழைத்துச் சென்றான். ஏதோ விபரீதம் நடந்து விட்டது என்பதை ஊகித்தான்.

சிவலிங்கத்தார் மகளிடம் கூறினார்

“பிள்ளை... நீ முதல்லை தம்பிமாரோடையாழ் ‘பொலிஸ்’ நிலையத்துக்கு போய் யாதவன் பற்றி ஒரு முறைப்பாட்டை கொடு... நான் வேலோடை வீட்டை போய் உடுப்பை மாத்திக்கொண்டு வாறன்” என்று வழிகாட்டிவிட்டு போய்விட்டார்.

நிலாந்தியும் தம்பிமாரும் ‘பொலிஸ்’ நிலையத்திற்கு போய் சேர்ந்தபோதே நீர்வேலி கொலைச் சம்பவம் பற்றிய செய்தி நிலையத்தில் பேசப்பட்டது.

நிலாந்திக்கு தலை சுற்றியது.

“என்ன தம்பி நடந்தது? என்ன தம்பி நடந்தது?” என்று இளையவனை துருவி துருவி கேட்டாள்.

உண்மையில் யாதவன் இறந்து விட்டானா என்பது அவனுக்கும் தெரியவில்லை.

ஆனால் ‘பொலிஸ்’ நிலையத்தில் ‘பொலிசார்’ மேற்கொண்ட விசாரணையில் இருந்து யாதவன் தந்தையின் கத்தி குத்திற்கு இலக்காகி இறந்துவிட்டான் என்பதை நிலாந்தி புரிந்துகொண்டாள்.

சிவலிங்கத்தார் பொலிஸ் நிலையம் வந்து சேர்ந்ததுதான் தாமதம். நிலாந்தி ஓடோடிச் சென்று அவரது மார்பை தனது முஷ்டியால் தாக்கியபடி ஓலமிட்டாள்....

“அப்பா... என்றை ஆசை கணவரை கொன்றுவிட்டீர்களே.... அவரில்லாமல் நான் எப்படி வாழ்வேன்?”

சி.....னே..... கிதம்!

- இணுவை சக்திதாசன்

நான் ஏதோ..

பெருமையாகத்தான் நினைத்தேன்

உன்னை இந்தனை காலமும்

நீ இருக்கின்றாய் என்ற துணிவோடு தான்

பெரு முச்செறிந்து கிடந்தேன்.

இந்த பனி மூட்டில்!

o o o

தோற்றுப் போன வாழ்வின் வடிவாலாய்

காற்றுக்கூட நெருங்காத நம் நட்பில்

கலக்கம் வர வைத்தது.

உன் வார்த்தைகள்.

வஞ்சகநிலையம் நான் உன்னோடு

சினேகிதபூர்வமாய் பகிர்ந்து....

கொண்ட வைகொல்லாம் - நய

வஞ்சகந்தோடு... நீ

திசையெட்டும் பரப்பி - என்னை

பழி தீர்க்க முயல்வாய் என நான் கனவியையும்

நினைக்கவில்லை.

o o o

ஆனாலும்

நாம் பழகியவைவெல்லாம் பசுமையானவை ..

மறக்க முடியவில்லை என்னால்.. மீண்டும்

உன்னை நினைக்க முடியவில்லை.

ஆனாலும் பழி வாங்கும் எண்ணம்

என் மனதில் என்றைக்கும் எழுந்து - ஏனெனில்

நான் உன் மீது வைத்தது உண்மை அன்பு!

நீ என் மீது வைத்தது?

மறக்க நினைக்கும் நினைவுதான்

மீண்டும் மீண்டும் என் ஆழ்மனதில்....

நினைவுப் பெயர்க்கிசையாய் பெயர்ந்து

போய் கிடக்குமென்பதுண்மை

இலண்டன் பயண அனுபவங்கள்

சென்ற அத்தியாயத்தில் இலண்டனில் உள்ள எனது மைத்துனரின் இல்லத்தில் பூஜை அறையில் இருக்கும் பகவான் சத்திய பாபாவுக்கு அணியப்படும் மல்லிகைச் சரம் வளர்வதை நான் கண்டு அதிசயித்ததைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அது தொடர்பாக பல வாசகர்கள் நேரிலும் தொலை பேசிமூலமும் தமது ஆச்சரியத்தைத் தெரிவித்திருந்தனர்.

ஆனால் எனது தம்பி சாமிநாதஜயர் தற்போது இலங்கை வங்கி திருகோணமலை மேல்தரக் கிளையின் சிரேஷ்ட முகாமையாளராகக் கடமைபுரிபவர் எனினிடம் கூறினார், “இது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரவில்லை. இங்கு திருகோணமலையிலும் சாயிபாபாவின் மாலை வளரும் அதிசயம் நிகழ்வதை நான் கண்களால் கண்டேன். திரு புவனேந்திரன் என்பவர் மேலதிக அரசாங்க அதிபராகக் கடமைபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவர் ஒரு சாமி பக்தர். அவரது வீட்டில் சாயிபாபா பஜனை வியாழக்கிழமைகளில் இடம்பெறுகிறது. பாபாவுக்கு அணியப்படும் மாலை இங்கும் தினம்தினம் வளருகிறது. திருகோணமலையில் வசிப்பவர்கள் பலருக்கு இந்த விடயம் தெரியும்” என்றார்.

நான் இலண்டனில் இருந்த காலத்தில் ஒரு நாள் எழுத்தாளர்கள் வவுனியூர் இரா. உதயனனும் தம்புசிவா அவர்களும் என்னைச் சந்திக்க எனது மைத்துனர் இல்லம் வந்திருந்தார்கள். அவ்வேளையில் அவர்களையும் அழைத்துச் சென்று மாலை வளரும் அதிசயத்தை அவர்களுக்கும் காட்டினேன்.

இனி இக்கட்டுரைத்தொடரின் அடுத்த அத்தியாயத்துக்கு வருகிறேன்.

இலண்டன் செல்பவர்கள் தங்களது உறவினர்கள், நண்பர்கள், தாங்கள் சந்திக்க விரும்பியவர்கள் யாபேரையும் சந்தித்து மகிழலாம் என்பது பெரும்பாலும் சாத்தியமற்ற விடயமாகவே இருக்கும். அதற்கு முக்கிய காரணம், இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திக்கில் வாழ்வார்கள், தூர இடங்களில் இருப்பார்கள். எமக்கு அவர்களைச் சந்திக்க வசதியான நேரத்தில் அவர்களுக்கு வசதியிருக்காது. அவர்கள் தொழிலுக்குச் செல்லும் நேரமாக இருக்கும். இத்தகைய சிரமங்களையெல்லாம் ஓரளவுக்கேனும் குறைக்கும் வகையில், இலங்கையிலிருந்து இலண்டன் தமிழியல் மாநாட்டுக்கு வருகை தந்த தமிழறிஞர்களுடனான சந்திப்பொன்றை நூலியலாளர் நூல்தேட்டம் என். செல்வராஜா அவர்கள் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். இச்சந்திப்பு 18.8.2013 அன்று மாலை 6 மணிமுதல் 9 மணிவரை ஈஸ்ட்ஹாம் புகையிரத நிலையத்துக்கு அருகாமையில் உள்ள ஈஸ்ட் அவென்யூ என்ற இடத்தில் இடம்பெற்றது.

நூலியல் செல்வராஜாவைத் தெரியாத

தமிழறிஞர்கள் இருக்க முடியாது. 2002 முதல் நூல்தேட்டம் என்ற பாரிய நூலியல் பதிவு முயற்சியில் ஈடுபட்டு இதுவரை ஏறத்தாழ 10,000 ஈழத்தமிழ் நூல்களை குறிப்புரைகளுடன் பதிவு செய்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார். தனிமனித முயற்சியாக எவ்வித நிறுவன நிதியுதவியின்றி இவர் செய்யும் பணி ஈழத்தமிழ்ப் படைப்புலகின் வரலாறு தேடிச் செல்லும் எமது அடுத்த தலைமுறையினருக்கு உசாத்துணையாக அமையப்போகிறது. பிரித்தானிய தபால் சேவையில் முழு நேர ஊழியராகக் கடந்த 15 வருடங்களுக்கு மேலாகப் பணிபுரியும் இவர் தனது வருவாயில் பெரும்பகுதியை இந்த நூலியல் பதிவு முயற்சியில் செலவு செய்து வருகிறார்.

தமிழியல் மாநாட்டு நிறைவுநாள் நிகழ்வுகள் முடிந்தபின் நாம் நேராக அவர் ஒழுங்கு செய்த தமிழறிஞர் சந்திப்பில் கலந்து கொள்ளச் சென்றோம்.

மண்டப வாயிலில் திரு. செல்வராஜா அவர்கள் எமக்காகக் காத்து நின்று எம்மை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். நாங்கள் அங்கு

2013ஆம் ஆண்டில்
150 ஆண்டு நிறைவைக்
கொண்டாடிய

உலகின் முதலாவது நிலத்துக்கு அடியிலான ரயில்சேவை!

செல்வதற்கு முன்பாகவே இலங்கையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் துரை மனோகரன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த நூலகர் மகேஸ்வரன், எழுத்தாளர் தம்பு சிவா ஆகியோர் வந்திருந்தனர். இவர்களோடு இலண்டனில் வசிக்கும் பிரபல எழுத்தாளர் வவுனியூர் இரா உதயணன், முன்னாள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக அரசியல்துறை விரிவுரையாளரான திரு. மு. நித்தியானந்தன், பிரபல சட்டத்தரணி திரு. சையட் பஷீர், எனது பால்ய நண்பரும் முன்னாள் லண்டன் லூசியம் சிவன்கோயில் ட்ரஸ்ட் உறுப்பினருமான என். சச்சிதானந்தன், சுடரொளி ஆசிரியர் ஐ.தி. சம்பந்தன், இலக்கியவாதியான திருமலை பாலா, பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடக வியலாளருமான அம்பலவாணர் மயூரன் ஆகியோருடன் திருமதி விஜி செல்வராஜா, அவர்களது மகளும் எழுத்தாளருமான மௌலியா செல்வராஜா ஆகியோரும் வந்திருந்தனர்.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த முனைவர் வீ. அரசு மற்றும் கலாநிதி இளங்கோவன் ஆகியோரும் அங்கு சமூகமளித்திருந்தனர். முதலில் பேராசிரியர் முனைவர் வீ. அரசு அவர்கள் நூலியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்களது நூல் தேட்டம் பற்றியும், அதன் அவசியம் பற்றியும் முக்கியத்துவம் பற்றியும் பேசியதோடு செல்வராஜாவின் பணிபற்றிய ஓர் அறிவியல் சார்ந்த கணிப்பீட்டை வழங்கினார். கலாநிதி இளங்கோவன், பேராசிரியர் அரசு வின் மாணவர். நாட்டார் கலைகள் பற்றிப் பேசினார். இவர்கள் இருவரும் பேசியபின் அவர்களது தமிழகத் தொடர்பாளர்களுடன் இரவு விருந்துக்காக வெளியே சென்றனர்.

அதன்பின்னர் இலங்கையிலிருந்து சென்றவர்களின் சந்திப்பு இடம்பெற்றது. அங்கு சமூகம் அளித்த ஒவ்வொருவரும் தம்மைப்பற்றி அறிமுகம் செய்ததோடு இலக்கியம் சார்ந்த தத்தமது முயற்சிகள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினர். அதன் பின்னர் செல்வராஜா

தம்பதியினர் அங்கு சமூகம் தந்தவர்களுக்கு சுவையான இரவுப் போசன விருந்தளித்து மகிழ்வித்தனர். இந்தச் சந்திப்பில் நான் நீண்டகாலமாகச் சந்திக்கக் காத்திருந்த எனது பால்ய நண்பன் சச்சி, இலங்கையில் இருந்த காலகட்டத்தில் எனது 'குருதிமலை' நாவலுக்கு முக்கியம் அளித்து சிறந்த விமர்சனம் ஒன்றைத் தந்த விரிவுரையாளர் மு. நித்தியானந்தன், மற்றும் ஞானம் சஞ்சிகை வெளியிட்ட சிற்பி சிவசரவணபவன் சிறப்பு மலருக்கு பகுதி அனுசரணை வழங்கிய சுடரொளி சம்பந்தன் ஆகியோரைச் சந்தித்து அளவளாவிவது எனக்குப் பெரும் மகிழ்வைத்தந்தது.

நான் அங்கு சந்தித்த பிரமுகர்கள் பற்றியும் அவர்கள் எவ்வாறு எமது இலண்டன் பயணம் வெற்றிப்பயணமாக அமைவதற்கு உதவினார்கள் என்பது பற்றியும் மேலும் இக்கட்டுரைத் தொடரில் அதற்கான சந்தர்ப்பம் வரும்போது விபரிப்பேன்.

நாங்கள் லண்டனில் இருந்த காலத்தில் செல்லவேண்டிய இடங்களுக்கு அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் பஸ்ஸிலும் ரயிலிலுமே பயணித்தோம்.

போக்கு வரத்து நிர்வாக வசதிக்காக இலண்டன் நகரை ஆறு வலயங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வலயத்துக்கும் எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இலண்டன் பெரு நகர்ப்பகுதியைச் சேர்ந்த இடத்தை முதலாம் வலயம் (Zone-1) எனக் குறித்துள்ளார்கள். பெருநகரப் பகுதியிலிருந்து சற்றே தள்ளி இருக்கும் பகுதியாக விளங்கும் இடங்கள் தூரத்துக்கு எற்றவாறு வலய எண்கள் கூடிச்செல்கின்றன. வலயம் 6 என்பது இலண்டன் பெரும்பகுதியோடு அண்மைய காலத்தில் இணைந்த பகுதியாகும். 'ஓயிஸ்டர்' அட்டை (Oyster card) எனப்படும் பயணச் சீட்டை நாம்விரும்பிய வலயத்துக்கு ஏற்ப வாங்க முடியும். இந்தப் பயணச் சீட்டுடன்

அந்த வலயத்துக்குள் பஸ்ஸிலோ ரயிலிலோ அல்லது இரண்டிலுமோ பயணிக்க முடியும்.

எமது நாட்டில் உள்ளதுபோல அங்கே பஸ்களிலோ ரயில்களிலோ டிக்கப் பரிசோதகர்கள் இருப்பதில்லை. இந்த ஓயிஸர்ர் அட்டையை ரயில் நிலைய வாசலில் உள்ள இயந்திரத்தில் பொருத்தினால் வாசல் திறந்து உள்ளே செல்ல வழிவிடுகிறது. அதேபோன்று பஸ்ஸில் ஏறியதும் சாரதிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள இயந்திரத்தில் பொருத்திய பின்பே பஸ்ஸில் உள்ளே செல்ல வெண்டும். இந்தப் பயண அட்டையில் பணம் போதிய அளவில் இல்லாவிட்டால் இயந்திரம் எம்மை உள்ளே செல்ல அனுமதிக்காது. இந்த ஓயிஸர்ர் அட்டையில் எவ்வளவு பணப்பெறுமதி உள்ளது என்பதை அறியவும் தேவைப்படின் மேலதிக பணத்தை இட்டு நிரப்பவும் வசதிகள் இருக்கின்றன.

இந்தப் பயணச் சீட்டுக்களை ரயில் நிலையங்களிலும் பஸ்தரிப்பு நிலையங்களுக்கு அருகே உள்ள அதற்கான விற்பனை நிலையங்களிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இத்தகைய இலத்திரனியல் (Electronic) தொழில் நுட்பப் பயணச்சீட்டுகள் இன்று மேலைநாடுகள் பலவற்றில் பாவனையில் உள்ளன.

வழமைபோல மைத்துனரின் மகள் சந்தியாவே நாம் செல்லும் இடங்களுக்கு எமக்குத் வழிகாட்டியாக வருவாள்.

திரு. செல்வராஜா ஒழுங்கு செய்த அறிஞர் சந்திப்புக்குச் செல்லுமுன் அது நடைபெறும் இடமான "ஈஸ்ட்ஹாம் என்ற இடத்துக்கு எம்மைக் கூட்டிச்செல்லும் வழி உனக்குத் தெரியுமா?" என்று சந்தியாவைக் கேட்டேன்.

அந்தக்கேள்வியைப்பூரிந்து கொள்ளாதவள் போல அவள் என்னை விநோதமாகப் பார்த்தாள்.

மேலை நாடுகளில் உள்ளவர்கள் தாம் முன்பொருபோதும் செல்லாத இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமெனில் யாரிடமும் வழியை விசாரித்து அறிய மாட்டார்கள். தமது கைத்தொலைபேசியில் இணையத் தொடர்பை ஏற்படுத்தி ஜி.பி.எஸ். (Global Positioning System) என்ற வழிகாட்டியில் தெரிந்துகொள்வார்கள். தற்போது இருக்கும் இடத்தையும் தாம்செல்லவேண்டிய இடத்தின் பெயரையும் அதில் பதிந்துவிட்டால் கைத் தொலைபேசியின் திரையில் செல்லவேண்டிய வழி தென்படத் தொடங்கும். நாம் எந்த இடத்தில் இருக்கிறோம், வழியில் உள்ள

முக்கிய கட்டிடங்கள், சந்திகள், சந்தியில் எந்தப்பக்கம் திரும்பவேண்டும் போன்ற விடங்களைக் கைத் தொலைப்பேசித் திரையில் கண்டு கொள்ளலாம்.

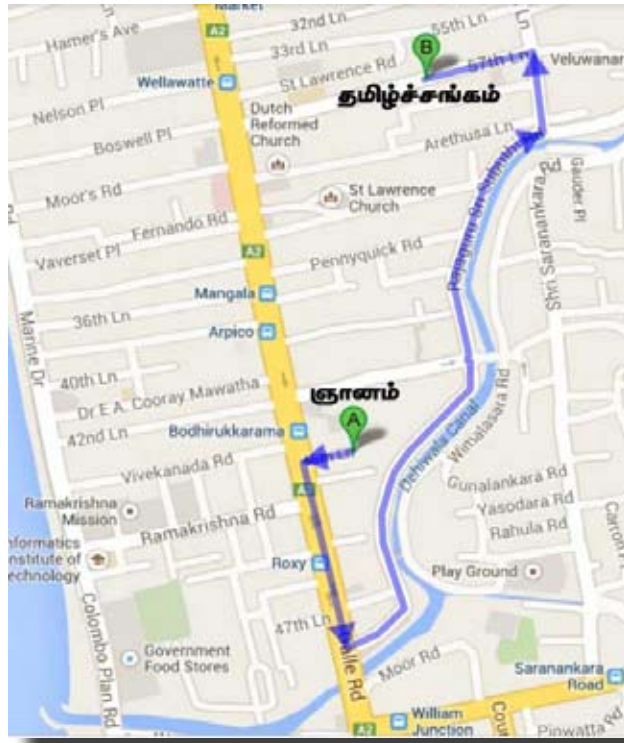
இந்த வசதியைப் பயன்படுத்திப் பழகிய சந்தியா என்னை விநோதமாகப் பார்த்ததில் வியப்பில்லைத்தான்.

இத்தகைய வசதி எங்கள் நாட்டில் இருக்கிறதா எனத் தகவல் தொழில் நுட்பத்துறையில் விரிவுரையாளராக இருக்கும் எனது மகன் பாலச்சந்திரனிடம் கேட்டேன்.

"மனித இனம் தற்போது தகவல் யுகத்தில் (Information Age) வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற நூற்றாண்டின் எழுபதுகளில் கணினியின் வரவுடன் இந்தத் தகவல் யுகம் தொடங்கிவிட்டது. இந்த ஜி. பி. எஸ். வழிகாட்டி உலகப் பொதுவானது. எல்லா நாடுகளிலும் இந்த வசதி இருக்கிறது. எனக்கூறி, எங்கள் வீடு அமைந்திருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொழும்புத் தமிழ்சங்கத் துக்கு எப்படிப் போகலாம் என்ற வழிகாட்டியை கைத்தொலைபேசித் திரையில் எப்படிப் பெறுவது எனச் செயல்முறை விளக்கம் தந்தார். அதனைப் பார்த்து நான் ஆச்சரிய மடைந்தேன்.

மகன் மேலும் ஒரு விளக்கத்தையும் தந்தார். "ஆசியா போன்ற கீழைத்தேய நாடுகளில் இந்த ஜி.பி.எஸ். வழிகாட்டிகளைவிட மனித வழிகாட்டிகளையே நாம் அதிகம் மதிக்கிறோம். ஆசிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை நாம் எங்கு சென்று எவரிடமும் அறியாத இடத்துக்கு வழிகேட்டால் எவரும் முகம் சுழிக்காது சந்தோஷமாக எமக்காக சில நிமிடங்களை ஒதுக்கி வழிகாட்டுவர். அதில் அவர் மனத் திருப்திகொள்வர். நாழும் சந்தோஷமாக அவருக்கு நன்றிகூறுவோம். இத்தகைய ஒரு சமூக இசைவாக்கம் கீழைத்தேய நாடுகளில் இருக்கிறது. மேலைத்தேய நாடு களில் பொதுவாக மனிதரோடு மனிதர் ஒட்டி யுறவாடாத தன்மையையே காண முடியும். அவர்கள் தனித்தனி தீவுகளாக வாழ்வதையே விரும்புகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைக்கு இத்தகைய ஜி. பி. எஸ். வழிகாட்டி தேவைதான்" என்றார்.

இந்த இடத்தில் எனக்கு வழிகாட்டல் பற்றி சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் பாடல்கள் நினைவில் வந்தன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழன் பண்பாடாக வழிகாட்டல் இருந்திருக்கிறது. இதனை ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தில்

புகையிர நிலையங்களுக்கெல்லாம் தலைமைப் பீடமாக விக்ரோறியா புகையிரத நிலையம் அமைந்துள்ளது.

நிலத்துக்கு அடியில் ரயில்பாதையை அமைக்கும் எண்ணம் ஏன் தோன்றியது என்பது சுவாரஸ்யமானது. இன்றைய காலகட்டத்தில் உலகின் உள்ள நாடுகள் பலவற்றில் தெருக்களில் வாகன நெரிசல் அதிகமாக இருப்பது ஒரு பாரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. கீழைத்தேயங்களில் வாகன நெரிசல் கூடுதலாக உள்ள சந்திகளில் மேம்பாலங்களை அமைப்பதை அதற்கான தீர்வுகளில் ஒன்றாக நடைமுறைப் படுத்துகிறார்கள்.

இலண்டனில் 1830களிலேயே வாகன நெரிசல் பெரும்பிரச்சனையாக இருந்ததாம். எப்படியெனில் அக்காலத்தில், குதிரை வண்டில்களே அதிகமாகப் பாவனையில் இருந்தன. மக்கள் போக்கு வரத்து மற்றும் பொருட்களை ஒரு இடத்தில் இருந்து வேறொரு இடத்துக்குக்கொண்டு செல்லல் போன்ற சேவைகளுக்கு குதிரை வண்டில்களே பாவிக்கப்பட்டன. இந்த வண்டில்கள் ஏற்படுத்திய நெரிசல் காரணமாக வியாபார நடவடிக்கைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதாம். அப்போதிருந்த இலண்டன் மாநகரசபைக்கான சட்ட ஆலோசகர் சாள்ஸ் பியர்சன் என்பவர் இந்தப் போக்கு வரத்து நெரிசல்களைத் தவிர்ப்பதற்கு நிலத்துக்கு அடியிலான போக்குவரத்துச் சேவையை ஏற்படுத்துவதே பொருத்தமானது என்ற முன் மொழிவைச் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் அதனை அப்போது யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவரோ விடுவதாயில்லை. இலண்டன் மாநகர சபையில் இதற்காகப் பணம் ஒதுக்குமாறு தொடர்ந்தும் அறிக்கை சமர்ப்பித்துக்கொண்டே இருந்தார். கடைசியாக 30 வருடங்களின் பின்னரே உலகின் முதலாவது நிலத்துக்கடியிலான ரயில்பாதையின் தொடக்க வேலைகள் ஆரம்பமாகின.

முதலில் பரீட்சார்த்தமாக மூன்று மைல் நீளமான பாதாள ரயில் பாதையை அமைத்தார்கள். எப்படியெனில் மூன்று மைல் நீளத்துக்கு ரயில் பாதை அமைக்கக் கூடிய ஆழமும் நீளமும் அகலமும் கொண்ட பெரிய கிடங்குப்பாதையை வெட்டினார்கள். அதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் செங்கட்டிகளாலான சுவர்களை அமைத்தார்கள். கிடங்கின் அடிப்பாகத்தில் தண்டவாளங்களைப் பொருத்தினார்கள். அதன்பின்னர் மேற்பகுதியை வளைவான ஆர்ச் வடிவில் கூரையை செங்கட்டிகளால் அமைத்து

காண்கிறோம். பரிசு பெற்ற கலைஞன் வறுமையில் வாடும் கலைஞனிடம் தானே வருகிறான். அவனிடம் பரிவோடு பேசுகிறான். தனது கலைத்திறனைப் பாராட்டி பரிசு வழங்கிய வள்ளலின் கொடைத்திறனைப் புகழ்கிறான். அவனிடம் சென்றால் வறுமை நீரும் என்று நம்பிக்கை ஊட்டுகிறான். அவனிடம் செல்வதற்கான வழியை விரிவாகக் கூறி வாழ்த்தி அனுப்புகிறான். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர் இந்தப் பண்பாடுமிக்க செயலைப் புலவர்கள் பாடாண்திணையின் ஒரு துறையாகப்பாடி இருப்பதைக் காட்டுகிறார். இதுவே ஆற்றுப்படை - வழிகாட்டல் ஆகும்.

இலண்டன் செல்பவர்கள் எவராக இருந்தாலும் அங்குள்ள ரயில்களில் பயணம் செய்வது தவிர்க்க முடியாத ஒரு செயற்பாடாக இருக்கும். இந்த ரயில்களில் பயணம் செய்வதே புதிய அனுபவம்தான். ரயில்கள் நிலத்துக்கு அடியிலே அமைக்கப்பட்ட பாதைகளில் ஓடுகின்றன. நிலத்துக்கடியில் ஓடும் இந்த ரயில்களை 'ரீயூப்' (Tube) என்கிறார்கள். இந்த ரயில்கள் யாவும் மின்சாரத்தில் ஓடுபவை. இந்த ரயில் வலையமைப்பில் 270 புகையிரத நிலையங்கள் இருக்கின்றன. 402 கிலோ மீற்றர் தூரத்தைக்கொண்ட தண்டவாளங்களில் இந்த மின்சார ரயில்கள் ஓடுகின்றன. இதில் 55 வீதமான பாதைகள் நிலத்தின் மேலே அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள

முடிவிட்டார்கள். அதன்மேல் தெருக்களை அமைத்து வழமையான போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த நிலத்துக்கடியிலான ரயில் பாதைவேலைகளை பல்லாயிரம் தொழிலாளர்கள் இரவு பகலாகச் செய்து முடித்தார்கள். இவ்வாறு வேலை செய்யும்போது நிலத்துக்கடியில் காணப்பட்ட தண்ணீர்க் குழாய்கள், வாயுக்குழாய்கள், மலக்குழிகள், கால்வாய்கள் ஆகியவற்றைச் சீர்செய்வது பெரும்பாடாக இருந்ததாம். ஒருவாறு புகையிரதப்பாதை அமைக்கப் பெற்று இந்தப்பாதையில் 'கரிக்கோச்சி'கள் ஓடத்தொடங்கின.

1863ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 9ஆம் திகதியன்று இந்தச் நிலத்துக்கடியிலான ரயிலின் வெள்ளோட்டம் நடைபெற்றது. அன்று இலண்டன் மாநகரின் பெரும் புள்ளிகள் 600 பேர்வரை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இரண்டு ரயில்களில் பயணம் செய்ததோடு அது தொடர்பான பெரும் கொண்டாட்டங்களையும் நடத்தினராம். ஏனெனில் அதுவே உலகின் முதலாவது நிலத்துக்கடியிலான ரயில் அல்லவா! அடுத்த நாள் பொது சனப் போக்குவரத்துக்கு அந்த ரயில்பாதை திறந்து விடப்பட்டபோது எறத்தாழ் 30 ஆயிரம் பேர் புகையிரத நிலையத்தில் கூடிவிட்டார்கள். ரயில் பாதையின் மேலே தெருவில் நின்ற சன நெரிசல்காரணமாக சுரங்கப் பாதையின் கூரை உடைந்து விழப்போகிறது; சனங்கள் சுரங்கப்பாதையில் விழப்போகிறார்கள் என் றெல்லாம் கதை பரவி மக்களிடையே பீதி உண்டாகியதாம்!

அன்றைய லண்டன் ரைம்ஸ் பத்திரிகை இந்த நிலத்துக்கு அடியிலான ரயில் போக்குவரத்து பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'இது அன்றைய நாளின் மாபெரும் பொறியியல் தொழில்நுட்பச் செயற்பாடு' என்று வருணித்ததாம். ஆனாலும் அக்காலத்தில் கரிக்கோச்சிகளில் இருந்து புறப்பட்ட புகையை அவர்கள் சகித்துக் கொள்ளவே வேண்டியிருந்தது.

அதன்பின்னர் காலத்துக்குக் காலம் நிலத்துக்கடியிலான ரயில் பாதைகளின் விஸ்தரிப்பு தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றது. காலப்போக்கில் நிலத்தை ஆழமாகத் துளைத்து அதனூடாக ரயில்பாதை அமைக்கும் தொழில் நுட்பம் ஏற்படுத்தப்பட்டதோடு மின்சாரத்தில் இயங்கும் ரயில்களும் பாவனையில் ஈடு படுத்தப்பட்டன. இது 1890 ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்றது. அன்றிலிருந்து இந்த ரயில்

சேவை 'ரியூப்' எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

இந்த ரயில் பாதைகள் அமைக்கப்படும் போது மண்பாறைகள் இடிந்து விழுந்து இலட்சக்கணக்கானோர் மாண்டுபோயினர். இப்படி மாண்டுபோனோரில் ஆபிரிக்க நாட்டில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கறுப்பினமக்களே அதிகம் எனக்கூறுகிறார்கள். இந்த ரயில் நிலையங்கள் பலவற்றில் ரயில் பாதை அமைக்கும் வேலையில் உயிரிழந்தவர்களின் பெயர்களைப் பொறித்து வைத்துள்ளார்கள். ரயில் பாதையின் பக்கச் சுவர்களில் பல இடங்களில் வர்த்தக விளம்பரங்கள் காணப்படுகின்றன. சில ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் தமது கவிதைகளையும் காட்சிப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலத்துக்கடியிலான போக்குவரத்தின் 35 ஆண்டுகள் நிறைவையொட்டி 1898ல் ஒரு முத்திரை வெளியிடப்பட்டது.

வெள்ளையர்கள் இத்தகைய பாரிய வேலைத்திட்டங்களை ஒரு நாட்டில் மேற்கொள்ளும்போது தமது ஆட்சிக்குட்பட்ட வேறு நாடுகளிலிருந்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வந்து அந்த வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். இலங்கை மலை நாட்டில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும் அதன் தொடர்ச்சியாக புகையிரதப்பாதை அமைக்கப்பட்ட போதும் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தொழிலாளர்களே வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்கள் என்பதும் பலர் மாண்டு மடிந்தனர் என்பதும் வரலாறு.

இந்த ரயில்பாதை அமைக்கும் வேலைகள் முதலாம் உலகமகா யுத்தம் நடந்த 1917ஐ அண்டிய காலப்பகுதியில் தாமதமாகியதாம். அதற்குக் காரணம் மேலே இருந்து ஆகாய விமானக்குண்டுகள் சரமாரிய விழும்போது அவற்றில் இருந்து தமது உயிரைக் காப்பாற்ற பொதுமக்கள் இந்த ரயில் பாதைகளுக்குள் உள்நுழைந்து சிறு கொட்டில்களை அமைத்து அங்கு வாழத்தலைப்பட்டனராம்.

இத்தகைய செய்திகளை நான் அறிந்த போது எமது நாட்டில் ஈழப்போர் நடந்த காலகட்டத்தில் ரயில் தண்டவாளங்கள் கழற்றப்பட்டு அவை பங்கர்கள் அமைக்கப் பயன்பட்டதும், இடம்பெயர்ந்து வந்த பொதுமக்கள் ரயில்பாதைகளில் தமது வாழ்விடங்களை அமைத்துக் கொண்டதும் நினைவில் வந்தன.

இன்று இலண்டன் ரயில்சேவை மிக உயர்ந்த தரத்தில் இருக்கிறது. குறித்த நேரம் தவறாது ஓடும் ரயில்களில் அடுத்து வரப்போகும் ரயில் நிலையம் எது, எங்கு செல்லும் பிரயாணிகள் அடுத்த நிலையத்தில் மாறி ஏறவேண்டும் போன்ற விபரங்கள் காட்சிப்படுத்தப் படுவதோடு ஒலிபரப்பப் படுகின்றன. ரயில் நிலையத்தில் பயணிகள் ஏறும்போதும் இறங்கும்போதும் ரயிலின் கதவுகள் தானே திறந்து மூடுகின்றன. கவனமாக ஏறி இறங்குங்கள் என்ற எச்சரிக்கை ஒலிகளும் ஒலிபரப்பாகின்றன.

இலண்டனில் உள்ள ரயில் நிலையங்களில் செய்திப் பத்திரிகைகள் இலவசமாகக் கிடைக்கின்றன. காலையில் ஒருவர் தனது அலுவலகத்துக்கோ அல்லது வேறு தொழில் நிமித்தமோ ரயிலில் பயணம் செய்யும்போதே செய்திகளை வாசித்து அறிந்து விடமுடிகிறது. பாடசாலை செல்லும் மாணவர்கள் பலர் தமது பாடசாலை செல்லும் வழியிலேயே நாட்டின் அன்றைய முக்கிய செய்திகளை அறிந்து கொள்கிறார்கள் இந்தச் செய்தித்தாள்களில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக விடயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. செய்தித்தாள்களைப் படிப்பவர்கள் இரயிலில் பயணம் செய்துவிட்டு இறங்கும்போது அதனை அந்த ஆசனத்தில் விட்டுவிட்டுச் செல்கிறார்கள். விரும்பியவர்கள் எடுத்துப் படிக்கலாம் தேவைப் படிவ் வீட்டுக்கும் எடுத்துச் செல்லலாம்

காலையில் 'மெட்ரோ' என்னும் இலவச ஆங்கிலப்பத்திரிகையும் மாலையில் 'ஈவினிங் ஸ்ரான்ட்' என்ற பத்திரிகையும் ரயில்களில் கிடைக்கின்றன. ரயிலில் போகும்போது மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் படிக்க வசதியாக இந்தப்பத்திரிகைகள் அளவில் சிறிதாக உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் உதயன், வலம்புரி போன்ற பத்திரிகைகளின் சைல்களில் வெளி வருகின்றன. 60 முதல் 80 பக்கங்களில் வெளிவரும் இந்தப்பத்திரிகைகள் விளம்பரங்கள் மூலம் தமது உற்பத்திச் செலவை பெற்றுக் கொள்கின்றன. இங்கு சிறியோர்

முதல் பெரியோர்வரை எல்லோருமே ரயிலில் பயணம் செய்தபடியே பத்திரிகை வாசிக்கிறார்கள். பத்திரிகை வாசிப்பதற்கென தனியாக நேரம் ஒதுக்கவேண்டிய தேவை அங்கு இருப்பதில்லை. எல்லோருக்குமே அன்றைய செய்திகள் அத்துப்படியாக இருக்கின்றன.

இந்தப் பத்திரிகைகளைவிட பதினொரு தேசிய தினசரிப் பத்திரிகைகளும் பதினொரு வாரப்பத்திரிகைகளும் வெளிவருகின்றன என அறியமுடிகிறது.

இந்தப் பத்திரிகைகளை வாசித்தால் இலண்டனில் உள்ள ஊடக சுதந்திரத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். காலத்துக்குக் காலம் இப்பத்திரிகைகளில் அரசியல் பிரமுகர்கள் மடமல்ல அரசுகடும்பத்தினரும் மிகவும் கடுமையான விமர்சனத்துக்குள்ளாகி இருப்பதை அறியமுடிகிறது.

இந்த ஊடக சுதந்திரத்தை புலம்பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களும் இங்கு வசதியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். வானொலி தொலைக்காட்சி நிலையங்களையும், பத்திரிகைகளையும், பிரசுரங்களையும் அவரவர் தத்தம் போக்குக்கும் தத்தமது அரசியலுக்கும் அமைய நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'ஈழ அரசியல்' இங்கு தூள்பறக்கிறது.

இங்கு நிலவும் ஊடக சுதந்திரத்தைப் பார்க்கும்போது எமது நாடாகிய இலங்கையின் ஊடக சுதந்திரம் எந்நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் பெருமூச்சுத்தான் ஏற்படுகிறது.

ஸார் தந்த பிச்சுடன்....

போரின் வடுக்கள் அழிக்க முடியாதவை. மனித வன்முறையின் மற்றொரு முகம் போர் வன்முறைகள். போரினால் உருவான, உருவாக்கப்பட்ட சடப்பாதிப்புகளை கல், சீமெந்து கொண்டு கட்டிவிடலாம், சரிசெய்து விடலாம். உலகுக்கும் உண்மையினை மறைத்துவிடலாம். போர் வடுக்களைச் சுமந்து திரியும் ஆயிரமாயிரம் தமிழ் மக்களின் உள்ளக் குமுறல்களை எப்படி மறைப்பது? தங்கள் சொந்தங்களை உயிருடனும் உயிரற்ற உடலாகவும் பிரிந்து தவிக்கும் ஜீவன்கள் தாங்கள் சுமக்கும் பாரத்தை சொல்லி அழும் பரிதாபத்தை இன்றும் நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

போர்ப்பாதிப்புக்குள்ளான பகுதிகளின் மீள்கட்டுமானப் பணிகளில் ஈடுபடும் சந்தர்ப்பங்கள் சமீபகாலத்தில் தொழில் நிமித்தம் எனக்குக் கிடைத்திருந்தன. எப்போதெல்லாம் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கின்றதோ அப்போதெல்லாம் யுத்த அளர்த்தத்தில் அவதிகளின் அனுபவங்களைக் கேட்டு அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வமாக இருந்தேன். தங்களின் அப்போதைய அவதிகளை மற்றோருடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் ஓரளவுக்கு மனவாறுதல் அடைந்து கொள்கின்றார்கள் என்பது அவர்களுடனான சந்திப்புகளில் இருந்து கிடைத்த அனுபவம்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் தீவுப்பகுதி தவிர்ந்த மற்றைய பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் மனிதக் கேடயங்களாக உக்கிர யுத்தம் முடியும்வரை வடமேல் கரையிலிருந்து கிழக்குக் கரை முள்ளிவாய்க்கால் வரைக்கும் பயணித்துப் பட்ட கஷ்டங்கள் இழப்புகள் நினைத்துப்பார்க்க முடியாதவை.

மன்னார் மாவட்ட விடத்தல்தீவுக்கு வடக்காக 932 வீதியில் உள்ள அந்தோனியார்புரம் எனும் கிராமத்தில் 'அக்கா ஹோட்டல்' என்ற தேனீர்க்கடை. அக்காவுக்குரிய அத்தனை குணங்களும் உள்ள அக்காதான் கடைக்கு முதலாளி. பெரிய வசதியான கடை என்று சொல்வதற்கில்லை என்றாலும் அவரின் உப சரிப்பும் உணவுப் பண்டங்களின் ருசியும் உச்சம் என்பதனால் மற்றவர்கள் போல நானும் பகலுணவுக்கோ தேநீருக்கோ அங்குதான் செல்வதுண்டு.

அக்கடையின் சுவரில் அழகான இளம் பெண்ணின் படத்தினை மலர்மாலை அரவணைத்திருந்தது. கடையினுள் ஒரு சிறுவன் அங்குமிங்குமாக நடமாடித் திரிவான். பலதடவை இதுபற்றி கேட்க நினைத்தும்

- நியாஸ் ஏ ஸமத்

தவிர்ந்து வந்தேன். ஒருநாள் ஒரு அனுமானத் துடன் அக்காவிடம் யாரிந்தக் குழந்தை, அப்படத்திலுள்ள தங்கை யார் எனக்கேட்டேன். ஒரு பெருமூச்சுடன் அந்தச் சோகக் கதையினைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார் அக்கா. இவனுக்கு அம்மாவுமில்லை, அப்பாவுமில்லை. இருவரும் செத்துப் போய்விட்டார்கள், இவனுக்கு எல்லாமே நான்தான். எனது பேரன் இவன் என்றவர் ஒரு பெருமூச்சுடன் தன்மகளுக்கு நடந்ததைச் சொல்லத் தாமதித்தார்.... செல்வீச்சுகள் மலிந்திருந்த அச்சுழலில் தன்மகளும் செல்லடிபட்டுச் செத்த பரிதாபத்தை சொல்லிச் சொல்லி அழுது தீர்த்தார். மரணச் சடங்குகள் நடத்த வாய்ப்புகள் இருந்திருக்காது என்பதனால் அதைப்பற்றிக் கதைக்க நா வரவில்லை. மறந்திருந்த அவளின் மறக்கவொண்ணா நிகழ்வுகளை மீட்டுவிட்டேனோ என மனதுள் நொந்துகொண்டேன். அக்குழந்தையின் தகப்பன் இவ்வளவும் நடந்தபின்னும் வேறொரு பெண்ணுடன் சென்றுவிட்டான் என்றான். 'அவன் செத்தான்' என்பதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டேன். என் மனதும் கனத்துப் போனது. என்னோடிருந்து இந்த சம்பாஷணையினை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த பெரும்பான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்த எனது திட்ட முகாமையாளருக்கு நடந்தவற்றையும், சொன்னவற்றையும் சொல்லிவைக்க நான் தவறவில்லை. அவனது முகத்தில் சோகத்தை மட்டும் அவதானிக்க முடிந்தது.

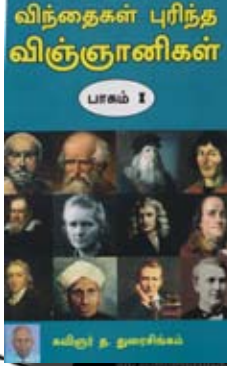
விந்தைகள் புரிந்த விஞ்ஞானிகள் [200/-]

- கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

வெளியீடு : உமா பதிப்பகம் (செப். 2013)

மருத்துவம், கணிதம், கதிரியக்கம், அணுவியல், தகவல் தொழினுட்பம், ஆதியாம் பல்வேறு துறைகளில் சாதனை படைத்த 40 விஞ்ஞானிகளை இந்நூல் அறிமுகம் செய்கிறது. சிறியவர்களும் படித்து உணர்ந்திடும் வண்ணம் எளிய தமிழ் நடையில் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று உலகில் பிரபலமாய்ப் பேசப்படும் விஞ்ஞானிகள் தமது வாழ்வில் என்ன செய்தார்கள்?

எப்படி வாழ்ந்தார்கள்?
அவர்களது கண்டுபிடிப்புகள் யாவை?
அவற்றால் உலகுக்கு யாது பயன்? போன்ற விடயங்கள் இந்நூலில் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் யாபேரும் தவறாது படிக்க வேண்டிய நூல் இது.

கடைசி யுத்தம் உக்கிரமமாக நடந்த பகுதிகளில் புதுக்குடியிருப்புப் பகுதி முக்கியமானது. புதுக்குடியிருப்பை அண்டிய தர்மபுரம், கல்லாறு எனும் இருகிராமங்களில் கட்டிடநிர்மாணத் திட்டங்களினைப் பார்வையிடச் சென்றிருந்தேன். பகல்நேரக் காவலாளி ஒருவர், 50 வயதிருக்கும். ஊன்றி ஒன்றின் உதவியுடன் நடந்து கொண்டிருந்தார். காவலாளிக்குப் பொருத்தம் இல்லாதவர்தான் என்றாலும் சூழ உள்ளவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்ற நோக்குடன் வேலைக்கு அமர்த்தி இருந்தோம். அவரை அணுகி ஊனமுற்றதன் காரணத்தைக் கேட்டேன். குழந்தைகளுடன் அந்த அகோர வேளையில் அள்ளப்பட்டுச் செல்லுகையில் மனைவியும் மகளும் 'மல்டிபரல்'களின் வீச்சால் சிதறிச் செத்துப்போனார்கள் என்று சொல்லி அழுதேவிட்டார். தனது இடதுகாலும் வலுவிழந்து போனதை எண்ணி வருந்தினார். 'வாழ்ந்து என்னைய்யா பலன்' என்று அலுத்துக் கொண்டார். காரணமானவர்களைக் கடிந்து கொண்டு அமைதியானார்.

மாலை அண்மித்த வேளை. இரவுக் காவலாளி தன்கடமையினை ஏற்கும் நேரம். 25-30 வயது இளைஞன் வேலைத் தளத்துக்குள் நுழைகின்றான். அவனது செய்கைகள் எல்லாம் இடதுகையின் மூலமே என்பதனை

அவதானித்தேன். வலதுகையில் வழமைக்கு மாறான மாற்றம் தெரிந்தது. அருகில் அழைத்து 'கைக்கு நேர்ந்த கதியென்ன தம்பி' என்றேன். சேரட்டினைக் கழற்றி முழுக் கையையும் காண்பித்தான். பச்சை மரக்கம்பினை முறித்து முறுக்கியது போன்றிருந்தது அவனது வலது கை. அவனது முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை, மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது. புதுக்குடியிருப்புப் பகுதியில் யுத்தத்தின் கடைசி நாட்களில் ஒருநாள் செல்லடிபட்டு கைமுறிந்து தொங்கியதையும் உடன் சிகிச்சையளிக்க முடியாது சீலைக்கட்டோடு காலங் கழிந்ததால் கை இவ்வாறு முறுகிப் போனதையும் சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டவாறு தன்நிலையை நொந்து கொண்டான். 'உயிர் தப்பியது உனதும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களினதும் புண்ணியம் தம்பி' என்று தேற்றுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் என் நாவிலிருந்து வரவில்லை. மனதுக்குள் அச்சண்டாளர்களைத் திட்டிக் கொள்வதைத் தவிர.

மல்லாவியிலுள்ள நீர்வழங்கல் திட்டத் தினைப் பார்வையிடச் செல்லும்போதெல்லாம் அந்தத் தேநீர்க் கடையில் ஏதாவது அருந்துவது வழக்கம். 'யாழ் உணவகம்' என்று ஞாபகம். முதலாளி நடுத்தர வயதுப் பெண். சோகமே உருவான எந்நேரமும் எதையோ பறிகொடுத்தது போன்ற முகபாவம். அன்றுதான் அவரது இருக்கைக்கு அருகில் மாட்டியிருந்த அப் புகைப்படத்தினைக் கண்ணுற்றேன். பால்வடியும் முகத்தோடு சிரித்துக்கொண்டிருந்தான். சூசகமாக யாரிந்தப் பையன் என்றேன். விழிகளிலிருந்து இருதுளிகள் வழிந்து விழுந்தன. என் பிஞ்சு இது. அந்த அனர்த்தத்தில் மிஞ்சாது போய்விட்டான் இன்றிருந்தால் வயது பதினாறு என்றார். தன் பிந்திய நாட்களின் துணையென எண்ணியதை முந்திப் பிரிந்து அவள் தவிப்பதை உணர்ந்தேன். எத்தனை தவிப்புகளை அத்தாயுள்ளம் அமுக்கி அமைதியாய் அமர்ந்திருப்பதனைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. அவன் தன்னோடு இருக்கிறான் என்ற எண்ணத்தில் புகைப்படத்துக்கு மலர்மாலை அணிவிக்காது விட்டிருக்கின்றான் என்று எண்ணத் தோன்றியது.

மன்னாரில் நீதிமன்று சம்பந்தமான ஆர்ப்பாட்டம் நடந்த நாள். யப்பான் உதவித் திட்டம் சம்பந்தமாக அந்நாட்டுப் பிரதிநிதியினைச் சந்திக்க மன்னார் கச்சேரிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தேன். ஆர்ப்பாட்டம் நடந்து கொண்டிருந்ததனால் எனது வாகனத்

தையும் பெரிய பாலத்துடன் பொலிஸார் நிறுத்திவிட்டனர். நேரம் மதியம் 12 மணி யிருக்கும். வேறு வழியின்றி கச்சேரியை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தேன். இளம் பெண்ணொருத்தி தன் குழந்தையுடன் எனக்கு முன்னால் நடந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் நடையில் வித்தியாசம் தெரிந்தது. வலது காலில் ஜெய்ப்பூர் கால் பொருத்தப்பட்டு அதனுதவியுடன் நடப்பதனைக் கண்டேன். புது அனுபவம் என்பதனால் அவளால் நேர்த்தியாக நடக்க முடியாதிருந்தது. அவளது பெண் குழந்தை தாயின் இயலாமையை எண்ணியவளாக பின்னால் நடந்து செல்வது போன்று இருந்தது. இளம் பெண்ணின் இந்நிலை கண்டு என் கண்களில் கண்ணீர் பனித்ததை உணர்ந்தவனாக பின்தொடர மனமின்றி வேகமாக அவர்களைக் கடந்தேன்.

போர்வெற்றிக் களிப்பில் ஒருசாரார் இன்னும் மூழ்கிப்போய் இருக்கையில், போரின் மூர்க்கத் தனத்தினால் வாழ்க்கை பாழாகிப்போன பலரின் சோகக் கதைகள் அந்த போர் நடந்த பரப்பில் வீழ்ந்து புதைந்த செல்கள் போல, குண்டுகள் போல நிறையப் புதைந்து மறைந்து கிடக்கின்றன.

பல ஜீவன்களின் பலிகளுக்கும் அங்க வீணங்களுக்கும் அநாதைத்தனத்துக்கும் காரணமானவர்கள் இன்றும் இருக்கின்றார்கள் இல்லாமலும் போயிருக்கின்றார்கள். இவ் வீணர்களை அனர்த்தங்களில் இருந்து மீண்டு, வடுக்களோடு வாழும் இவர்களின் கண்ணீர்கள் காயப்படுத்தாதா. மாண்டவர்களின் ஆத்மாக்களின் ஆத்திரங்களுக்கு இவர்கள் ஆளாக மாட்டார்களா. காலம் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் இவர்களைத் தண்டிக்க எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் இல்லாமலா போய்விட்டான் என்ற ஆறுதலுடன்...

ஏ 9 வீதியில் ஆங்காங்கே வீதிச்சமிக்கைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளதனை அவ தானித்திருப்பீர்கள். 'மாடுகள் கடக்கும் கவனம்' என்பதுக்கு மாட்டின் உருவம் வரையப்பட்டிருந்ததனைக் கண்டதும் என் பேனா இவ்வரிகளை எழுதிக்கொண்டது.

ஓர் அனைத்துலக மாநாட்டுக்கு முகத்திரை! 'மூடுமந்திரம்'!

மாமாங்கத் திருவிழா புகழ் தமிழகக் கும்பகோணத்தில் ஓர் அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாடு 'அமசடக்காக' கடந்த பெ.14- 15- 16 திகதிகளில் நடந்து முடிந்திருக்கிறது.

'அமசடக்கு' என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் எதற்கு என்றால் இலங்கை இலக்கியக் காரர்களுக்கும் ஆர்வலர்களுக்கும் மட்டுமே பொருந்தும்.

அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படாமலே, ஒரு சிலர் கூடிக்கூசுகூசுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய அவரையும் இவரையும் மட்டும் அழைத்துச் சென்று நடந்திருக்கிறது. எண்ணிக்கை இருபத்துநான்கு என்கிறது ஒரு தகவல்.

இதில் ஒரு ஐந்தாறு பேர், தமிழக இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகத்தின் தேர்வென்றும் இலவச விமானப்பயணம் என்றும் மற்றொரு தகவல்.

இக்காலங்களில் பிரதேச வட்டாரங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கி நடக்கிற கலை - இலக்கிய வைபவங்களுக்கும் மாநாடுகளுக்கும் கூட 'ஊரழைத்தத் தோரணம் கடும்' தமிழ்பேசும் உள்ளங்களின் மத்தியில் இந்தக் கும்பகோணத் திருவிழாவை மட்டும் முகத்திரையிட மூடுமந்திரமாக நடத்திமுடிக்க முன்னின்றிருப்போர் கிழக்கிலங்கையின் சில மூத்த இலக்கிய வாதிகள்.

இவர்கள் தங்கள் அடுத்த ஊர்க்காரர்களிடம் கூட மாநாடு நடக்கவுள்ளதை மூடிமறைத்த கோலம் பெரும் அழியாத கோலம்.

"ஏழு பன்னாட்டு மாநாடுகளையும் மூன்று மாநில மாநாடுகளையும் நடத்தி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பை உலகறியச் செய்த பெருமை எங்கள் இஸ்லாமியக் கழகத்திற்கு உண்டு" எனப் பறைசாற்றும் ஓர் 'இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகமே இதையும் நடத்தி இலங்கை இலக்கியக் கியங்களுக்குக் கதவடைப்புச் செய்திருக்கிறது.

பேராளர்கள் பதிவுக்கான தேதி 15-01-2014 எனப்போட்டு தமிழகப் பிரபல முஸ்லிம் சஞ்சிகை களில் இருபக்க விளம்பரம் வெளியிட்ட மேற்படி கழகம் இங்கேயுள்ளவர்களுக்கு இரு வரிகளிலேனும் ஓர் அறிவிப்பை இங்கு வெளியிடவில்லை. வெளியிடும்படி அிக்கழக 'ஏஜன்ட்'களிடம் கேட்டுக் கொள்ளவும் இல்லை.

இந்த இலட்சணத்தில் மேற்படி கழகத்தின் தலைவர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான், "வாருங்கள் இலக்கியத்தால் இதயங்களை இணைப்போம்" என்று வேறு தனது சுற்றறிக்கை ஒன்றில் பெரிய அழைப்பு.

அடக்கேவலமே! அனைத்து அமசடக்கங்களும் அம்பலத்துக்கு வரும் காலம் ஏற்படுமா? பிரார்த்திப்போம்.

ஓர் அழக்துறிப்பு: மாநாட்டு மேடையில் வெளியான ஒரு நூலின் தலைப்பு: "நாம் பிரிந்துவிட வேண்டாம்"! இது எப்படி இருக்கு?

- தமிழ்மணி மானா மக்கீன்

இன்றைய இதழைப் பாரதமும்

- கலாநிதி அகலாங்கன்

தர்மராஜனின் மொனனம்

மகாபாரதப்போரின் பதினைந்தாம் நாட்போர். கௌரவர்களின் சேனாதிபதி துரோணாச்சாரியார். பாண்டவர்கள் எனப்படும் தருமர், வீமன் முதலானவர்களுக்கும், கௌரவர்கள் எனப்படும் துரியோதனன், துச்சாதனன் முதலானவர்களுக்கும் வில்வித்தை முதலான வித்தைகள் கற்றுக் கொடுத்தவர் குரு துரோணாச்சாரியார்.

பிதாமகர் பீஷ்மாச்சாரியார் பத்தாம் நாட்போரில் அருச்சுனனின் அம்புகளால் வீழ்த்தப்பட்டபின் துரோணாச்சாரியார் கௌரவ சேனாதிபதி ஆக்கப்பட்டார். அவரை வெல்லக் கூடிய எவரும் அந்த யுத்த களத்தில் இல்லை.

அவரைக் கொல்லாமல் பாரத யுத்தத்தை வெல்லமுடியாதென்பது உறுதியாகிவிட்டது. அவரைக் கொல்ல அவரிடமே ஆலோசனை கேட்டனர் பாண்டவர்கள். அவரோ தான் ஆயுதம் வைத்திருக்கும்போது தன்னை எவராலும் வெல்லவோ, கொல்லவோ முடியாது என்று கூறினார்.

அவரை எப்படி ஆயுதம் இல்லாதவராக - நிராயுதராக ஆக்குவது? பதின்நான்காம் நாள் இரவு பாசறையில் பாண்டவர்களுக்கு ஒரு ஆலோசனை கூறினார் கிருஷ்ணர்.

‘துரோணாச்சாரியாரின் கையில் ஆயுதம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். அவர் ஆயுதம் இல்லாதிருக்கும்போது அவரைக்கொல்ல வேண்டும்.’

‘யுத்த களத்தில் அவர் ஆயுதம் இல்லாமல் இருக்கமாட்டார். அவரை நிராயுதராக ஆக்கவும் முடியாது. அவர் யுத்தம் செய்யாத போது அவரைக் கொல்வது மிகவும் கோழைத் தனமானது. பழிப்புக்கு இடமானது.’ என்று யாவரும் அபிப்பிராயம் கூறினர்.

‘வேறு வழியில்லை. துரோணாச்சாரியாரை நிராயுதபாணியாக்க ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. அவரது மகனும் பெரு வீரனுமான அசுவத்தாமாவைக் கொன்றால் அவர் புத்திர சோகத்தில் செயலற்றுப் போவார். ஆயுதங்களைப் போட்டு விடுவார். அப்போது

அவரைக் கொல்லலாம்.’ என்று கிருஷ்ணர் ஆலோசனை கூறினார்.

‘ஆனால் அசுவத்தாமாவை யார் கொல்வது? எப்படிக் கொல்வது. அவன் அருச்சுனன், கர்ணன் முதலானவர்களுக்கு நிகரான வீரன். அத்தோடு அவன் சாகாவரம் பெற்றவன். அதனால் அது சாத்தியமில்லை.’ என்றனர் பாண்டவர்கள்.

‘அப்படியென்றால் பொய்யாக, அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டதாக ஒரு வதந்தியைப் பரப்பி விடுவோம்’ என்றார் கிருஷ்ணர்.

‘வதந்தியைப் பரப்புவதோ, அல்லது ஆயுதமற்ற நிலையில் துரோணாச்சாரியாரைக் கொல்வதோ தவறான காரியங்கள். பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சாமல், யுத்த தர்மத்தை மீறி, நீதியைக் கைவிட்டு வெற்றி பெறுவது சத்திரிய தர்மமாகாது.’ என்று தருமர் அறிவுரை வழங்கினார்.

இருப்பினும் கிருஷ்ணரினதும் ஏனையவர்களினதும் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கினார் தருமர். ஆனால் வதந்தி பரப்புவதை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

அத்தோடு அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்பதை துரோணாச்சாரியார் நம்பமாட்டார். அவரை நம்பச்செய்ய என்ன வழி என்று கேட்டனர் ஏனைய பாண்டவர்கள்.

‘அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்ற வதந்தி துரோணாச்சாரியாரின் காதுகளுக்கு எட்டும் போது தருமர் அவருகில் நின்று போர் செய்ய வேண்டும். அவர் தருமரிடம் அது உண்மையா என்று கேட்பார். அது உண்மை என்று தருமர் பொய்சொல்ல வேண்டும்.’

கிருஷ்ணரின் இந்த யோசனை தருமருக்கு வேம்பாய்க் கசத்தது ‘பொய் சொல்லி பாபத்தைத் தேடி வெற்றிபெற்று இராச்சிய பரிபாலனம் செய்ய மாட்டேன்.’ என்று பிடிவாதமாக மறுத்தார் தருமர்.

தனது குருவின் முன்னிலையில் அவரிடமே மிகக் கொடிய அந்தப் பொய்யைச்

சொல்ல தருமரின் மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்க வில்லை.

அதிலும், 'தன்னை உண்மையே பேசுபவன் என்று நம்பி உண்மை அறியக் கேட்கும் தன் குருநாதருக்குப் பொய் சொல்வதைப் போலக் கொடும்பாவம் வேறில்லை.' என்று மறுத்தார் தருமர்.

இதற்கு மாற்று வழியொன்றைக் கூறினார் வீமன். 'அசுவத்தாமா என்ற பெயரில் ஒரு யானை கௌரவர் பக்கத்தில் நின்று கொண்டு எமது சேனைகளுக்குப் பெரும் அழிவைச் செய்கிறது. நான் எப்படியாவது அதனைக் கொன்றுவிட்டு அசுவத்தாமாவைக் கொன்று விட்டேன் என்று வெற்றி முழக்கமிடுகிறேன். அது பரவும்போது துரோணாச்சாரியார் நம்பி விடுவார்.' என்றான்.

கிருஷ்ணர் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டு 'நானை எப்படியாவது நீ அசுவத்தாமா என்ற யானையைக் கொன்று விட்டு, செய்தியைப் பரப்பிவிடு. துரோணாச்சாரியாரின் அருகில் நின்று போர் செய்யும் தருமரிடம், அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டது உண்மையா? என்று துரோணாச்சாரியார் கேட்டால் உண்மை என்று தருமர் கூறினால் போதும்.' என்றார் கிருஷ்ணர்.

தருமர் மறுத்தார். இருப்பினும் இறுதியாக வேறு வழியின்றி ஒரு நிபந்தனையோடு ஒப்புக் கொண்டார். 'அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டது உண்மையா' என்று துரோணாச்சாரியார் கேட்டால் 'அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டது உண்மையே ஆனால், அது ஒரு யானை' என்று சொல்வேன் என்றார்.

தருமர் இந்த அளவுக்கு இறங்கி வந்ததே பெரியகாரியம். நினைத்துப் பார்க்க முடியாத காரியம் என்று யாவரும் சந்தோசப்பட்டனர்.

உடனே கிருஷ்ணர் 'அசுவத்தாமா இறந்தது உண்மையே என்பதை உரத்தும், ஆனால் அது ஒரு யானை என்பதை தாழ்த்தியும் அதாவது சத்தத்தைக் குறைத்தும் சொல்ல வேண்டும்' என்றார்.

தருமருக்கு தான் சொல்லப்போவது பொய் என்று நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் ஒப்புக்

கொண்டார். அரசியல் அப்படிப்பட்டது.

அதே போல பதினைந்தாம் நாட்போரின் போது வீமன் அசுவத்தாமா என்ற யானையைத் தன் கதாயுத்தால் அடித்துக் கொன்றுவிட்டு 'அசுவத்தாமாவைக் கொன்று விட்டேன். அசுவத்தாமாவைக் கொன்று விட்டேன்' என்று வெற்றி முழக்கமிட்டான். வதந்தியைப் பரப்பினான்.

திட்டமிட்டபடி தருமர் துரோணாச்சாரியாரின் அருகில் நின்று போர் செய்துகொண்டிருந்தார். துரோணாச்சாரியாரின் செவிகளுக்கு அந்தச் செய்தி எட்டியது.

அவரால் நம்ப முடியவில்லை. தன் மகன் அசுவத்தாமாவை வீமன் வெற்றிகொள்ள முடியாது. அத்தோடு அவனை யாரும் கொல்லவும் முடியாது. இது என்ன விபர்தம் என்று கலங்கினார்.

உண்மையை அறிவதற்காக, பொய்யே பேசாத தன் நம்பிக்கைக்குரிய சீடனான தருமரிடம் கேட்டார். 'என் மகன் அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டது உண்மையா' என்று.

தருமரும் திட்டமிட்டிருந்த படியே 'அசுவத்தாமா கொல்லப்பட்டது உண்மையே' என்று குரலை உயர்த்தியும் 'ஆனால் அது ஒரு யானை' என்று குரலைத் தாழ்த்தியும் கூறிமுடித்தார்.

கிருஷ்ணருக்கு ஒரு சந்தேகம் இருந்தது. தருமர் சிலவேளை உண்மையைக் கூறி விடுவாரோ என்று. அதனால் தருமர் குரலைத் தாழ்த்திக் கூறிய பிற்பகுதி துரோணாச்சாரியாருக்குக் கேட்காதபடி தனது சங்கை ஊதி வெற்றி முழக்கமிட்டார்.

தன் மகன் கொல்லப்பட்டதை சத்தியம் தவறாதிருந்த தருமரின் மூலம் முழுமையாக நம்பிக்கொண்ட துரோணாச்சாரியார் தனது ஆயுதங்களைத் தேர்த் தட்டில் போட்டு விட்டு, நிராயுதபாணியாக அதாவது கையில் ஆயுதம் எதுவும் இல்லாதவராக செயலற்றுத் திகைத்துப்போய் தியானத்தில் அமர்ந்தார்.

அவரைக் கொல்வதற்கென்றே பிறந்திருந்தவனும், பாண்டவ சேனாதிபதியும், பாஞ்சாலியின் சகோதரனும், துருபதனின் குமாரனுமாகிய திட்டத்துய்மனன் உருவிய வானோடு ஓடிப்பாய்ந்து தேரில் ஏறி ஒரே வீச்சில் துரோணாச்சாரியாரின் கழுத்தை வெட்டித்தலையை வீழ்த்தினான்.

இது அன்றைய இதிகாசமாகிய பாரதத்தில் இடம் பெற்ற காட்சி. 'அசுவத்தாமா அதகா. குஞ்சரகா' என்று தருமர் கூறியதாக வட மொழியில் இதனைக் கூறுகிறார்கள்.

தர்மராஜனின் தாழ்ந்த குரல் அல்லது மௌனம் அவரது குரு துரோணருக்கு மரணத்தைக் கொடுத்தது. அவருக்குத்

தீராத பழியைக் கொடுத்தது. சத்தியத்திற்கு அரிச்சந்திரன் உதாரண புருசனே தவிர, தருமராஜன் என்ற பெயர் கொண்டிருந்தும் தருமர் உதாரண புருசர் அல்லர்.

தியாகராஜனின் மௌனம்

1991 மே 21. தமிழ் நாட்டு ஸ்ரீ பெரும் புதாரில் தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்தில் முன்னாள் இந்தியப் பிரதமரும் முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவின் பேரனும், முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் மைந்தனுமாகிய ராஜீவ் காந்தி தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டார்.

கொலைச் சூத்திரதாரிகளை உடனடியாகத் தேடிக்கண்டு பிடிக்கும்படி புலனாய்வுத் துறையினர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். புலனாய்வுத் துறையினர் பலரைக் கைது செய்தனர்.

அவர்களை விசாரணை செய்து ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்களைப் பெறுவதற்காக இந்தியாவின் பல மாநிலங்களிலிருந்தும் திறமை வாய்ந்த சி.பி.ஐ அதிகாரிகளை அழைத்து அப்பணியில் இணைத்துக் கொண்டனர்.

ஒரு பேராசிரியராகப் பணியாற்றி, பின் வருமானவரித் துறையில் பணியாற்றி பின் சி.பி.ஐ (C.P.I) இல் உயர் பதவிகித்து ஓய்வு பெற்ற எஸ்.பி.தியாகராஜனை கேரள மாநிலத்துக் கொச்சினில் இருந்து வரவழைத்து இணைத்துக் கொண்டனர்.

சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவில் தியாகராஜன் இணைக்கப்பட்டதற்கு அவர் நன்றாகத் தமிழ் தெரிந்தவர் என்பது விசேட தகுதியாகக் கணிக்கப்பட்டது.

கைது செய்யப்பட்டவர்களிடமிருந்து ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் பெறுவது தான் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட முக்கிய பணி. பதினேழு (17) பேரிடம் ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் பெற்றுப் பதிவு செய்தார். நளினி மட்டும் ஆங்கிலத்தில் ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் கொடுத்தார். முருகன் உள்ளிட்ட ஏனையோர் தமிழில் ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் கொடுத்தனர்.

பேரறிவாளனின் வாக்கு மூலத்தைப் பதிவு செய்ததைப் பற்றி எஸ்.பி.தியாகராஜன் அண்மையில் ஒரு உண்மையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

‘உயிர்வலி’ என்ற பெயரிலான நாற்பது நிமிட ஆவணப்படம் ஒன்றை, மரண தண்டனைக் கைதிகள் பற்றியதாகத் தயாரித்த போது, அவர்களிடம் மனம் திறந்து பேசிய தியாகராஜன் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்.

தான் பேரறிவாளனிடம் வாக்குமூலம் பெறும்போது அவர் ‘சிவராசன் கேட்டுக்

கொண்டபடி பேட்டரிகளை நான் வாங்கிக் கொடுத்தது உண்மைதான். ஆனால் அது ராஜீவ் காந்தியைக் கொலை செய்யத்தான் என்பது எனக்குத் தெரியாது’ என்று கூறினார். என்றும் அதை அப்படியே பதிவு செய்தால் அது ஒப்புதல் வாக்கு மூலமாக ஆகாது என்பதால் தான் பிற்பகுதியைப் பதிவு செய்யாமல் விட்டு விட்டதாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

அதாவது பேரறிவாளனின் வாக்கு மூலத்தை ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகப் பதிவு செய்யும் போது ‘சிவராசன் கேட்டுக் கொண்டபடி பேட்டரிகளை நான் வாங்கிக் கொடுத்தது உண்மைதான்.’ எனப் பதிவு செய்து மீதியைப் பதிவு செய்யாமல் சிறிய இடைவெளியை விட்டு விட்டதாக தியாகராஜன் கூறியிருக்கிறார்.

பேரறிவாளனின் ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் நான்கு பக்கங்களில் தமிழில் பதிவு செய்யப்பட்டு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்கள், ஒப்புதல் வாக்கு மூலமாக இடைவெளி விடாமல் மொழி பெயர்த்துவிட்டார்கள் என்றும் தியாகராஜன் கூறியிருக்கிறார்.

வழக்கு நடைபெறும்போது தன்னால் எந்த உண்மையையும் வெளிப்படுத்த முடியாமல் இருந்ததாகவும், தன் மனச்சாட்சி தன்னைத் தினம் தினம் கொல்வதாகவும் வருத்தப்பட்டிருக்கிறார் தியாகராஜன்.

மரண தண்டனைக்குக் காத்திருக்கும் பேரறிவாளனின் நிலை என்னவாகும். தருமராஜனின் மௌனத்தால் துரோணாச்சாரியாரின் கொலை. தியாகராஜனின் மௌனத்தால் பேரறிவாளனின் கொலையா?

இந்திய நாட்டுக்கு பாரத நாடு என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. பரதன் என்ற மன்னனால் நீதி நெறி தவறாது ஆட்சி செய்யப்பட்டதால் பரத கண்டம் என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு.

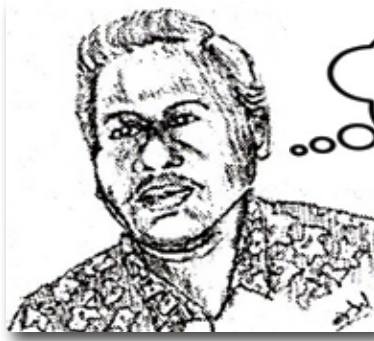
இந்திய நாட்டுக்கு பாரத நாடு என்ற பெயர் வரக் காரணம் பாரத இதிகாசம் தான் என்கிறார்கள். பரத கண்டம் என்பதை விட பாரத நாடு என்பதே இந்தியாவிற்குப் பெரிதும் பொருந்தும். ஏனெனில் பாரத இதிகாசச் சம்பவங்கள் அங்கு இன்றும் தொடர்கின்றன.

பாவம் பேரறிவாளன். துரோணாச்சாரியாருக்கு ஒரு தர்மராஜன். பேரறிவாளனுக்கு ஒரு தியாகராஜன். இப்படி எத்தனை அதிகாரிகளின் அநியாயத்தினால் எத்தனைபேர் அழிந்து போனார்களோ?

“ஓவ்வொரு

இதழ் கொண்டு வருவதற்காகவும்
தற்கொலை செய்து கொள்பவன்
இதழ் வந்த அடுத்த கணமே
உயிர்த்தெழுந்து விடுகிறான்
இப்படியும் சொல்லலாம்,
உயிர்த்தெழுந்து வல்லமை
உள்ளவனால் மட்டுமே,
ஒரு சிற்றிதழைத் தொடர்ந்து
நடத்த முடியும், எனில்
மேற்சொன்ன இதழ்களை
நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஓவ்வொருவரும்
உயிர்த்தெழுந்து வல்லமை கொண்டவர்கள்”

மலரும்
நினைவுகள்

அந்தனி ஜீவா

சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் ‘சிற்றிதழ்’ அரங்கில் நான் வாங்கிய ‘காக்கைச்சிறகினிலே’ என்ற சிற்றிதழில் இதழைத் திறந்தவுடன் என் கண்ணில் தென்பட்ட வாசகம் இது. ஆம், நாம் இன்றும் பெருமையாகப் பேசும் ‘மறுமலர்ச்சி’ சஞ்சிகை முதல் இன்று நம்மிடையே மாத்தந்தவறாமல் வெளிவரும் ‘ஞானம்’ வரை சாதனை இதழ்கள் அல்லவா?

ஓவ்வொரு சிற்றிதழும் ஒரு பிரசவம் போன்றது என்பார்கள் அது உண்மைதான். ஆனால் அது ஒரு தற்கொலைக்கு சமம் என்பதை சிற்றிதழோடு தொடர்பு உடையவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். தற்கொலை செய்து கொண்டவன் இதழ் வந்த அடுத்த கணமே உயிர்த்தெழுந்து விடுகிறான்.

இப்படி வெளிவருகிற சஞ்சிகைகளை நாம் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படித்தோமா? என்பது, விடை காண முடியாத வினாவாக உள்ளது. இப்படி தமிழில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளை நூல்களை சேகரித்து வைத்துள்ள ஒரு நூலகத்திற்குச் சென்று வர வேண்டும் என்கிற ஆர்வம் நீண்ட நாட்களாக என் நெஞ்சில் கூடு கட்டியிருந்தது.

இந்தத் தடவை சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியைப் பார்த்துவிட்டு தமிழகத்தில் உள்ள சில முக்கிய நூலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும் என என் குறிப்பு ஏட்டில் குறித்துக் கொண்டேன்.

சென்னையில் நடைபெற்ற புத்தகக் கண்காட்சியின்போது நானும் நண்பர் கவிஞர் துரைசிங்கமும் நான்கு நாட்கள் பல மணி நேரங்கள் கண்காட்சியையே சுற்றி வந்தோம். கண்காட்சியில் நூல் களை மாத்திரமல்ல, பல எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து உரையாடினோம்.

எனது நீண்ட நாளைய நண்பர் பா.செயப்பிரகாசம் எழுத்தாளர்கள் பலரை அறிமுகப்படுத்தினார். எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் அன்பாக நீண்ட நேரம் உரையாடினார்.

பின்னர் திருச்சி பயணமானோம். இரவுப் பயணம் விடியும் பொழுது திருச்சி வந்தோம். நண்பரும், பத்திரிகையாளருமான கே.ஜி. மகாதேவா ஏற்பாடு செய்த ஓட்டலில் தங்கினோம்.

பழங்காசு. ப.சீனிவாசன்

திருச்சியில் ஒரு மிக முக்கியமான ஒருவரைச் சந்திக்க ஆசைப்பட்டேன். அவர்தான் பாரதி ஆய்வு நூலகத்தை நடத்தி வரும் பழங்காசு.ப.சீனிவாசன். மாலை 3 மணிக்கு திருச்சி சிற்றிதழ்கள் சேகரிப்பாளர் பட்டாபிராமன் கவிஞர். துரைசிங்கம், நான் மூவருமாக திருச்சிக்கு அருகிலுள்ள காட்டூர் பாரதி நூலகத்திற்குச் சென்றோம். காட்டூர் சீதக்காதி தெருவில் மாடி வீட்டில் பாரதி ஆய்வு நூலகத்தை ‘தனிமனிதராக’ செயல்படுத்தி வருகிறார் பழங்காசு. ப.சீனிவாசன்.

‘பழங்காசு’ என்ற பெயரில் காலாண்டு இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டவர் சீனிவாசன். ‘பழங்காசு’ என்ற பெயரே இவரது பெயருக்கு முன்னால் கௌரவப் பெயராக அமைந்து விட்டது. காட்டூரைச் சேர்ந்த சீனிவாசன் வித்தியாசமானவர். புத்தகம், சஞ்சிகை, மற்றும் பழங்கால நாணயங்கள் சேகரிப்பு, கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி எனப் பல தளங்களில் இயங்கி வருகிறார்.

வீட்டு மாடியில் இவர் அமைத்திருக்கும் பாரதி நூலகத்தில் ஆராய்ச்சிக்கு உதவும் அரிய பல நூல்கள் இருக்கின்றன. பழங்கால ஓலைச்சுவடிகள் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளிவந்த பல மொழி அகராதிகள் இப்படி சுமார் 30 ஆயிரம் நூல்கள் உள்ளன. வேறு நூல்களில், கல்லூரி, அரசு நூலகங்களில் இல்லாத நூல்கள், பட்டப்படிப்புக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் உதவும் நூல்கள் இந்த நூலகத்தில் ஒழுங்காக வரிசைக் கிரமமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அகவை 64ஐத்தொடும் ப.சீனிவாசன். தனது பிள்ளையைப் போல இந்த நூலகத்தைத் தனிமனிதராகப் பராமரித்து வருகிறார். தனது 27ஆம் வயதிலிருந்து, முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு

மேலாக நூல்கள் சேகரிப்பு, நாணயங்கள் சேகரிப்பு, கல்வெட்டு ஆய்வு எனத் தனது நேரத்தையும் சம்பாதித்ததின் பெரும் பகுதியையும் இவற்றிற்கு செலவழிக்கிறார். தற்போது தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்த வரலாறு பற்றி ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்று எழுதிவருகிறார்.

அது மாத்திரமல்ல, நமது ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களை நமது இலங்கை இணைய நூலகத்திலிருந்து 'டவுன்லோட்' செய்து, நூல்களாக ஆய்வாளர்களின் தேவைகளுக்காக பைண்ட் செய்து வைத்துள்ளார். அப்படி பைண்ட் செய்த மகாகவியின் கவிதைகளையும் குறும்பாவையும் எங்களிடம் காட்டினார்.

இவரது பாரதி நூலகத்தில் இதுவரை ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட எம்.பில். பட்ட மாணவர்களும், பத்து பி.எச்.டி பட்ட மாணவர்களும் இந்த நூலகத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

பாரதி சிந்தனையில் மூழ்கித் திளைத்த ப.சீனிவாசன் பாரதி பெயரால் பாரதி ஆய்வு நூலகத்தை நிறுவி நடத்தி வருவது பாராட்டுக்குரிய மிகப் பெரிய பணியாகும்....

(நினைவுகள் தொடரும்.)

இதும் !

சிக்கனக் குளியலறை
கழிவறையுடன் அழகாக.
குளித்து முழுகிய பின்
உள்ளே
குடும்பம் நடாத்தும்
கிருமிகளிலும் கொஞ்சம்
குளித்து வெளிவர
இதமாக!

(ஔ)பாதை

புகைத்தல் அருகி வருவதால்
வருமானம் பலகோடி
இழப்பு.
கவலை விடு.
புழக்கத்தில் விதவிதமாய்
போதை வஸ்த்துக்கள்
இரட்டிப்பாய் பலகோடி
உழைப்பு!

ஆம்மி ஆலாபனை

வளையல் கரங்கள்
தேய்த்துக்
குளிப்பாட்டிய என் தேகம்
மெட்டிக் கால்கள்
எட்டி மிதிக்க மட்டும்
ஔப்போது!

குறும்(புக்)

கவிதைகள்

- ஷெல்லிதாசன்

2014 இல் ஆச்சரியம் !

அகழியைத் தோண்ட
மனித எச்சங்கள்.
ஆராய்ந்த
அகழ்வாராய்ச்சி அறிக்கை
சொன்னது
'ஒரு நூற்றாண்டின் முன்
தமிழினம் என்ற ஓர் இனம்
வாழ்ந்திருக்கலாம்' (?) என்று!

மன்த எதிர்நீனைகளையும் 'அசோகனின் வைத்தியசாலை' நாவல்

அசோகனின் வைத்தியசாலை முன்பே 'வண்ணாத்தி குளம்' நாவல், 'வாழும் சவடுகள்' போன்ற நூல்களின் மூலம் அறிமுகமானவர். 'வண்ணாத்தி குளம்' நாவலில் இலங்கையைச் சார்ந்த ஒரு கிராமத்தை முன் வைத்து அவர்கள் எவ்வித இனத்துவேசமும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வருவதையும், அதிலிருந்து ஒரு பெண் விடுதலை இயக்கத்திற்கானவளாக வெளிக்கிளம்புவதையும் காட்டியது. காதல் பிரச்சினைகள், அரசியல் காரணங்களை முன் வைத்து கிராமநிகழ்வுகளுடே இலங்கை மக்களின் வாழ்வியலை சித்தரித்தது. 1980-1983 என்ற காலகட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது. 'வாழும் சவடுகள்' என்ற அவரின் தொகுப்பில் மனிதர்கள், மிருகங்கள் பற்றிய அனுபவ உலகில் விபரங்களும் உறவுகளும் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. 'அசோகனின் வைத்தியசாலை' என்ற இந்த நாவலை அதன் தொடர்ச்சியாக ஒரு வகையில் காணலாம்.

தமிழ்ச்சூழலில் மிருகங்கள் பற்றிய பதிவுகள் குறைவே. விலங்குகள் மருத்துவம் சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த ஜெயந்தன் தன் படைப்பில் சிறிய அளவில் தன் மருத்துவமனை அனுபவங்களை பதிவு செய்திருக்கிறார். பெரும்பாலும் வீட்டுக் கால்நடைகளை மருத்துவத்திற்கு கொண்டு வருகிறவர்களின் மன இயல்புகள், சமூகம் சார்ந்த பிரச்சினைகளின் அலசலாய் அவை அமைந்திருக்கின்றன. அசோகனின் வைத்திய சாலை நாவலில் ஆஸ்திரேலியாவில் பிழைக்கப்போன சூழலில் அங்கு மிருக வைத்திய சாலையில் பணிபுரிந்த அனுபவங்களை சுவாரஸ்யமான நாவலாக்கியிருக்கிறார்.

சுந்தரம்பிள்ளை, போர்ச் சூழலிலிருந்து தப்பிக்கவும், வேலை நிமித்தமும் அஸ்திரேலியா போகிறான். மெல்பர்னில் ஒரு வைத்தியசாலையில் வேலைக்குச் சேர்கிறான். பனை ஓலைப்பையில் சரசரவென உயிர்

நண்டு குடைந்தது... போல 6 மாதம் வேலையில்லாமல் சிரமப்பட்டுத்தான் வேலை கிடைக்கிறது. கொலிங்வுட் என்ற பூனையுடன் பேசுகிறான். நாய் கொட்டையடித்துப் பழக வேண்டியிருக்கிறது. காளை விதை சரி செய்ய வந்து போகிறது. மிஷெல், ரிமதி பாத்தூலியல் போன்ற கூட வேலை செய்யும் ஆண்களின், பெண்களின் உலகமும் காட்டப்படுகிறது.

நாய்க்குட்டிகள் தத்தெடுப்பும் நடக்கிறது. பிறந்த நாட்கள் நாய்களுக்கென்றும் வந்து போகின்றன. பிறந்த நாள் பரிசும் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகிறது. பிணவாடை இல்லாத கிரிமட்டோரியம் தென்படுகிறது. கெட்ட வார்த்தைகள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுவது சலபமாக இருக்கிறது. ஓவர்டைம் வேலையின் சங்கடங்கள் சுந்தரம்பிள்ளைக்கும் இருக்கிறது. டாக்டர் காலோஸ் என்னும் தலைமை வைத்தியரின் பொறுமையை மீறும் அனுபவங்கள் விரிகின்றன. கலிபோர்னியா காட்டுத்தீ அனுபவங்கள், டண்டினோங் மலைத்தொடர் பற்றியும் சொல்லப்படுகின்றன. மெல்போரன் நகர உருவாக்கம் சொல்லப்படுகிறது. ஞாயிறு விடுமுறை நாட்கள் கழியும் விதம் சொல்லப்படுகிறது. விசேமான பூனை ஒன்று 9 தரம் செத்து உயிர் பிழைக்கிறது. நாய்களின் கர்ப்பம் அலசப்படுகிறது. கணவன் மனைவி முரண் நீடித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. காலோஸ்ன் முன்னாள் காதலி மஸா பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது.

மூன்றாம் பாகத்தில் புது மாணேஜர் வருகிறார். புது சினேகிதி பெண் கிடைக்கிறாள். மதுவிடுதியும், பிறந்த நாள் கொண்டாட்டமும் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் பாத்திரங்கள் அவ்வப்போது வந்து ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். புலம் பெயர்ந்த சூழலில் மாறின சிந்தனைமுறைகள் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. வெளிநாட்டுச்சூழல், உண்மை யதார்த்தத்தோடு தமிழர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியது

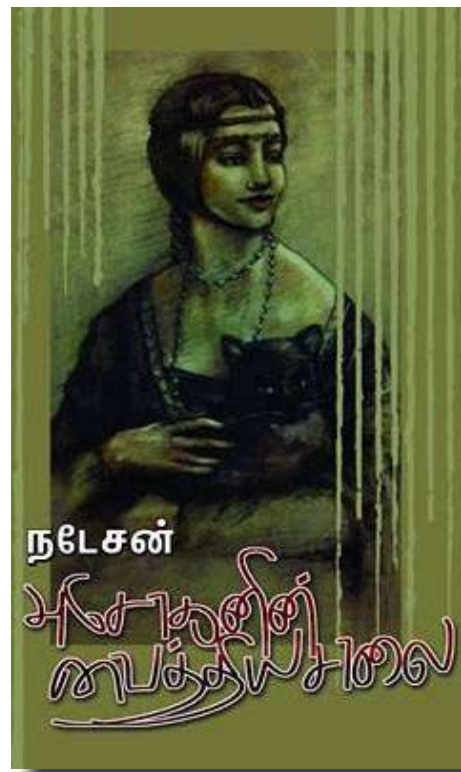
பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. மருத்துவ உலகின் நிர்வாகம், ஆலோசனைகள் நீள்கின்றன.புதிய திணையான பகுதி சுவாரஸ்யமாக அமைந்துள்ளது.. பூனைகளைக் கருணைக் கொலை செய்ததை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதால் ஜின் தற்கொலை நிகழ்கிறது. கணவன்கள் பிரிந்து சென்ற பின் பல பெண்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவாகரத்துகள் நிகழ்கின்றன. ஆவி போல் உலவும் ஷாலந் பெண் பைத்தியம் பிடித்து அலைகிறாள். ஆண்டனி கதை விரிகிறது. சிட்னி நகர கான்பரன்சிற்கு போய் அனுபவங்களை விவரிக்கிறான். கணவனை பக்கத்து அறையில் வைத்துக் கொண்டு உடல் உறவு கொள்கிறாள் ஒரு பெண். பெண்ணை மிருகத்தனமாக தாக்கும் அவள் கணவன். அவளின் காயங்கள், கணவனைப் பழி வாங்க அவள் அப்படி நடந்து கொள்கிறாள். 'ஷ்ரன் கணவன் மனைவி சண்டை மணவிலக்கும் கொலை வரை செல்கிறது. கொலிப்புட் எனும் பூனை 15 வயது, கருணைக் கொலை செய்யப்படுகிறது. வழக்கு நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறது. கடைசியில் தூக்கு தண்டனை, கருணைக் கொலை பற்றிய விவாதங்கள் தொடர்கின்றன.

மிருகங்களின் வாழ்க்கையில் கூட சேர்ந்து வாழ நேர்ந்த மனிதர்கள் இதில் காணக் கிடைக்கிறார்கள். மனித இயல்புகளும், மிருக இயல்புகளும் வெளிப்படுகின்றன. மனிதர்கள் மிருக இயல்பை ஏற்றுக் கொண்டு விசித்திரமாகச் செயல்படுபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மனிதர்கள் மிருக இயல்பைக் காட்டும் போது ஆற்றிவு என்பது மறைந்து போகிறது. மிருகங்கள் கூட பல விசயங்களில் மனிதர்களுக்கு ஆறுதலாகவும், முன் உதாரணங்களாகவும் அமைந்து விடுகிறார்கள்.

இந்திய எழுத்தாளர்களில் முக்கியமானவரான மனோஜ்தாசின் சில கதைகள் மிருகங்களுடனான மனித உறவுகளை விளக்குவதற்குப் பயன்பட்டதை அவரின் சில சிறுகதைகளைப் படிக்கையில் உணர்ந்திருக்கிறேன். புலியொன்றை வைத்து வளர்த்து வருபவன் சுதந்திரம் என்பது அது காட்டிற்குள் திரிவது என்பதைக் கண்டு கொண்ட ஒருவன் அதை காட்டிற்குள் கொண்டு விடச் செய்கிற முயற்சிகள் தோற்றுப் போவதைக் காண்கிறான். முதலை ஒன்று ஒரு பெண்ணின் மீது மையல் கொண்டு அவளை இழுத்துச் சென்று குடும்பம் நடத்துகிறது. அது மனித உருவாகவும் ஆகும் இயல்பு கொண்டது. அது ஊருக்குள் வந்து இருக்கும் போது கொல்லப்படுகிற போது அவற்றின் உறவில் ஏற்படும் அதிர்வுகளை இன்னொரு கதை பேசுகிறது. ஆந்தை பற்றிய ஒரு கதையின் சித்தரிப்பில் ஆந்தை மூடநம்பிக்கைகளின் குறியீடாகவும், கடவுளின் நேரடி பிரதிநிதியாகவும் ஊருக்கு வந்து மக்களை மிரட்டுவதை ஒரு கதையில் சித்தரித்திருக்கிறார். அதை ஜம்ந்தார் ஒருவர் சுட்டுக் கொல்லும் போது அந்த ஊர் பயத்துள் மூழ்கிப் போவதை அக் கதையில் சொல்கிறார்.

இதேபோல் அசோகனின் இந்த நாவலில் மிருக இயல்புகளும், விசித்திரங்களும் மனிதர்களை ஆட்டிப் படைப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். சமநிலையான சமூகத்தில் மிருகங்களும் மனிதர்களும் இயைந்து உலாவுவதை மிருக வைத்தியசாலை ஒன்றை முன் வைத்து நடேசன் சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்.

ஆஸ்திரேலியா மக்கள் சமூகம் ஒருவகையில் அகதி மக்களையும், வேலை தேடி வருபவர்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு இயங்க அனுமதிக்கிற சமூகமாகும். வேற்று மனிதர்களையும் சக மனிதர்களாகப் பார்க்கும் பார்வையில் விரிந்த அளவிலேயே செயல்படுகிறது. இதில் வரும் ஆஸ்திரேலிய மனிதர்கள் அவ்வாறே இயங்கவும் செய்கிறார்கள். அந்த சமூகத்தில் வாழ நேர்ந்த அனுபவங்களை நடேசன் சொல்லிச் செல்கிறார். வித்தியாசமான களத்தில் மனித வாழ்வு இதில் புலம் பெயர்ந்த தமிழனின் அனுபவங்களாய் விரிந்திருக்கிறது.

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

இந்திய மண் தந்தெடுத்த இலங்கைக் கலைஞன்

இந்த இதழக்கான எனது பத்தியை எழுத ஆரம்பிக்கலாம் என்று நான் நினைத்த போது, என் கண்களிலும், காதுகளிலும் ஓர் அதிர்ச்சிச் செய்திபட்டது. இவ்வளவு விரைவாக இப்படியொரு செய்தி வரும் என நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. என்னை மட்டுமன்றித் தமிழ்த் திரையுலகையே அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது, அந்தச் செய்தி. பிரபல திரைப்பட இயக்குநரும், ஒளிப்பதிவாளருமான பாலு மகேந்திரா காலமாகிவிட்டார் என்பதே அந்தச் செய்தி.

மட்டக்களப்பு அமிர்தகழியில் பிறந்த அவர், லண்டனில் படித்து, பூனே திரைப்படக்கல்லூரியில் ஒளிப்பதிவுப் பயிற்சியைப் பெற்றவர். ஆரம்பத்தில் இலங்கைத் திரைப்படத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கு ஆர்வமாக இருந்தார். ஆனால், அவரது ஆர்வமும், ஆசையும் இலங்கையில் நிறைவேறவில்லை. அவரது திறமை இலங்கையில் புரிந்துகொள்ளப்படவில்லை என்றே கூறலாம். ஆனால், இந்தியத் திரைப்படத்துறை அவரை இனங்கண்டு வரவேற்றது. இந்த வகையில், பாலுமகேந்திராவின் ஒளிப்பதிவுத் திறனை முதன்முதலில் பயன்படுத்திக்கொண்டது மலையாளத்திரைப்படத்துறை. அவரை முதன்முதலாக இயக்குநராக வெளிப்படுத்தியது கன்னடத் திரைப்படத்துறை. இதன் பின்னரே தமிழ்த் திரைப்படத்துறை அவரை இனங்கண்டு பயன்படுத்தத் தொடங்கியது. மகேந்திரன் இயக்கிய முள்ளும் மலரும் என்ற திரைப்படத்தின் ஒளிப்பதிவாளராகத் தமிழ்த் திரையுலகில் பாலுமகேந்திரா கால்பதித்தார். அந்தத் திரைப்படம் தமிழ்த் திரையுலகுக்கு ஒரு புதிய, வித்தியாசமான, சிறந்த ஒளிப்பதிவாளரை இனங்காட்டியது.

தமிழ்த் திரையுலகைப் பொறுத்தவரை பாரம்பரியத் திரைப்படப்போக்கிலே சிறு அசைவை ஏற்படுத்தியவர், ஸ்ரீதர். அதன் பின்னர் பாலச்சந்தர் குறிப்பிடத்தக்க

திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தினார். பாரதிராஜா தமிழ்த்திரையுலகைப் பிறிதொரு பாதைக்குத் திசை திருப்பினார். அவரைத் தொடர்ந்து மகேந்திரன் தமிழ் சினிமாவுக்கு ஒரு புதிய கோலத்தைத் தந்தார். அவருக்குப் பின்பாலு மகேந்திரா, தமது தனி ஆளுமை, ஆற்றல் மூலம் தமிழ்த்திரையுலகை வியந்து பார்க்கவைத்தார். அவர் முதன்முதல் தமிழில் இயக்கிய அழியாத கோலங்கள் (இலங்கையில் 1981 இல் திரையிடப்பட்டதாக ஞாபகம்), அவருக்குத் தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் அழியாத தடத்தை ஏற்படுத்தத்தொடங்கியது. இத்திரைப்படத்தில் பாலு மகேந்திராவின் ஒளிப்பதிவு ஆற்றலும், இயக்குநர் திறமையும் ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டி போடுகின்றன. தமிழ்த் திரையுலகில் அநேகமாக அதுவரை பேசப்படாத பொருள் அத்திரைப்படத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. கதையில் பெரிதாகக் கனதி இல்லாவிடினும் திரைப்படம் புதிய கருப்பொருள்களுக்குள்ளும் பிரவேசிக்க வேண்டியது என்பதை உணர்த்தியது அப்படம்.

தமிழ்த் திரையுலகைப் பொறுத்தவரை வித்தியாசமான இயக்குநர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள் கூட ஜனரஞ்சக அலைக்குள் அகப்படாமல் இல்லை. அதற்குப் பாலு மகேந்திராவும் விதிவிலக்கானவர் அல்லர். அவர் இயக்கிய முன்றாம் பிறை, அவரது தனித்துவ ஆளுமைக்கும், ஜனரஞ்சகத்துக்கும் இடையிலான சமரசமாக அமைந்தது. எவ்வாறாயினும், தமிழ்த் திரையுலகின் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு படமாக அது விளங்குகிறது. கமல ஹாசனதும், ஸ்ரீதேவியினதும் நடடிபுத்திறனை வெளிப்படுத்திய திரைப்படம் அது. அதேவேளை, பாலு மகேந்திரா திரைமொழியை எவ்வாறு கையாள்கிறார் என்பதைக்

காட்டும் திரைப்படங்களுள் ஒன்றாகவும் அது விளங்குகிறது.

அவரது அனைத்துத் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் இருந்தும் வீடு வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. அந்தத் திரைப்படத்தில் ஜனரஞ்சகத்துடனான சமரசம் மிகவும் குறைவு. தமிழ்த் திரைப்படம் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று பழக்கப்பட்ட உணர்வுகளோடு இப்படத்தைப் பார்க்கும் ஜனரஞ்சகப் பார்வையாளரை இது திருப்திப்படுத்தாது.

ஆனால், முன்னேற்றகரமான தமிழ்த் திரைப்பட முயற்சிகளில் இது துணிகரமான பாய்ச்சல். பாலு மகேந்திராவின் பிற திரைப்படங்களிலும் அவரது தனித்துவ ஆளுமை பதிந்திருக்கிறது. 1980 களின் நடுப் பகுதியில் நான் தமிழ்நாட்டில் இருந்தபோது, அவர் இயக்கிய கன்னடத் திரைப்படம் (பெயர் தற்போது மறந்துவிட்டது) ஒன்றைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. இந்தியாவின் சிறந்த இயக்குநர்கள் ஒருவர் என்பதை அத்திரைப்படத்திலும் பாலு மகேந்திரா நிரூபித்திருந்தார்.

திரைப்படம் பற்றிய அவரது பார்வை தனித்துவமானது. திரைப்பட விழாவொன்றில் அவர் கலந்துகொண்டு பேசிய வார்த்தைகள் அவரைச் சரியாக இனங்காட்டுகின்றன. 'சிலர் சினிமாவை வியாபாரநோக்கில் பார்க்கிறார்கள். அவர்களோடு எனக்கு உடன்பாடில்லை. சினிமா வியாபாரப் பண்டம் அல்ல. நல்ல படங்கள் பண்ணுவதற்குச் சில இலட்சங்களே போதும். கோடிகள் தேவையில்லை. அவர்கள் வெறும் வியாபாரிகள். அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டாம். முழுக்க முழுக்க வியாபாரப் பண்டமாக நினைக்கும் கூட்டத்தோடு நாம் சேரவேண்டாம். நாம் நினைத்த சினிமாவை எடுப்பதுதான் சுதந்திரம்' என்று மனம் திறந்து பாலு மகேந்திரா கூறியிருக்கிறார்.

அவர் கடைசியாக ஒளிப்பதிவு செய்து, இயக்கி, படத்தொகுப்பும் செய்த தலை முறைகள் என்ற திரைப்படத்தில் அவர் நடித்தும் இருக்கிறார். அத்திரைப்படம் பற்றிய நல்ல விமர்சனங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பாலு மகேந்திராவைத் தொடர்ந்தும் மணி ரத்னம், பாலா, இன்றைய சில புதிய இயக்குநர்கள் உட்படத் தமிழ்த்திரையுலகின் வளர்ச்சிக்கு வளம் சேர்க்கும் இயக்குநர்கள்

தோன்றிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். எனினும், அவரது இடம் தனித்துவமானது. பாலு மகேந்திரா தொடர்பில் நாம் பெருமைப்படக்கூடிய விடயம் ஒன்று உள்ளது. இலங்கை மண் ஒரு புகழ்பூத்த ஒளிப்பதிவாளரையும், இயக்குநரையும் பாலு மகேந்திரா என்ற பெயரில் இந்திய மண்ணுக்குத் தந்துள்ளது. இந்திய மண் தத்தெடுத்த இலங்கைக் கலைஞராக பாலு மகேந்திரா திகழ்கிறார்.

காலம் கவர்ந்த எழுத்தாளன்.

என்னால் நம்பவே முடியாமல் இருந்தது. அந்தச் செய்தியைப் பத்து திரிகையில் படித்தபோது அதிர்ச்சியும் ஆச்சரியமும் ஏற்பட்டது. உயன்வத்தை ரம்ஜானின் மரணம்தான் எனக்கு இந்த நிலையை ஏற்படுத்தியது. ப்ரியநிலா என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக அவர், ஜனவரியில் கண்டியில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டுவிழா ஒன்றின் போது என்னைச் சந்தித்தபோது, மகிழ்ச்சியுடன் உரையாடினார். சிலகாலம் தாம் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்ததாகவும், தாம் தற்போது நலமாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அத்தோடு 'பெப்ரவரியில் மாவனல் லையில் ஓர் இலக்கிய விழா நடத்த ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறேன் நீங்கள்தான் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டார். நானும் எனது சம்மதத்தைத் தெரிவித்திருந்தேன். ஆனால், சில வாரங்களுக்குள் அவரது மரணச்செய்தி அறிந்து, மிகவும் கவலை ஏற்பட்டது.

உயன்வத்தை ரம்ஜான் ஒரு நல்ல மனிதர். எழுத்தாளராகவும், சஞ்சிகை ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். அவரது ப்ரிய நிலாவில் நான் எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவாவைப் பற்றியும், பத்திரிகையாளர் க.ப.சிவத்தைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளேன். காலம் உயன்வத்தை ரம்ஜானைக் கவர்ந்துவிட்டது. ஆனால், மக்கள் மனங்களில் நிலைபெறக்கூடிய மனிதர் அவர்.

பாலம்பெற்ற தலைத்தில் பெற்றோம்
கொன்று மறைக்கப்பட்டவர்
எலும்புக்கூடுகளால் நிரப்பட்ட
மாபெரும் சவக்குழியை

உக்க மறுக்கும் எலும்புக்கூடுகள்
எந்த வாக்குமூலத்தையும் அளிக்கமுடியாதவையெனச்
சொல்பவனின் பல்லிடுக்குகளில்
சிக்கிப் படிந்துள்ளன சதைத்துண்டுகள்

உறக்கமற்ற மரணத்தோடு
மாபெரும் வதையோடு
சழிந்துபோய்க் கிடப்பவர்கள்
உக்க மறுக்கும் வார்த்தைகளொழுகுந்ததை
நான் கண்டேன்

ஆ.. எனப் பிளந்த வாய்கள்
உடலுக்குக் குறுக்காய் கைகள்
தலைகள் திரும்பித் திரும்பி யாரைத் தேடின?
எலும்பாய் கிடக்கும் அச்சிறுவன்
என்ன குற்றமிழைக்கிருப்பான்?

ஏன் எங்களைக் கொன்றீர்களெனும்
ஔறுகிவாக்குமூலங்கள்
ஔன்னமும் முனக
குற்றங்கள் நிறைந்த ஔரத்தத்தில்
நனைந்துபோனது திருக்கேதீஸ்வரத் தேவாரங்கள்

எல்லாமும் கொல்லப்படும் தேசத்தில்
எங்கும் சவக்குழிகள்
எங்கும் எலும்புக்கூடுகள்
கொல்லப்படமுடியாத வாக்குமூலங்களுடன்
அலைகின்றன மண்ணுக்கு அடியில்

மண்ணுக்குள்ளிருந்து எழும்பி வருகின்றன
எலும்புக்கூடுகள்
யாருக்கும் புரியும் மொழியோடு

திருக்கேதீச்சரத்தானே நீயேனும்
எமக்காய் வந்தொரு சாட்சி சொல்லு!

- தீபச்செல்வன்

திருக்கேதீச்சரம்

சீல்வரையுத்தனம்

- வேல் அமுதன்

அந்த பஸ் நடத்
துநரின் நடத்தை வித்தி
யாசமானது.

சாக்குப் போக்குச் சொல்லிப்
பயணக்கட்டண மீதிப் பணத்தைச்
சுருட்டிக் கட்டுவது அவனது
தொழில்.

வயோதிபர் முக்கியமாகப்
பெண்கள், நகருக்குப் புதியவர்கள்,
அரசமொழி ஆட்சியற்றோர் அவனி
டம் படும்பாடு பரிதாபம்!

இன்றைய தினம் பஸ் நடத்த
நரிடம் மாட்டுப் பட்டுள்ளோருள்
ஒருவர் வாட்டசாட்டமான நடு
வயதினன். வழமைபோல் “பிறகு
தாறன்” என்ற வாய்ப்பாடு சொல்
லப்பட்டது. இறங்கவேண்டிய இடம்
நெருங்கிவர, மீதிப் பணத்தைத்
தரும்படி பயணி பஸ் நடத்துநரிடம்
கேட்டார்.

“ஏனப்பா, உன்ரை ஒரு
ரூபாவோடை ஓடி விடுவேனா?”
நடத்துநர் சீறிப்பாய்ந்தார்.

நடுவயது நபருக்கு வந்தது
கட்டுக்கு அடங்காத சீற்றம்!

“உன்ரை அண்மைக்கால நீண்ட
கால தொழிற்சங்கப் போராட்டம்
பெறுபேறு ஒரு ரூபா கட்டண
உயர்ச்சிதானே! உனக்கு ஒரு ரூபாய்
பெறுமதி வாய்ந்ததெண்டா, எனக்கு
அது அப்படி இருக்காதா? ஏன்
வேறை கதை? இப்ப தராவிட்டால்
நான் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டிவரும்! தெரிந்து கொள்!
நான் ஒரு சட்டத்தரணி” பயணியின்
எரிச்சலும் எச்சரிக்கையுமானது
பதிலது.

நிலைமை சாதகமாக இல்லை
என்பதை உணர்ந்த பஸ் நடத்துநர்,
பஸ் ரைவரின் பக்கத்தில் பதுக்கி
வைச்சிருந்த முடிச்சை அவிட்டு,
கட்டண மீதிப்பணம் கொடுக்காத
பயணிகளுக்குக் கொடுப்பவைச்
செலுத்தினான்.

அழிவு

சுவரெல்லாம் சித்திரங்கள்
செடி - கொடி - பூ கள்
போர்க்காலத்து வீடு

மழை

தெற்கில் நல்லவர்
யாரோ ஒருவர் உள்ளார்
மழை பொழிகிறது.
வடக்கில்?!

பணி

படிக்கிறது தம்மபதம்
இடிக்கிறது அடுத்தவரின்
தெய்வத் தலங்கள்

அதிட்டசாலிகள்

மனித சமூகத்தில்
மக்களால் மதிக்கப்படுகின்றவர்கள்
இருவர் மட்டுமே
ஒருவர் அரசியலாளர்
மற்றவர் பொருளாளர்

ஒத்தமொழி

“யாது மூரே யாவருங் கேளிர்...”
“ஓரே தேசம் ஓரே குரல்”
“இந்நாட்டு மக்கள்
எல்லாரும் சகோதரர்கள்”

பொய்யா மொழி

“இடிப்பாரை இல்லா ஏமரா மன்னன்.
கெடுப்பார் இலானும் கெடும்”
எச்சரித்தவர் வள்ளுவர்.
“யாரடா அது வள்ளுவான்
பிடிச்சவா அவனை
போடு உள்ளே!”

தியாகம்

எங்களுக்காக
தமிழ் நாட்டில்
உயிர்விட்ட தம்பியர்
இருபது பேர் வரை
எங்கள் நாட்டில்
நாங்கள் விட்டதெல்லாம்
பத்திரிகை அறிக்கைகள்

ஒட்டுண்ணி

“நாயும் பிழைக்கும்
இந்தப் பிழைப்பு”
பாடினாரே பாரதியார்!
நாயில் ஒட்டிவாழும்
ஒட்டுண்ணியைப் பார்த்தா
பாடியிருப்பார்?!

வேற்கேணியன் கவிதைகள்

இழக்கியதோர் பெண்ணுருவச் சலைசெய் என்றே
ஆணையிட்டான் மன்னன்தன் சீர்ப் நோக்க
எழில்நொஞ்சும் சலைபடைத்தான் அவனும் மொத்தம்
இரண்டாகும் இரண்டுமொன்றே போலாம்: காண
நொழிற்கூடம் வந்தமன்னன் கண்டான் ஆங்கீர்
சலைகனொன்றே போல்ருக்கச் சனமுங் கொண்டான்
வழுவனைநீ கட்டளைநான் ஒன்றே கட்டென்
வடித்தனையென் இரண்டென்றான் விராங் கட்டான்

-ஜின்னாஹ் ஷ்ரிபுத்தீன்

மாமன்னா நோக்குங்கள் இரண்டும் வேறாம்
மாதிரியல் ஒன்றேபோல் இருந்தீட டாலும்
ஏமாற வெண்டாமே இன்னும் சற்று
ஏறெடுத்து நோக்குங்கள் என்றான் சீர்ப்
ஏமாற வில்லைநான் எனம் தக்க
இரண்டுமொன்றே தான்நீயோ தவற முடித்தாய்
ஆமாயின் தவறென்ன சுட்டிக் காட்டுன்
ஆக்கத்தல் கொண்டவரு எதுவாம் என்ன

கண்ணுக்கும் நாசக்கும் இடையிற் சின்னக்
கீறொன்(று) உள்ளநொன்றில் ஒன்றி ல்லை
புண்கொண்ட சலைய.து மாற்றம் அ.தே
புரரசே ஒப்புக என்றான் சீர்ப்
மண்ணாளும் பதம்ண்டும் உற்று நோக்க
மாற்றத்தை யாரறவார் மயிர்போ லென்றான்
வண்ணவனும் நானுமதை அறவொம் மன்னா
வேண்டாமே மாறுசெய்ய என்றான் சீர்ப்

முதன்முதல்ல வடித்தசலை மறுவு தைத்தாய்
முடிவுறவே மனமொய்ய வில்லை மீண்டும்
அதுபோன்றே மற்றொன்றைச் செய்தென் உங்கள்
ஆணைக்கு மதிப்பளிக்கும் நோக்க் ணோடே
மதம்மன்னா நடந்தத்து தானே என்றான்
மன்னனவன் நெர்மையனை வசவா சத்தை
அதவியந்து அளவறவே பொன்னும் ஈந்தான்
அறவுளொர்க்குப் பாடம்து நெர்மை செய்யும்.

சிலைவாழ்க்கு
சிற்பி

படித்துவிட்டு கேட்டாவிட்டு கே.விஜயன்

‘எனது இலக்கியத் தடம்.’

(ஓர் இரசனைக்குறிப்பு.)

‘இக்கடைச்சாமியாரும், டிராக்டர் சாமியாரும்’ ஜெயகாந்தனின் சிறுகதை. எண்பதுகளில் இதை வாசித்து மகிழ்ந்ததுண்டு. சில வாரங்களுக்கு முன்னர் வாசிப்பினூடே இந்தச் சாமியார்களை மறுபடியும் தரிசிக்க நேர்ந்தது. ஜெயகாந்தன் என்ற படைப்பிலக்கிய வைரத்தை பட்டை தீட்டிப்பார்ப்பது போன்ற பிரமை தட்டியது

கதையில் வரும் அந்தக் கிராமம். தெரு, இக்கடை, தேநீர் பருகியவண்ணம் அந்த இடத்தில் இடம்பெறும் பேச்சுமொழி உரையாடல், கடிதம் வாசிப்பு இப்படிக்கதையின் நிகழ்வுகள் அனைத்தும் அந்தக் காலத்திற்கும் கிராமத்திற்குமே என்னை சிறகடித்துப் பறக்கச் செய்து விட்டன.

மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் ஒருநாள் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பாஷனை. இன்றும் போல் நினைவில் உள்ளது.

ஒரு காலைப் பொழுதில் எனது இலக்கிய நண்பன் பரக்கப் பரக்க ஓடிவந்தான். பூசுகளான அவன் முகத்தில் ஆனந்தம் பரவச நடனம் நர்த்தனமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. டாக்டர் மு.வரதராசனாரின் நூல்களையே விழுந்து விழுந்து வாசிக்கும் அவன் சதா தேவாரத்தால் சேவித்துக் கொண்டிருப்பான்.

‘என்ன பிள்ளையாண்டான் இப்படிப் பரவசமாகிவிட்டிருக்கிறான். சாட்சாத் எம்பெருமானே அவன் முன்தோன்றி அருள்பாலித்து ஏதேனும் வரம் வழங்கிவிட்டாரோ?’

என்ற வினாவுடன் நண்பனைப் பார்த்தேன். அவனோ வெடிச் சரமொன்றை என் மீது எறிந்து வெடிக்கச் செய்ததுபோல ‘ஏண்டா அம்பி நோக்கு ஒரு சமாச்சாரம் தெரியுமோ? ஜெயகாந்தன் இனிமேல் எழுதமாட்டான்.’ என்று ஆனந்த நடனம் ஆடத்தொடங்கினான்.

சளாரென ஓர் அலை நெஞ்சைத் தாக்கியது. ஜெயகாந்தனின் எழுத்தின் மீது எனக்குப் பெரும் மையல் இருந்த காலம்.

கடைசியாக ஜெயகாந்தனின் ரிஷிமூலம் குறுநாவலைப் படித்துவிட்டு நண்பன் கொதித்துப் போயிருந்தான்.

‘இந்த எடுபட்ட பய எழுதியிருக்கிறதை பாருடான்னு’ தூ என்று துப்பாத குறையாக ரிஷிமூலத்தை என் முகத்தில் தூக்கியடித்தான். அந்த மனக்கரிப்பில் ‘ஜெயகாந்தன் இனி எழுதமாட்டான் என்று ஒரு புளுகு மூட்டையை அவிழ்த்து விடுகிறானோ!’ என்று நான் நினைத்தாலும்,

‘ஜெயகாந்தன் இனி எழுதமாட்டானா..? என்ற ஏக்கம் நெஞ்சில் இரத்தக் கட்டியாகப் பதிந்தது.

ஞானசேகரனின் ‘எனது இலக்கியத்தடம்’ சுயசரிதத்தை படித்து முடிந்தபோது அன்று தாக்கிய அதே வீச்சைப்போன்று இன்றும் ஓர் அலை நெஞ்சைத் தாக்கி ஒரு தவிப்பை ஏற்படுத்தியது.

‘ஞானா ஏன் தொடர்ந்து எழுதாமல் விட்டார்? என்ற தவிப்புத்தான் அது. அவர் இதுவரை எழுதியுள்ள கதைகளை வாசித்த மனஉணர்வில் ஏற்பட்டிருந்த சலசலப்பின் எதிரொலியே அந்தத் தவிப்பு.

26.01.2014. ஞாயிற்றுக்கிழமை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் ஞானம் பதிப்பகத்தின் ‘எனது இலக்கியத்தடம்’ ‘வட இந்திய பயண அனுபவங்கள்’ ஆகிய இருநூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான தி. ஞானசேகரன் இந்நூல்களை எழுதியுள்ளார். பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன், க.இரகுபரன் மற்றும் ஞா.பாலச்சந்திரன் டொமினிக் ஜீவா, தெளிவத்தை ஜோசப், கம்பவாரிதி, பெண் எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தன் ஆகியோரின் சிறப்புரைகள் இடம்பெற்றன. முதல் பிரதிகளை புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார்.

இலங்கைத்தமிழ் எழுத்தின் செயற்பாட்டுத் திறன்மிக்க இரு முதுபெரும் எழுத்தாளர்களான மல்லிகை சஞ்சிகை ஆசிரியர் டொமினிக்

ஜீவா, அண்மையில் விஷ்ணுபுரம் இலக்கிய வட்ட விருது பெற்ற எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகிய இருவரும் விழாவில் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் நினைவாக 2013இல் நடாத்தப்பட்ட சிறுகதைப்போட்டியில் வெற்றிபெற்ற எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசுப் பணமும் சான்றிதழ்களும் இவ்விழாவில் வழங்கப்பட்டன. இச்சிறப்பம்சங்கள் அன்றைய விழாவைக் களைகட்டச் செய்தன. இவ்விழாவின் நெஞ்சை விட்டு அகலாவண்ணம் இன்னொரு சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் விழாவைச் சிறப்புற நடாத்திச் செல்வதற்கு ஞானாவின் துணைவியார் திருமதி ஞானம் முதல் மகன், மகள், மருமகள், பேரன், பேத்திகள் அனைவரும் ஒரு கண்காட்சியில் வலம் வரும் ரயிலைப் போன்று புத்தகம் வழங்கிட, சபையோரின் களைப்புத் தீர் பானம் வழங்கிட, இலக்கிய ஆர்வலர்களை வரவேற்று உபசரிக்க சுற்றிச் சுற்றி உள்வலம் வந்த காட்சி இதுவரை எந்த விழாவிலும் காணாத ஓர் உன்னதம்.

‘எனது இலக்கியத் தடம்’ ஞானசேகரனின் சுயசரிதமாகும். விழா ஆரம்பமாவதற்கு முன்னரே ‘ஓர் எழுத்தாளன் சுயசரிதம் எழுதலாமா? அதில் மகாத்தாவின் சத்திய சோதனை போல் உண்மை இருக்குமா? என்ற பிச்சல் பிடுங்கள் ஆரம்பமாகி தேடுதல் பணிகள் மூச்சுக்காற்றாக உலவிக் கொண்டிருந்தன. விழா ஆரம்பித்த பின்னர் நூலாசிரியரின் மைந்தனும் நூல் பதிப்பாசிரியருமான ஞா.பாலச்சந்திரன் அறிமுக உரை நிகழ்த்த வந்தபோது, ‘சுயசரிதமா?’ என்ற மூச்சுக்காற்றை வெளியேற்றிக் கொண்டிருந்தவர்கள் ‘என்ட தம்புரானே!’ என்று தலையில் சாத்தனார் குட்டுப் போட்டுக் கொண்டதையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

ஆனானப்பட்ட கணபதியாரே பிள்ளையார் சுழி போட்டுத்தான் எழுத ஆரம்பித்தார் என்ற வரலாற்றை பாலச்சந்திரன் கூறியபோது சபையில் படு அமர்க்களமாகக் கரவொலி எழுந்தது.

ஒரு படைப்பாளி தனது இலக்கியத் தடத்தை சுயசரிதை வடிவில் பதிவு செய்வது கடினமான பணியாகும். அது தற்பெருமை மிக்கதொரு செயல் நகைப்புக்கிடமானது என்பது இங்கு நிலவுகின்ற ஒரு பொதுவான கருத்து. ஆனால் இதில் நகைப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது தெரியவில்லை. இதொன்றும் வரலாற்றில் முதன் முதலாக நடைபெறும் சம்பவம் அல்ல. வேத வியாசர் மகாபாரதத்தைச் சொல்லச் சொல்ல பிள்ளையார் தன் சுழியைத் தானே போட்டுக் கொள்வது தம்பட்டமடிக்கும்

சமாச்சாரமாச்சே சே..! சே..! என்று தலையைச் சொறிந்து கொண்டு தயங்கி நிற்கவில்லை. பிள்ளையார் தன் சுழியைப் போட்டுத்தான் எழுத ஆரம்பித்தார்’

சபை கரவொலியால் கலகலத்தது.

அது ஒரு நியதி. அதனைப் பின்பற்றுகின்ற போது அதைப்பார்த்து ‘பிழைச்சுப் போட்டுதே! பிழைச்சுப் போட்டுதே!’ என்று ஏதோ மனுநீதி பிழைத்து விட்டது போன்று அங்கலாய்ப்பது புத்தியுள்ள மனுஷாளுக்கு நன்னாவா இருக்கு?

‘கம்பராமாயணத்திற்கு புதல்வன் அம் பிகாபதி புகழ்கவி பாடியதும், வில்லி புத்தாழ்வாரின் மகாபாரதத்திற்கு மகன் வரம்தருவார் சிறப்புப்பாயுரம் எழுதியதும் ஈழத் தமிழர் அ. சதாசிவம்பிள்ளையின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அவர் மகன் எஸ்.ஆர். ஆர்னோல்ட் எழுதியுள்ளமையும் வரலாறாக இருக்கின்றனவே’

என்று ஞா.பா குறிப்புக்கள் வழங்கினார்.

ஏழாம் அறிவு எட்டாம் அறிவு என்றெல்லாம் இப்பொழுது திரைப்படங்கள் படையெடுக்கின்றன என்று கிண்டலோடு ஒரு பிடிபிடித்த கம்பவாரிதி, ஆறாம் அறிவு பற்றி அழகாகச் சொன்னார்.

‘ஆறாம் அறிவு பெற்ற மனிதனே உச்சப் படைப்பு. ஏனென்றால் அவனால் மட்டுமே சிந்திக்க முடிகிறது. மேலும் மேலும் சிந்தனையை விரிவுபடுத்த முடிகிறது. அதன் பிரதிபலன்களே இலக்கியப் படைப்புக்கள்.

இந்த அழுதக் கருத்தை ஞானாவிற்குப் பொருத்திப் பார்த்தால் அவருடைய இலக்கியப் படைப்புக்களின் நதிமூலம் ரிஷிமூலம் தெரிந்துவிடும். அவருடைய இலக்கியத்தடம் எங்கெங்கு தனது சுவடுகளைப் பதித்து விட்டிருக்கிறது வெள்ளிடை மலையாகும்.

‘ஓடையில் நின்னு’ எனும் அற்புதமான படைப்பைத் தந்தவன் மலையாள எழுத்தாளன் கேசவதேவ்.

ஒரு படைப்பாளியின் பாத்திரங்கள் யார் யார் என்பதை அறிந்தால் அவனுடைய ஆறாம் அறிவின் சிருஷ்டி ஆணிவேர் தெரிந்துவிடும்.... என்பான் கேசவதேவ்.

சுயசரிதம் என்ற பெயரிலே ஞானா நம் வாசிப்பிற்கு நிழலாகத் தந்திருப்பது அவர் வாழ்வுடன் இரண்டறக் கலந்த, உறைந்த, தரிசித்த, செவிவழிச் செய்தியாகக் கேட்ட உள்ளுணர்வில் பதிந்த நிஜங்களையே. அவை அவர் மனதில் விதையாகப் புதைந்தவை. காலவோட்டத்தில் சிறுகதைகளாகவும், நாவல் களாகவும் விருட்சங்களாகி தமிழ்ப் புனைகதை இலக்கியத் தோட்டத்தில் பயன்மிக்க தருக்களாகக் கனி கனத்து தலையாட்டிக்

கொண்டிருப்பவை.

விதைத்தவன் தூங்கப்போய்விடுவான். ஆனால் விதைகள் உறங்குவதில்லை. அந்த வித்துக்களே விருட்சங்களாகி சமூக எழுச்சிக்கு சாமரமாகின்றன.

ஞானாவின் நெஞ்சில் புதையுண்ட விதைகள் என்ன? அவை எவ்வாறு விருட்சங்களாகின என்பதே 'எனது இலக்கியத் தடம்' நூலின் உட்கருவாகும்.

யாழ்ப்பாணம் புன்னாலைக்கட்டுவன் கிராமத்தில் அந்தண சமூகத்தில் பிறந்தவர் ஞானசேகரன். பால்மணம் மாறா பருவம் முதலே சாத்திரம் சம்பிரதாயம் சமயச் சடங்குகள் என்று வாழ்ந்தவர். வடக்கிலும், கொழும்பிலும் கல்வி; மலையகத்தில் தொழில்.

மூன்று வித்தியாசமான சமூகவியல். பேச்சுமொழி, மண்வாசை, தொழில் உறவுகள் கொண்ட வாழ்நிலைச் சூழல். மூதாதையர் சமய ஆசாரம்மிக்க பண்டையத்தமிழ் இலக்கிய உணர்வுடன் வாழ்ந்தவர்கள். அந்த இலக்கிய இதயம் இவருக்குள்ளும் நீறுபூத்த நெருப்பாகக் கனன்ற போதிலும் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகளும். தமிழக ஜனரஞ்சு சஞ்சிகை இதழ்களும் இளமைக்கால இலக்கியப் பசிக்கு நொறுக்குத் தீனிகளாகின.

படைப்பிலக்கியம் செய்யவேண்டும் என்ற உள்ளுணர்வின் தூண்டுதலின் அலைக்களிப்பினால் மனம் தேடுதல் நடத்த பிரதேச மக்களின் வாழ்நிலையே மனப்பதிவாகிறது. அதிலும் சமூகத்தில் பாதிக்கப்படும் மக்களின் வாழ்நிலைகளை கருக்களாகின. அந்த அறு வடைகளே அவரின் படைப்புகளாகத் தடம் பதித்து நிற்பதால் ஞானா கவனிப்புக்குரிய படைப்பாளியாகிறார்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் சிறுகதைகள் ஏராளமாக எழுதியிருக்கிறார். அக்கதைகளில் அப்பிரதேசத்தின் சாதாரண ஏழை மக்களே பிரதான பாத்திரங்களாக உலவுகின்றனர். சாதியின் பெயரால் நடைபெறும் அடக்கு முறைகள் சாதியில் குறைந்தவர்கள் என ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் எதிர்கொள்கின்ற துன்பங்கள், கதையின் உள்ளடக்கச் சித்திரங்களாகியுள்ளன.

'புதிய சுவடுகள்' ஞானாவின் முதல் நாவல். 1977இல் வெளிவந்தது. இலங்கை சாகித்திய மண்டல விருது பெற்றது. இது புன்னாலைக்கட்டுவன் கிராமத்தின் கதை. அக்கிராமத்தில் நிலவும் சாதி வெறியை வெளிப்படுத்திய கதை. கிராமத்தின் சாதாரண மக்கள் கதா பாத்திரங்களாக உலவுகின்றனர். சாதி உணர்வைக் கடந்த காதலர்களும், சாதி

ஜெனீவா

ஜெனீவா....
ஜெகமல்லாம் அறிந்த பேர்
தமிழருக்குப்
புது ஜென்மம் தரும்
கனவு இது நிச்சயம்
கை கூடும்.

எதிர்க்கு இது
ஓறங்கு முகம் தான்
வித் வலியுது
வேறென்ன சொல்ல?

வினை விதைத்தவர்கள்
வேறென்ன அறும்பார்கள்?
தீனையா?

கால் முகத் திடல்
கால் கொண்ட வினை
முள்ளீவாய்க்கால்லும்
முற்றுப் பெறாது
காண் புறப்பாகக்
களம்றங்கியுள்ளது
கோணுமா நீத்?
கோவலன் கதை என்ன?

எதற்கும் ஒரு நேரம்
ஒருக்கறது
அதற்கான நேரம்
இது தான்....
ஆயத்தமாக வேண்டாமா?

யங்குள் மாதம் என்றதும்
பாவம்....
சர்வாத்கார்
யூலியஸ் சீசர்ன்
IDES OF MARCH
தான் நினைவுக்கு வருகறது!

வாகரைவாணன்

மிதப்புடன் கொலை வெறியுடன் உலவுகின்ற கிராமத்தவர்களும் கதையின் பிரதான பாத்திரங்கள். யாழ்ப்பாண மண்மணக்கும் படைப்பாக அது திகழ்கிறது.

புதிய சுவடுகள் அவர் கற்பனையில் பிறந்த கதையல்ல. புன்னாலைக்கட்டுவன் கிராமத்தில் மேல்சாதி கீழ்சாதி பேதம் பாராமல் இணைந்து ஊரைவிட்டு ஓடிப்போன ஒரு காதல் ஜோடியின் உண்மை வரலாறு. புனைகதைகளுக்கு அவசியப்படும் சில கற்பனைச் செருகல்களை அது கொண்டிருக்கின்ற போதும் சாதியத்திற்கெதிரான குரலையே வெளிப்படுத்துகின்றது. சாதியத்திமீர் கொண்ட கிராமிய வாழ்நிலையை யதார்த்த அழகுடன் வெளிப்படுத்துகிறார் ஞானா.

1965ஆம் ஆண்டிலே மலையகத்தின் நாவலப்பிட்டி நாகஸ்தனை தோட்டத்திற்கு டாக்டரையாவாக அவர் சென்றபோது ஏற்பட்ட முதல் அநுபவமே அதிர்ச்சிகரமானது.

‘எனது இலக்கியத்தத்தில்’ ஞானா எழுதுகிறார்,

‘முதல் நாள் இரவு. பங்களா கதவு படபடவெனத் தட்டப்படுகிறது. கதவைத் திறக்கிறேன். முப்பது வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு தொழிலாளி நின்று கொண்டிருக்கிறான்.

“விரல் வெட்டிக் கிட்டுதுங்க.”

“எங்கே காட்டுங்க?”

தான் கட்டியிருந்த சாரத்தின் மடியை அவிழக்கிறான். உள்ளே பேப்பரில் சுற்றப்பட்டிருந்த எதையோ எடுக்கிறான்.

“விரல்!” நான் அதிர்ந்து போகிறேன்.

“ஐயா சம்சாரத்திட வெரலுங்க, மரக்கறி வெட்டுர கத்தியாலே வெட்டிக்கிட்டுதுங்க”

“சம்சாரத்தைக் கூட்டிக்கிட்டு வரலியா?”

“இல்லீங்க வூட்டுலே இருக்குதுங்க, லொறிக்கு துண்டு தந்தீங்கன்னா கூட்டி வரலாமுங்க.”

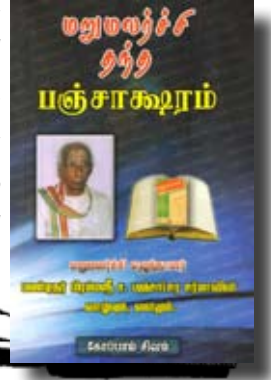
மலையத்தில் தொழில் நிமித்தமாக காலடி பதித்தபோது கிடைத்த முதல் அனுபவம். இத்தகைய பல அனுபவங்கள் மலையக மக்களின் வாழ்வை இரக்கமுடன் ஆழ்ந்து பார்க்கச் செய்கின்றன. கேசவதேவ் குறிப்பிடும் ஆறாம் அறிவின் சிருஷ்டிவேர் மலையகத்து மண்ணில் கதாமாந்தர்களைத் தேடி அலைகிறது. மலையக மக்களின் லய, காம்பரா அவலங்களும் சீட்டரிசி போன்ற ஏராளமான சிறுகதைகளும், குருதிமலை போன்ற அற்புதமான நாவலும் அப்பிரதேச படைப்பிலக்கிய அறுவடைகளாகின்றன.

1960 களிலிருந்து ஞானா எழுதிவருகிறார். சிறுகதை. நாவல், குறுநாவல் எனப் பன்முகப் படைப்புகளாக அவை வெளிவந்துள்ளன.

மறுமலர்ச்சி தந்த பஞ்சாஶூரம் - கோப்பாய் சிவம்
வெளியீடு: சர்வானந்தமய பீடம், ஐனுலிஸ், சன்னாகம். (2018) - 400/-

அமரர் பிரம்மமூர் ச. பஞ்சாஶூர சர்மா அவர்கள் இலங்கையின் ஆரம்பகாலச் சிறந்த சஞ்சிகையான ‘மறுமலர்ச்சி’ என்ற இலங்கையின் முதலாவது சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். அவரது வாழ்க்கை வரலாறு, பணிகள், ஆக்கங்கள், வம்சவரலாறு யாவற்றையும் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார் அவரது புத்திரரான கோப்பாய் சிவம். 150பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலில் பிரம்மமூர் பஞ்சாஶூர சர்மாவின் 50 ஆக்க இலக்கியக்கட்டுரைகளும் அடங்கியுள்ளன. பஞ்சாஶூர சர்மா பற்றிய அறிஞர்களின் விதந்துரைகள், அவரது ஆக்க முயற்சிகளின்

பட்டியல், சமூகப்பங்களிப்புகள், அவருக்குப் பிரமுகர்கள் எழுதிய கடிதங்கள் போன்றவையும் இந்நூலில் அட அடங்கியுள்ளன. இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் படித்துப் பயன்பெறத்தக்க சிறந்த நூலாகும்.

அவற்றை யாழ்ப்பாண, மலையக, கொழும்பு பிரதேச கதைகளாகவும், போர்க்காலச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கும் கதைகள் என்றும், அவரது வைத்திய சேவையின் போது பெற்ற அனுபவக் கதைகள், மற்றும் அகலுலகத் தொடர்பு கொண்ட கதைகள் எனவும் பிரித்து ஆய்வு செய்கின்றபோது அனைத்துமே சமூகவுணர்வுடன் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடியும். மிகவும் முற்போக்கான செல்நெறியிலிருந்து அவற்றை ஒதுக்கி வைக்க முடியாது.

‘எனது இலக்கியத் தடம்’ என்ற சுயசரிதம் வெறும் சுயபுராணமாக இல்லாமல் ஞானாவின் படைப்புக்களின் ஆணிவேரை நேர்த்தியாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆழமும் அகலமுமான ஆய்வுகளின் அவசியத்தை இது வலியுறுத்துவதாக அமைகிறது.

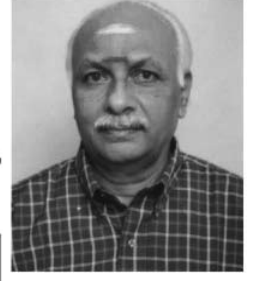
அத்தகைய ஆய்வுகள்தான் நம்மிடையே அரிதாகிவிட்டனவே. காலத்திற்குப் பொருத்தமான திறனாய்வுக் கூறுகள் ‘ஐயாசாமி ஆளைவிட்டால் போதும்!’ என்று நம்மை விட்டு விலகியே ஓடுவதில் ஆச்சரியம் என்ன இருக்கிறது!

தமிழகச் செய்திகள்

கே.ஜி.மகாதேவா

ராஜீவ்கொலை வழக்கு:

மூவரையும் தூக்கிலிட துடிக்கும் இந்திய அரசு!
தாமதிக்கப்பட்ட நீதி, மறுக்கப்பட்ட நீதியாகும் - அநீதியாகும் எனும் ஒரு சட்ட மொழிக்கு சாவுமணி அடித்து, நீதி தாமதமானாலும் காரணமில்லாத ஒரு நீண்ட இடைவெளி-தாமதத்தின் பலனை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு சாதகமாகக்கொண்டு நீதி மீண்டும் நிலைநாட்டப்படும் எனும் புதிய நீதிமொழியை, ராஜீவ் காந்தி கொலைவழக்கில் தூக்குத் தண்டனை பெற்ற மூன்று கைதிகளின் தூக்கை ரத்துச்செய்து ஆயுளாக்கி, இந்திய நீதித்துறை வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறித்துள்ளனர் இந்திய உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி ப.சதாசிவம் தலைமையிலான மூன்று நீதிபதிகளைக் கொண்ட உச்ச நீதிமன்ற அமர்வு!

தூக்குத் தண்டனை பெற்ற மூவருக்கும் தண்டனை ஆயுளாகக் குறைக்கப்பட்டதும், இவர்களின் விடுதலையை மாநில (தமிழக) அரசு தனக்குள்ளே அதிகாரங்களைக் கொண்டு நிறைவேற்றலாம் என்று உச்சநீதிமன்றம் வழிகாட்டலைக் கோரிட்டதும், தமிழக அரசு உடனடியாக சட்ட ஆலோசனையில் இறங்கியது. 24 மணி நேரத்தில் முதல்வர் ஜெயலலிதா கடந்த 19ம் திகதி சட்டமன்றத்தில் 110வது விதியின் கீழ் அமைச்சரவை எடுத்த முடிவை வாசித்தார். தூக்கு கைதிகள் மூவருடன் இவ்வழக்கில் 23 ஆண்டுகளாக சிறைவாசம் செய்யும் நால்வரையும் சேர்த்து எழுவரையும் விடுதலை செய்ய அமைச்சரவை முடிவு செய்திருப்பதாகவும், இது சம்பந்தமான கடிதம் உடனடியாக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படுமென்றும், மூன்று நாட்களில் பதில் கிடைக்காவிட்டால் தமிழக அரசே இந்த ஏழு பேரையும் விடுதலை செய்யும் என்றும் 'ஜான்ஸிராணி' யானார் ஜெயலலிதா! தமிழக அரசின் கடிதம் கிடைக்க முன்னரே டில்லி எரிமலை வெடித்தது!

சட்டப்படி தவறு, தமிழக அரசு ராஜீவ்

கொலையாளிகளை விடுதலை செய்யக்கூடாது என்று பிரதமர் டாக்டர் மன்மோகன் சிங்கும், பிரதமரைக் கொன்றவர்களை விடுவிப்பதென்றால் சாமான்ய மக்களை எப்படிக்காப்பாற்றமுடியும் என்று ராகுல் காந்தியும், எழுவரின் விடுதலையை வைத்து ஜெயலலிதா அரசியல் நடத்துகிறார் என்று தமிழக காங்கிரஸ் தலைவர் ஞானதேசிகனும், திருமதி.சோனியா காந்தி தவிர்ந்த அத்தனை காங்கிரஸ் மத்திய அமைச்சர்களும் சூளுரைக்க, தமிழ்நாடு அரசை உடனடியாக கலைக்கவும் குரல்கள் எழுந்தன. புதுச்சேரியிலும், வடக்கே சில இடங்களிலும் ஜெயலலிதா கொடும்பாவி எரிக்கப்பட்டது.

தமிழக முதல்வர் மத்திய அரசுக்கு கடிதம் அனுப்பிய அடுத்தநாள் 20ம் திகதி இந்திய மத்திய அரசு பழிவாங்கும் நோக்கத்தில், வஞ்சம் தீர்க்கும் வேகத்தில் அவசரம் அவசரமாக உச்சநீதிமன்றத்தை அணுகி ராஜீவ் காந்தி கொலைக்கைதிகளின் விடுதலைக்கு தடைகோரி மனுச்செய்தது. அதனுடன் தாக்கல் செய்த மற்றுமொரு மனுவில், மூவருக்கு தூக்கு ரத்துச்செய்யப்பட்டதை மறு ஆய்வு செய்யவேண்டும், அதாவது 23 ஆண்டுகள் சிறைவாசம் அனுபவிக்கும் மூவரையும் தூக்கிலிட்டே ஆகவேண்டும் என்று கோரி இருந்தது மத்திய அரசு.

ராஜீவ் கொலை வழக்கு:

கடந்து வந்த 23 ஆண்டுகள்

1991ம் ஆண்டு மே மாதம் 21ம் திகதி சென்னை அருகே ஸ்ரீபெரும்புதூரில் நடைபெற்ற தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட ராஜீவ் காந்தி மனிதவெடிகுண்டுத் தாக்குதலில் படுகொலை செய்யப்பட்டார். சரியாக ஒரு ஆண்டு கழித்து 41 பேர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு பிரபாகரன், பொட்டு அம்மன், அகிலா ஆகிய மூவர் தலை மறைவு குற்றவாளிகளாக அறிவிக்கப்பட்டு தனு, சிவராசன், சுபா உள்ளிட்ட பன்னிரண்டு பேர் நீதிமன்ற விசாரணைக்கு முன்பாக உயிரிழந்த

நிலையில் மீதமுள்ள இருபத்து ஆறுபேர் நீதிமன்ற விசாரணையை எதிர்கொண்டனர். ஆறு ஆண்டுகள் நடைபெற்ற விசாரணையின் பின்னர், 1998ம் ஆண்டு ஜனவரி 28ல் சென்னை தடா சிறப்பு நீதிமன்றம் 26 பேருக்கும் மரண தண்டனை விதித்தது. 1999ல் வழக்கு உச்ச நீதிமன்றம் சென்றதும் முருகன், நளினி, சாந்தன், பேரறிவாளன் ஆகிய நால்வருக்கும் மரண தண்டனை உறுதிசெய்யப்பட்டு மேலும் மூவரின் தண்டனை ஆயுளாகக் குறைத்து மிகுதி 19 பேரும் உச்ச நீதிமன்றத்தால் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். அதே நேரம் 2000ல் சோனியா காந்தியின் கடிதக்கோரிக்கை மீது நளினியின் மரண தண்டனையை மட்டும் ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைத்த அன்றைய தமிழக கவர்னர் பாத்திமா பீவி, மற்றைய மூவரின் கருணை மனுக்களை நிராகரித்தார். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 2005ல் மூவரின் கருணை மனுக்களை ஜனாதிபதியின் பரிசீலனைக்கு உள்துறை அமைச்சு அனுப்புகிறது. ஆறு ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் 2011ல் மீண்டும் நிராகரிப்பு. 09.09.2011ல் மூவருக்கும் தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலையில் ஒரு மாத காலத்துக்கு முன்னர் 2011 ஆகஸ்டில் மூவருக்குமான மரண தண்டனையை நிறைவேற்ற சென்னை உயர்நீதிமன்றம் இடைக்காலத் தடை விதிக்கிறது.

இறுதிக்கட்டம். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள இந்த வழக்கை உச்சநீதி மன்றத்துக்கு மாற்றுமாறு 2012 மே மாதம் உச்சநீதிமன்றம் உத்தரவிட்டு விசாரணை தொடங்குகிறது. இவ்வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 18ம் திகதி, முருகன், சாந்தன், பேரறிவாளன் ஆகிய மூவரின் மரணதண்டனையை உச்சநீதிமன்றம் ஆயுளாக்கி தீர்ப்பளிக்கிறது.

விடுதலைக்கு மாநில அரசு அதிகாரத்தை பயன்படுத்தலாம்!

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, கர்நாடகத்தின் பல்வேறு சிறை களில் சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனின் கூட்டாளிகள் நால்வரை கருணை மனுமீதான தாமதத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு உச்சநீதி மன்றம் கடந்தமாதம் 21ம் திகதி தூக்கை ரத்துச்செய்து ஆயுள் தண்டனையாகத் தீர்ப்பளித்திருந்தது. அதுமட்டுமல்ல, இந்த நால்வரின் விடுதலைகுறித்து மாநில (கர்நாடக) அரசு முடிவு எடுக்கலாம் என்றும் உச்ச நீதிமன்றம்

கோடிட்டுக்காட்டியது. இதே மாதிரி, தூக்கு ரத்தாகி ஆயுளானதுபோல், உச்சநீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் தங்களுக்கும் தண்டனைக் குறைப்பு வழங்கவேண்டும் என்ற ராஜீவ் காந்தி கொலைக் குற்றவாளிகளான முருகன், சாந்தன், பேரறிவாளன் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்தனர். இம்மனு மீது இம்மாதம் 18ம் திகதி உச்சநீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவில் 'கருணை மனுக்களை பரிசீலனை செய்வதில் தேவையற்ற கால தாமதம் செய்யப்பட்டுள்ளதால் மூவரின் தூக்குத் தண்டனையையும் ரத்துச்செய்து ஆயுள்தண்டனையாகக் குறைக்க உத்தர விடுகின்றோம். மேலும் இம்மூவரும் 23 ஆண்டுகள் சிறையில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு மாநில அரசு தனக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இவர்களை சிறை வாழ்க்கையிலிருந்து விடுவிக்கலாம்.' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இத்தீர்ப்பில் மேலும் கூறப்பட்டிருப்பதாவது:

மத்திய அரசுக்கு குட்டுவைத்த உச்சநீதிமன்றம்!

'தண்டனை பெற்ற மூவரும், ராஜீவ் காந்தி கொலை தொடர்பான தங்களின் செயல்பாடுகளுக்காக சிறிதுகூட வருத்தப்படவில்லை என்றும், இவர்களுக்கு கருணை காட்டத் தேவை இல்லை என்றும், சிறையில் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள், நூல்கள் எழுதுகிறார்கள், யோகா வகுப்பு நடத்துகிறார்கள், பட்டப் பரீட்சையில் தோன்றுகிறார்கள் என்று மத்திய அரசு சார்பில் வாதிட்ட வாதத்தை உச்சநீதிமன்றம்

ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சிறையில் கைதிகள் எந்தவிதமான கொடுமைகளையும் அனுபவிக்க வில்லை எனும் மத்திய அரசின் வாதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. தாங்கள் உடல் ரீதியான கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதாக நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியம் கைதிகளுக்கு இல்லை. தங்களது கருணை மனுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்குமாறு ஜனாதிபதிக்கு பல தடவைகள் இம்மூவரும் கடிதங்கள் எழுதியுள்ளனர். இதிலிருந்தே அவர்கள் பட்ட வேதனை புகிறது. மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் தாமதம் கொடிய மனவேதனையை ஏற்படுத்துகிறது!' என்று மத்திய அரசுக்கு உச்சநீதிமன்றம் குட்டு வைத்து 'கருணை மனுக்களை பரிசீலித்து முடிவு எடுக்க, கால நிர்ணயம் விதிக்கப்படவில்லை எனும் போது, இன்னும் முறையான வழியில் செயல்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசுக்கு இருக்கிறது. அப்போதுதான் ஜனநாயக அமைப்பில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். எனவே அரசு, உரிய ஆலோசனையை தகுந்த காலவரைக்குள் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கினால், அதைக்கொண்டு எவ்வளவு சீக்கிரமாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக ஜனாதிபதியின் கருணை மனு மீது முடிவுக்கு வரமுடியும். மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் தாமதம், கொடிய மனவேதனையை ஏற்படுத்துகிறது' என்று கருணை மனுக்கள் மீதான வீண் தாமதத்தை தவிர்க்குமாறு மத்திய அரசின் தூக்கத்தைக் கலைத்தது உச்சநீதிமன்றம்.

தமிழக அரசின் விடுதலைக்கு உச்சநீதிமன்றம் தடை! 6ல் விசாரணை

தமிழக அரசு, மத்திய அரசு வழக்கறிஞர்களின் வாதத்தை கருத்தில் கொண்ட உச்ச நீதிமன்றம், மூவர் விடுதலைக்கு தடை விதித்து, விசாரணையை இம் (மார்ச்) மாதம் ஆறாம் திகதிக்கு ஒத்திவைத்தது. 'தண்டனையை குறைக்க வேண்டும் என்றால், மத்திய அரசுடன் கலந்தாலோசிக்க ('கொன்சல்ட்') வேண்டும் என்றே விதியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரு அரசுக்களும் ஒருமித்த கருத்தை ('கொன்சரன்ஸ்') எட்ட வேண்டும் என்று விதி கூறவில்லை. இந்த தடை, முட்டுக்கட்டை தற்காலிகமானதுதான் அஞ்ச வேண்டியதில்லை' என்கிறது சென்னை வழக்கறிஞர்கள் வட்டாரம். நம்பிக்கைதானே வாழ்க்கை!

உலத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் மற்றும் சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியக் களம்

இணைந்து சிங்கப்பூரில் நடத்தும் பன்னாட்டு மாநாடு - 2014 (2014மே 31முதல் ஜூன்2 வரை)

பொருண்மை : புலம்பெயர்ந்த தமிழர் வரலாறும் வாழ்வியலும்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள் கீழ்க்காணும் ஏதாவது ஒரு பொருண்மையில் அமையவேண்டும். தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் ஏதாவது ஒரு நாட்டினைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுதல் வேண்டும்.

- 1) புலம்பெயர்ந்த தமிழர் வரலாறு
- 2) புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் படைப்புகள்
- 3) அயல்நாடுகளில் தமிழரின் வாழ்வியல்
- 4) அயல்நாடுகளில் தமிழ்க்கல்வி வாழ்வியல்
- 5) அயல் நாட்டில் தமிழ்க்கல்வி வரலாறு
- 6) அயல் நாடுகளில் தமிழர் பண்பாட்டு விழாக்கள்
- 7) அயல்நாடுகளில் தமிழ்ச் சமூகம் பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் நிலை

பதிவுப்படிவம் வந்து சேரவேண்டிய நிறைவு நாள் : பிப்ரவரி 28, 2014

ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வந்து சேரவேண்டிய நிறைவுநாள் மார்ச் 31, 2014

ஆய்வுக்கட்டுரைகள் தமிழ், ஆங்கிலத்தில் அமையலாம்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள் யூனிக்கோடு அல்லது பாமினி எழுத்துருவில் 8 பக்கங்களுக்கு மிகாமல் அமைதல் வேண்டும்.

தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி:

முனைவர் ஏ.எழில்வசந்தன்
14, 7ஆவது குறுக்குத் தெரு,
ஞானப்பிரகாசம் நகர் (சாரம் அருகில்)
புதுச்சேரி - 605 008
அலைபேசி: 0091 - 9994474473
E-mail: ezhilvasanthan7@gmail.com

சம காலக் கிய கண்டி கலக்கிய கழகங்கள்

கம்பன் விழா 2014

கொழும்புக் கம்பன் கழகத்தின் இவ்வாண்டுக்கான கம்பன் விழா கடந்த பெப்ரவரி 13ஆம் திகதி வியாழக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு கொழும்பு வெள்ளவத்தை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் ஆரம்பமாகிது.

முதல் நாளான 13ஆம் திகதி வியாழக்கிழமை மாலை 5.00 மணிக்கு இராமகிருஷ்ண தோட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ ஜஸ்வரய லக்ஷ்மி கோயிலிலிருந்து கம்பன் திருவருப்படமும் சீதா இராம விக்கிரங்களும் இலங்கையின் பிரபல நாடதஸ்வர, தவில் வித்துவான்களின் மங்கள இசையுடனும், கல்லூரி மாணவர்களின் கீழைத்தேய வாத்திய இசையுடனும் மங்கையர்களின் நிறைகுட பவனியுடனும், ஊர்வலமாக விழா மண்டபம் நோக்கி எடுத்து வரப்பட்டன. இவ் ஊர்வலத்தில் நம்நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வருகை தரும் பிரமுகர்களும், இந்தியா, மலேசியா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வருகை தந்த அறிஞர் பெருமக்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

ஊர்வலத்தைத் தொடர்ந்து மாலை 5.30 மணிக்கு திருக்கேதீஸ்வரர் ஆலயத் திருப்பணி அறங்காவலர் சபைத் தலைவர் வி. கையிலாசபிள்ளை தம்பதியர் மங்கல விளக்கேற்றி விழாவை ஆரம்பித்து வைக்க, யாழ்ப்பாண மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற முன்னாள் நீதியரசரும் கொழும்புக் கம்பன் கழகப் பெருந்தலைவருமான மாண்புமிகு ஜே. விஸ்வநாதன் தலைமையில் முதல் நாள் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

மலேசிய இலக்கியப் பிரமுகர் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கும் மலேசியா கண்ணதாசன் அறவாரியத்தின் செயலரும், மலேசியா இளைஞர் விவகாரம் மற்றும் விளையாட்டுத் துறைப் பிரதியமைச்சருமான மாண்புமிகு டத்தோ எம். சரவணன் அவர்கள் முதல் நாள் அமர்வில் சிறப்புரை ஆற்றினார்.

கொழும்புக் கம்பன் கழகம் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் கம்பன் விழாக்களில் நூல்கள் வெளியிடுவது வழமையானது. அந்த வகையில் இவ்வாண்டும் அருணாசலக் கவிராயர் எழுதிய 'இராமநாடகக் கீர்த்தனை' மற்றும் கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் எழுதிய 'கம்பனோடு கால் நூற்றாண்டு' ஆகிய இரு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. இந்நூல்களின் முதற் பிரதிகளை 'இலக்கியப் புரவலர்' ஹாசிம் உமர் மற்றும் தினக்குரல் நிறுவனர் எஸ்.பி.சாமி ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டனர்.

இவ்வாண்டு விழா நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து சிறப்புச் செய்ய தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த அறிஞர்களான பேராசிரியர் இரா. செல்வக்கணபதி, பேராசிரியர் வி.அசோக்குமரன், புலவர் இரா.சண்முகவடிவேல், வழக்கறிஞர் த. இராமலிங்கம், டாக்டர் ரி. ரெங்கராஜா, 'கம்பகாவலர்' தி.முருகேசன் மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து அகில இலங்கைக் கம்பன் கழக முன்னாள் தலைவர் தி. திருநந்தகுமார் ஆகியோர் வருகை தந்திருந்து விழாவினைச் சிறப்புச் செய்தனர்.

இவர்களோடு சென்னைக் கம்பன் கழகம், புதுவைக் கம்பன் கழகம், வேலூர்க் கம்பன் கழகம், இராமேஸ்வரம் கம்பன் கழகம், திருச்சிக் கம்பன் கழகம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

இவர்களோடு நம்நாட்டைச் சார்ந்த பேராசிரியர்கள், அறிஞர்கள் நிர்வாகிகள், சமூகப்

பிரமுகர்கள், வர்த்தகப் பெருமக்கள் முதலிய பெரியார்கள் பலரும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

சேவைக்காக உயர் கௌரவம் பெறும் நம்நாட்டுப் பெருமக்கள் அறுவர்:

கம்பன்விழா நிறைவு தினத்தில் தம் செயற்பாடுகளால் நம் நாட்டுக்குப் பெருமை சேர்த்த பெருமக்கள் அறுவரை ஆண்டு தோறும் கொழும்புக் கம்பன் கழகம் கௌரவித்து வருகிறது. அவ்வகையில் இவ்வாண்டு கௌரவத்துக்குரியவர்களாக எஸ். ரி. ஆர் நிறுவன அதிபர் எஸ். தியாகராஜா, புகழ் பெற்ற சிங்களக் கவிஞர் பாராக்கிரம கொடித்துவக்கு, ஜாமியா நன்மியா கல்லூரி இயக்குநர் எம்.ஏ.எம். சக்ரி, பிரபல கட்டட வரைஞர் ஆர். சிவராமன், தொழிலதிபரும், தேவி ஜுவலர்ஸ் அதிபருமான என். எஸ். வாசு, தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தான நிர்வாக சபைத் தலைவர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன், ஆகியோர் கௌரவம் பெற்றனர்.

கொழும்புக் கம்பன் கழகம் உலகளாவிய தமிழ்ப் பணிசெய்த சான்றோர் ஒருவருக்கு 'கம்பன் புகழ் விருதினை' ஆண்டு தோறும் வழங்கி வருகிறது. ஒரு லட்சம் பொற்கிழி, விருதுப் பட்டயம் ஆகியவற்றையடக்கிய இவ்விருதினை (2014 'நாதவாணி') 'கலைமாமணி' பம்பாய் ஜெயஸ்ரீ பெற்றுக்கொண்டார்.

முதல் நாள் சிறப்பு நிகழ்வாக தமிழ்நாட்டில் புகழ்பெற்ற நாட்டியக் கலைஞர் கலைமாமணி விருது பெற்ற திருநங்கை நர்த்தகி நடராஜின் 'இரண்ணியன் வதை' எனும் சிறப்பு நாட்டிய நாடகம் நடைபெற்று சபையோரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

நான்கு நாட்களும் பட்டிமன்றம், விவாத அரங்கு, வழக்காடு மன்றம் கவியரங்கம் தனியுரை எனப் பல்வேறு நிகழ்வுகள் பார்வையாளர்களைப் பரவச மூட்டின.

விழா நடைபெற்ற நான்கு நாட்களிலும் மண்டபவாயிலில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையினரின் புத்தகக் கண்காட்சி மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

அகவை எண்பது 'அமுத விழா'வில் தெளிவத்தை ஜோசப்.

மலையகத்தின் இலக்கிய அடையாளமாகக் கடந்த ஐம்பதாண்டு காலமாக இயங்கி வரும் மூத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் அமுத விழாவும் அவரின் மூன்று நூல்களான 'தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள்', 'மீன்கள்', 'குடைநிழல்' ஆகியவற்றின் அறிமுகவிழாவும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (16.02.2014) பாக்கியா பதிப்பகமும், மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றமும் இணைந்து மிகக் கோலகலமாக நடத்தியது.

நான்கு அரங்காக இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வுகளில் முதலாவதாக 'மலையக சிறுகதை மூலவர்' கோ. நடேசய்யர் அரங்கில் எம் வாமதேவன் தலைமையில் 'தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள்' வெளியீட்டு விழா இடம் பெற்றது. மூத்த ஊடகவியலாளரும், கலைக்கேசரி பொறுப்பாசிரியருமான திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை நூலை வெளியிட இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முதற் பிரதியைப் பெற்றுச் சிறப்பித்தார். பேராசிரியர் தை. தனராஜ், திறனாய்வாளர். கே. எஸ். சிவகுமாரன் ஆகியோர் சிறப்புப் பிரதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர். நூலாய்வினை லெனின் மதிவானம் நிழ்த்தினார்.

'மக்கள் கவிமணி' சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அரங்கு ஞானம் ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. தமிழ்நாடு எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் தொகுத்த தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஒன்பது சிறுகதைகள் கொண்ட 'மீன்கள்' நூலை 'கொடகே பதிப்பக' நிறுவனர் தேசபந்து ஸ்ரீ சுமன அவர்கள் வெளியிட்டு வைக்க தொழிலதிபர் நடராஜா அவர்கள் பெற்றுச் சிறப்பித்தார், பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், அவர்களும் பிரதியைப்பெற்று சிறப்புச் செய்தார்.

'மலையகச் சிறுகதை முன்னோடி' என். எஸ்.எம். இராமையா அரங்கு சமூக ஆய்வாளர் பெ. முத்துலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது. கொழுந்து ஆசிரியர் எஸ். அந்தனிஜீவா வெளியிட்டு

வைக்க, துரைவி இராஜ்பிரசாத் கவிஞர் அல் அஸுமத், கவிஞர் மேமன்கவி, ஹேமசந்திர பத்திரன் ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டனர். நூலாய்வினை பேராசிரியர் செ. யோகராசா நிகழ்த்தினார்.

தமிழ்நாடு 'விஷ்ணுபுரம்' விருது வென்ற தெளிவத்தை ஜோசப்பிற்கு மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் பாராட்டு நிகழ்வு, எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம் தலைமையில் இடம் பெற்றது. வாழ்த்துரைகளை பதுளை சேனாதிராஜா, காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிப்புத்தீன், மு. தயாபரன், இரா. சடகோபன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர்.

ஏற்புரையை விழா நாயகர் தெளிவத்தை ஜோசப் நிகழ்த்தினார்.

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் அகவை என்பது 'அமுதவிழா' கேக் வெட்டி வெகு விமர்சயாக சபையோர் முன்னிலையில் கொண்டாடப்பட்டது.

வலம்புரி கவிதாவட்டத்தின் போயா தினக் கவியரங்கு

வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் மூன்றாவது கவியரங்கு நிகழ்வு வகவத் தலைவர் என். நஜ்முல் ஹுஸைன் நெறிப்படுத்த, கவியரங்கு கவிஞர் கணேஷ் தர்மலிங்கம் (ஈழ கணேஷ்) தலைமையில் கொழும்பு குணசிங்கபுர அல் ஹிக்மா கல்லூரியில் கடந்த 14-02-2014 வெள்ளிக்கிழமை போயாதினத்தன்று மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு. தி.ஞானசேகரன் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்புரையாற்றினார்.

வகவச் செயற்பாடுகளையும், வாசிக்கப்பட்ட கவிதைகளையும் திரு. ஞானசேகரன் விதந்துரைத்தார். தனது "ஞானம்" சஞ்சிகையிலும் தங்களது கவிதைகளை இடம்பெறச் செய்யுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்ததோடு வகவப் பணிகளுக்கு தான் என்றும் துணை நிற்பதாக உறுதியளித்தார்.

கவிஞர் கணேஷ் தர்மலிங்கம் கவி தலைமையேற்று மிகவும் சுவையாக கவியரங்கை நடாத்திச் சென்றார்.

கவிஞர்கள் கலைவாதி கலீல், கிண்ணியா அமீர் அலி, ஏ.எம் ஆறுமுகம், ர.:பியுஸ் மௌலானா, கலஹா சங்கர் கைலாஷ், சாமிலா முஸ்தீன், கவிநேசன் நவாஸ், எஸ்.ஏ.கர்ம், "தோட்டத்து தமிழன்" எஸ். காளிதாஸ் (பின்தெனிய தோட்டம்), அநுராதபுரம் என்.எ.:ப்.ரினோசா நௌஷாத் ஆகியோர் சிறப்பாகக் கவிதை பாடி சபையைக் கவர்ந்தனர்.

தமிழ்மணி மானா மக்கீன், பாரதி கலா மற்றும் த. மணி, காத்திபுல் ஹக் நாகூர் கனி, மேமன் கவி, கலா விஸ்வநாதன், வதிரி சி. ரவீந்திரன், முஸ்தீன், எம்.எஸ்.எம்.ராசிக் போன்றோரும் சபையை அலங்கரித்தனர்.

காலை 10.15க்கு ஆரம்பித்த இந் நிகழ்வு சிறப்பு நடைபெறுவதற்காக பெரிதுழைத்த வகவச் செயலாளர் இளநெஞ்சன் முர்ஷிதீனின் நன்றியுரையுடன் சரியாக நண்பகல் 12 மணிக்கு கவியரங்கு நிறைவுபெற்றது.

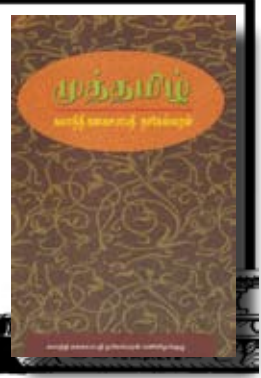

முத்தமிழ் (இலக்கியக்கட்டுரைகள்) - கலாநிதி கனக சபாபதி நாகேஸ்வரன்.

வெளியீடு: கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் மணிவிழாக்குழு (2013)

சப்பிரகமுவ பல்கலைக்கழக மொழித்துறை சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளரும் நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய வழிவழி அறங் காவலருமான கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள் இந்நூலில், பழந்தமிழர் வரலாறு, சமயம், பண்பாடு, கலை, கல்வி இலக்கியம், மருத்துவம், விரதங்கள், விழாக்கள், முதலியவை பற்றி பலர் எழுதிய விபரங்களை

ஆராய்ந்து நுண் ஆய்வுத் திறன்கொண்டு 13 கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரைகளில் பல புதிய தகவல்களும் விளக்கங்களும் காணப்படுகின்றன. வாசித்துப் பயன்பெற சிறந்த நூலாக இந் நூல் விளங்குகிறது.

நூல்: எழுதாத ஒரு கவிதை
ஆசிரியர்: த. ஜெயசீலன்
வெளியீடு : அருணா
பதிப்பகம், நல்லூர்.
விலை ரூபா: 300/-

சமகால ஈழத்துக் கவிஞர்களில் முக்கியமானவராகத் திகழ்பவர் திரு. த.ஜெயசீலன். இவர் ஏற்கனவே கனவுகளின் எல்லை(2001), கைகளுக்குள் சிக்காத காற்று(2004) ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை வெளிக்கொணர்ந்தவர். தற்போது ஒன்பது வருட இடைவெளியின் பின்னர் இந்த 'எழுதாத ஒரு கவிதை' என்ற நூலை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இவரது முன்னைய கவிதைத் தொகுதிகள் இரண்டிலும் பெரும்பாலான கவிதைகளின் பாடு பொருளாக யுத்தக் கொடுமைகள், தேசிய உணர்வு, விடுதலை வேட்கை, மனிதத்தின் மகத்துவம் போன்றவை இடம்பெற்றிருந்தன. அக்காலத்தில் கவிஞர் ஓர் ஆசிரியராக இருந்தார்.

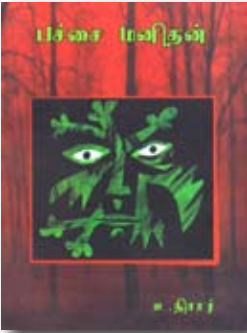
தற்போது வெளிவந்திருக்கும் கவிதைத் தொகுதியில் அவரது பாடு பொருளில் ஒரு மாற்றத்தைக் காண முடிகிறது. 110 கவிதைகள் அடங்கிய இக்கவிதைத் தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை இயற்கையையும், இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்வையும், மனிதத்தையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளன. இக்கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவரும்போது அவர் வடமராட்சி வடக்குப் பிரதேசச் செயலாளராகப் பணியாற்றுகிறார்.

எழுதாத ஒரு கவிதை என்ற மகுடத்தில் அவர் எழுதிய கவிதையில் அவர் தனது மனக்கிடக்கையை இவ்வாறு தெரிவிக்கிறார்:

'எதற்குமே அஞ்சாமல்' எவரோடும் சமரசம் / செய்யாமல்/
 துன்பம் திரண்டு துரத்துகையில்.../ கையுயர்த்தித் தர்மக் கடன்தீர்த்துச்/
 சரிபிழையின்/ மெய்யுரைத்து யாவரையும்/ மேன்நிலைக்குக் கொண்டு
 சேர்த்து/ உய்விக்கும் ஒரு கவிதை, ஒளிரும் லயக்கவிதை, எழுதத்
 துடிக்கிறேன்/ தொடர்ந்தும் ஆயிரமாய் வெற்றுக்கவி எழுதக்
 களமெனக்கு வாய்த்தாலும்/ இப்படி ஒருகவிதை எழுத இடந்தராத/
 துர்ப்பாக்கியத்துள்ளே துவண்டு உளறுகிறேன்!/ நேற்று எழுத
 நினைத்தேன்/ இன்றைக்கு/ ஏற்படாத சந்தர்ப்பம் எனை மிரட்ட
 ஊமையானேன்!/ நாளை ஒரு கவிதை/ நாணயமாய் நானெழுதக்/
 கூடுமோ என்சூழலிலே/ குற்றயிராய்க் கேட்கிறேன்!...

ஓசை நுணுக்கங்களைச் சிறப்பாகக் கையாள வல்லவரான ஜெயசீலனின் கவிதைகள் மரபுச்சாயல் கொண்டவை. வாய்விட்டு பாடி மகிழக்கூடியவை. த.ஜெயசீலனின் வெற்றிப்படைப்பு இந்நூல். மேலும் பல வெற்றிப்படைப்புகளை வெளிக்கொணர வாழ்த்துகிறோம்.

o o o

நூல்: பச்சை மனிதன்
(சிறுகதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர்: உ. நிசார்
வெளியீடு :
பானு பதிப்பகம்
விலை: ரூபா 275/-

உ. நிசார் அவர்கள் நூல்களை எழுதிக் குவித்துவரும் ஒருவர். மாவனல்ல உருவரப்பகுதி வாழ் முஸ்லிம் மக்களுடைய கலை கலாசாரம் பண்பாடு பழக்க வழக்கம் என்பவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுகதை எழுதும் படைப்பாளி. பிரதேச மொழியிலேயே சிறுகதைகளைப் படைத்து முஸ்லிம் அல்லாதவருக்காக அரும்பத விளக்கம் தந்துள்ளார்.

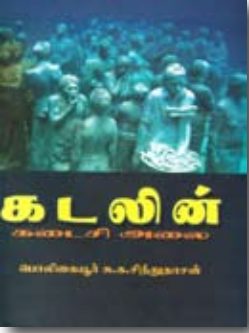
இவர் மூன்று கவிதை நூல்களையும் சிறுவர்களுக்கான சிறுவர்பாடல் நூல்கள் ஏழினையும் சிறுகதைத் தொகுதியாக இந்த நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். எண்பத் தெட்டுப்பக்கங்களையுடைய இந்நூலில் ஒன்பது கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சில கதைகள் 'ஞானம்', 'மல்லிகை', 'ஜீவநதி' போன்ற இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்றவை.

முஸ்லிம் மக்களின் பழக்க வழக்க நம்பிக்கைகளை இவை அடையாளப் படுத்துகின்றன.

உறுத்தும் உள்ளங்கள், தம்ம் ஹாஜியார் தான் செய்த பீடித் தொழிற்சாலை அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு முரணானது என்று எண்ணி உள்ளம் குமைகிறார். பாவத்திற்கு அஞ்சும் மனது அவருடையது. ஒப்புரவு என்ற கதை நீண்ட காலமாக வீட்டில் இருந்த கொம்பன் யானையை பிரிய முடியாத நோனாச்சியின் அன்பினை வெளிக்காட்டுகிறது, பச்சை மனிதன் விஞ்ஞான நோக்காக எழுதப்பட்டது. விஞ்ஞான ஆய்வுத்துறை என்பது எப்போதும் அரசியல் ஆட்சிப்படியே நடக்கின்றது என்பதையும், காட்டுகிறது. 'உதை' என்ற கதை பெண்பிள்ளைக்கும்

ஆண்பிள்ளைக்கும் இடையிலான பேதத்தை மாமியார் சகீனா, ஹசீமுக்குக் கூறுவது இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. 'பெரிய மீன்கள்' என்ற கதை மன்கூர் துரையின் பேராசை, பணத்திமிர் என்பவற்றைச் சொல்வதோடு மரணத்தின் பின் அவமானத்தையும் சுமந்து செல்கிறார். கபூரின் நிலை அகலம் குறைந்ததா, அவரால் பழிவாங்கப்பட்ட சாதிக்கின் மனம் குளிர்ந்ததா என்று வாசகர்களை நினைக்க வைக்கிறார் கதாசிரியர். கிழக்கில் ஒரு முத்தும்மரான். மாவனல்லையில் ஓர் உ. நிசார் என்று எண்ணி வியக்கலாம்.

நூல்:
கடலின் கடைசி அலை
ஆசிரியர்: பொலிகையூர்
சு. க. சிந்துதாசன்
வெளியீடு : அலைக்கரை
விலை: ரூபா 250/-

த. அஜந்தகுமார் குறிப்பிடுவது ஏற்படையதே.

கவிஞர் பொலிகையூர் சு. க. சிந்துதாசன் அவர்களுக்கு இக்கவிதைத் தொகுதி ஒரு வெற்றிப்படைப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்பதனைத் துணிந்து கூறலாம்.

லெனாட் லொறன்ஸோ எழுத்துலகிற்குப் புதியவர். சருக வேட்டி என்ற இந்த நூல் இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு. அறுபது பக்கங்களைக் கொண்ட இத் தொகுப்பில் பத்துச் சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன. இக்கதைகள் எவையும் பத்திரிகைகள் எவற்றிலும் பிரசுரம் பெற்றிருக்க வில்லை. தான் எழுதிய கதைகளைத் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பாமல் அலுமாரியில் பூட்டிவைக்கப் பட்டிருந்தவற்றை அவரது நண்பர் ஒருவரின் தூண்டுதலாலேயே இக்கதைகளை அச்சு வடிவத்தில் கொண்டுவந்ததாக ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். லெனாட் லொறன்ஸோ அவர்களுக்கு கதை எழுதும் முறை கைவந்துள்ளது. இவரது கதைகள் வாசகனை ஈர்க்கும் தன்மையுடன் விளங்குகின்றன. நூலின் மகுடக் கதையான சருக வேட்டியில் கதாநாயகன் ஓர் ஆசிரியன். முதல்நியமனம் ஹட்டனில் கிடைக்கிறது. அதேபாடசாலைக்கு கலைச்செல்வி என்ற ஆசிரியையும் பதிதாக நியமனம் பெற்று வருகிறான். இருவருக்குமிடையில் காது மலர்கிறது. ஆனால் அவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் அதனை வெளிக்காட்டவில்லை. பரிசுப் பொருட்களைப் பரிமாறுகின்றனர். அவ்வாறு கதாநாயகனுக்கு கலைச்செல்வியால் கொடுக்கப்பட்ட சருகவேட்டியுள் ஒருகடிதமும் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பிரிகின்றனர். நீண்டகாலத்தின் பின்னர் அதனைக் கதாநாயகன் வாசிக்க நேரிடுகிறது. அப்போதுதான் கதாநாயகனுக்கு அவள் காதலைத் தெரிவித்த விஷயம் தெரிய வருகிறது. இது போன்ற திருப்பங்களுடைய கதைகளாகவே ஏனைய கதைகளும் அமைந்திருக்கின்றன. கதாசிரியர், சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களின் கதைகளை வாசித்து சிறுகதைகளின் இலக்கணங்களை அறிந்து எழுதுவாரேயானால் இவருக்கு இத்துறையில் வெற்றிகள் கிட்டுமென்பதைத் திடமாக நம்பலாம்.

நூல் : சருக வேட்டி
ஆசிரியர் : செளந்த்.
லெனாட் லொறன்ஸோ
வெளியீடு : கதிரவன்
கலைக்கழகம்,
மட்டக்களப்பு
விலை : குறிக்கவில்லை

வாசகர் பேசுகிறார்

ஞானம் 164ல் இடம்பெற்ற இருவிடயங்களைத் திருத்துவதற்காக இதனை எழுதுகிறேன். ஒன்று : 'தமிழ் ஒலி ஒளி நிகழ்ச்சிகள் தனித் தமிழிலேயே நடைபெறல் வேண்டும்' என்ற எம். ஐ. எம். அப்துல் லத்தீப் அவர்களின் கட்டுரையில் ... இனிய தமிழை, செந்தமிழை, தமிழர் பேசாவிடல் வேறு யார் பேசுவது? இதனால்தான் போலும் பாரதியும், ...மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் - அந்த மேற்கு மொழிகள் புவிமிசையோங்கும்... என்று தனது 'தமிழ்த்தாய்' பாடல் தொடரிலே குறிப்பிடுகிறார் என்கிறார்.

உண்மையில் 'தமிழ்த்தாய்' என்ற பாடலில் பாரதியார் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை முழுமையாக இங்கு தருகிறேன். தமிழ்த்தாய் கூறுவதாக வரும்பாடலின் முக்கிய பகுதிகள் தொடராக..

முத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச
யூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் ஹறம்
மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.
சொல்லவும் கூறுவதில்லை - அவை
சொல்லவும் திறமை தமிழ் மொழிக்கில்லை
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்
அந்த மேற்கு மொழிகள் புவிமிசையோங்கும்
ஏற்றந்தப் பேதை உரைத்தான் - ஆ!
இந்த வசையெனக் கெய்திடலாமோ
சென்றிருவர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்

இப்பாடலில் "மெல்லத்தமிழினிச் சாகும்" - அந்த மேற்கு மொழிகள் புவிமிசையோங்கும் என்று கூறியவன் ஒரு பேதை என்கிறான் தமிழ்த்தாய். பேதை என்றால் அறிவிலி என்று பொருள். எனவே பாரதியார் மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் என்று கூறினாரெனக் கருதுவது மிகவும் தவறானது.

பாரதிக்குத் தமிழ் அழிந்து விடுமோ என்ற எண்ணம், கவலை இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரு அறிவிலி அப்படிச் கூறினான் என்று தமிழ்த்தாய் கூறுவதாகத்தான் பாரதி பாடுகிறார்.

எனவே பாரதி கூறினார் என்பது தவறு.

இரண்டாவது, 'எழுதத்தூண்டும் எண்ணங்கள்' தலைப்பில் பேராசிரியர் துரைமனோகரன் அவர்கள் 'இரு வேறு ஆளுமைகள்' என்ற துணைத் தலைப்பில் பொத்துவில் அஸ்மினின் பாம்புகள் குளிக்கும் நதி என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ள 'உம்மா நான் சவுதிக்குப் போறேன்' என்ற கவிதை, கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையின் 'அம்மா நான் விளையாடப் போறேன் - கையில் அன்புடன் பட்சணம் தந்தனுப் பென்னை... சும்மா நான் உட்கார மாட்டேன்' என்ற பாடலை நினைவூட்டுவதாக எழுதியிருக்கிறார்.

பேராசிரியர் தனது நினைவாற்றலில் கொண்ட அத்த நம்பிக்கையினால் இப்பாடலை உறுதிப்படுத்தாமல் கவிமணி என்று எழுதிவிட்டார். இப்பாடலை எழுதியவர் ராஜராஜன் பரிசை தனது பாரத சக்தி மகாகாவியம் என்ற நூலுக்குப் பெற்ற கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் ஆவார்.

-அிகளங்கள்

ஞானம் கிடைத்தது நன்றி.

இப்பொழுது நான் தென்பகரிக் கடல் பிராந்தியத்தில் உள்ளதும், சாதாரணமான உலகப்படத்தில் குறிக்கப்படாமல் விடப் படுவதுமான நாயுறு என்ற தீவில் இருக்கிறேன். இரண்டு மாதங்கள் இங்கு தங்குவேன்.

இங்கிருந்தும் ஞானத்தை நுகரக்கூடிய தாயிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

அன்புடன், சு. ஸ்ரீகந்தராசா (அவுஸ்திரேலியா)

ஞானம் - ஷுத்துப் புலம்பெயர் சூப்ப்தம்

மேற்படி சிறப்பிதழுக்கான படைப்புகளை அனுப்பவேண்டிய திகதி, எழுத்தாளர்கள் பலரின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய 15-3-2014 வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர்